

CER SENIN

Revista Forțelor Aeriene Române

Nr. 4 (159) ♦ 2019

www.roaf.ro

2019 OSTRAVA
NATO Days

PAG.36-43

ANIVERSARE 100 DE ANI
COLEGIUL NAȚIONAL MILITAR „MIHAI VITEAZUL”

PAG.10-13

FACHIRUL
ÎN CUIBUL ȘOIMILOR RĂZBOIULUI

PAG.46-50

REVISTĂ EDITATĂ DE STATUL MAJOR
AL FORTELOR AERIE

CONSILIUL EDITORIAL AL REVISTEI CER SENIN

PREȘEDINTE:

**General-maior
dr. VIOREL PANĂ**

MEMBRI:

**General-maior
CONSTANTIN DOBRE**
**General de flotilă aeriană
dr. IULIAN PAȘILEA**
**General de flotilă aeriană
dr. ing. LIAN SOMEȘAN**
**Comandor
PETRE FRANCISC IGNAT**

MEMBRI ONORIFICI

DUMITRU AMARIEI
PETRE BĂNĂ
NICOLAE RADU

REDACȚIA

REDACTOR-ȘEF:
căpitan LAURA MĂCĂRESCU
e-mail: lmacescu@roaf.ro

SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE:
locotenent MIRELA VIȚĂ
e-mail: mvita@roaf.ro

REDACTOR:
**plutonier adjutant principal
ALEXANDRU BĂLĂNESCU**
e-mail: abalanescu@roaf.ro

PROCESARE TEXTE:
LEANA TUDORAN

FOTOREPORTER:
ADRIAN SULTĂNOIU
e-mail: asultanoiu@roaf.ro
GRAFICĂ & DTP
DIANA ȘUICĂ
e-mail: msuica@roaf.ro

COPERTA I: MiG-21 LanceR la Ostrava,
FOTO: MIRELA VIȚĂ
COPERTELE III și IV: Ziua Națională a
României – paradă militară
FOTO: MIRELA VIȚĂ, ADRIAN SULTĂNOIU

SUMAR

NOUTĂȚI LA SFÂRȘIT DE 2019 3

1 DECEMBRIE 4-5

MISIUNE UMANITARĂ 6

MISIUNE ONU 7-9

ANIVERSARE 10-13

AGENDA 14-15

ALMA MATER 16-21

CARIERA MILITARĂ 22-23

ARMATA LA SĂRBĂTOARE 24-25

EXERCIȚIUL CROSS LANDING 26-29

EXERCIȚIUL AIR SOLUTION 30-31

PREGĂTIRE DE SPECIALITATE 32-33

AERONAUTIC SHOW 2019 34-35

ROMÂNIA LA SĂRBĂTOAREA NATO 36-43

STAGIU DE PREGĂTIRE 44-45

RECURS LA ISTORIE 46-55

SPORT MILITAR 56-59

PASTILA DE PSIHLOGIE 60

SIGURANȚA AERONAUTICĂ 61-63

BISERICA ȘI ARMATA 64-65

EDITORIAL 66

PAGINA 3

PAGINILE 4-5

PAGINILE 7-9

PAGINILE 10-11

PAGINA 17

PAGINILE 24-25

COPYRIGHT:

Este autorizată orice reproducere,
cu condiția specificării sursei.

NORME DE COLABORARE:

Cititorii pot trimite pe adresa redacției
texte și fotografii care se încadrează în
tematica revistei.

Manuscrisele nu se înapoiază.
Răspunderea juridică pentru conținutul
articolelor aparține în exclusivitate
autorilor, conform art. 326 CP.

CORECTURA:
CENTRUL TEHNIC-EDITORIAL AL ARMATEI

ȘOSEAUA FABRICA DE GLUCOZĂ
NR. 2-4, SECTOR 2, BUCUREȘTI
Telefon/Fax: 021/232.63.27;
021/232.21.83 int. 104,110
E-mail: cersenin@roaf.ro
ISSN 1582-6317. B 916.10; C 3146.18

Tipărită la
CENTRUL TEHNIC - EDITORIAL
AL ARMATEI
sub comanda
nr. 1093/2020

Responsabilitatea privind tehnoredactarea
revine în totalitate redacției

Prezenta ediție s-a încheiat la data de:
1.12.2019

NOUTĂȚI LA SFÂRȘIT DE 2019

Ultimul trimestru al anului a adus
noutăți la nivelul Ministerului Apărării
Naționale și al Armatei României:

Generalul Nicolae-Ionel CIUCĂ și-a
anunțat, în data de 28 octombrie, decizia de
a trece în rezervă, fiind apoi investit în funcția
de ministru al apărării naționale, în cadrul
unei ceremonii din data de 5 noiembrie.
„Am acceptat o nouă provocare, cântărind
consecințele și implicațiile atât la nivel
instituțional, cât și personal” – Nicolae-Ionel
Ciucă.

Președintele Klaus Werner IOHANNIS
a semnat, joi 28 noiembrie, decretul privind
numirea, începând cu data de 1 decembrie, a
generalului-locotenent Daniel PETRESCU
în funcția de șef al Statului Major al Apărării.
Ceremonia de investire în funcție a
noului șef al Statului Major al Apărării a avut
loc, duminică 1 decembrie 2019, la sediul
Ministerului Apărării Naționale.

„Numirea generalului-locotenent Daniel
Petrescu nu este întâmplătoare. Cariera sa este
una de excepție, experiența sa profesională
include funcții deținute la nivel tactic, operativ
și strategic în cadrul Armatei României, în
comandamente NATO și în teatrele de operații.
De la comandant de batalion, la comandant
de brigadă, divizie și locțiitor al șefului SMAp,
acesta a participat la misiuni în toate teatrele
de operații, acolo unde Armata României a
fost angajată”, a declarat ministrul Apărării
Naționale, Nicolae-Ionel Ciucă.

PROGRAMUL „AVION MULTIROL”

Guvernul României a avizat, în ședința
din 28 noiembrie 2019, proiectul de Lege
pentru continuarea dezvoltării capabilității
operaționale aeriene cuprinse în Etapa de
tranzitie inițială a Concepției de realizare
graduală a capabilității de apărare aeriană în
cadrul programului „Avion multirol al Forțelor
Aeriene”.

Conform documentului, Guvernul
României va atribui Guvernului Republicii
Portugheze contractul de achiziție a cinci
avioane F-16 A din excedent, un pachet de
bunuri și servicii care include și modernizarea
avioanelor F-16 din dotarea Forțelor Aeriene
Române, elemente de suport logistic și
instruirea personalului tehnic ingineresc.

De asemenea, vor fi atribuite Guvernului
Statelor Unite ale Americii contracte de tip
Letter of Offer and Acceptance - LOA specifice
Programului Foreign Military Sales – FMS,
pentru achiziționarea pachetului de bunuri și
servicii complementar celui de mai sus.

Cele cinci aeronave vor avea aceeași
configurație ca cele 12 aflate deja în dotarea
Forțelor Aeriene Române, respectiv M.5.2R,
iar pachetul de bunuri și servicii include
și modernizarea tuturor avioanelor F-16
ale Armatei României la o configurație
superioară, respectiv M.6.X.

Din lotul de cinci aeronave, primele patru
vor sosi în anul 2020, iar ultimul în anul 2021.

Sursă: Comunicat presă nr. 252 MAPN
din 28.11.2019

AVANSĂRI ÎN CADRUL FORTELOR AERIE ROMÂNE

Forțele Aeriene Române se mândresc
cu doi noi generali, comandanți de
baze aeriene, ca urmare a semnării de către
președintele României, Klaus Iohannis,
din data de 28 noiembrie, a decretului
de înaltare în grad a unor ofițeri din
mai multe structuri. Astfel, au devenit
generali de flotilă aeriană comandantul
Bazei 90 Transport Aerian din Otopeni,
comandorul Aurel-Cezar STĂNCIULESCU și
comandantul Bazei 95 Aeriană din Bacău,
comandorul Leonard BARABOI, numit în
actuala funcție din anul 2017.

**Generalul de flotilă aeriană Aurel-
Cezar STĂNCIULESCU** a absolvit în 1991
Școala Militară de Ofițeri de Aviație „Aurel
Vlaicu” și a îndeplinit funcții de pilot de luptă
în cadrul Regimentului 67 Aviație Vânătoare
și Bombardament, Craiova și Bazei 91 Aviație
Vânătoare, Deveselu. Din anul 2002 face par-
te din colectivul Bazei 90 Transport Aerian
Otopeni, fiind împuternicit la comandă în
octombrie 2017.

**Generalul de flotilă aeriană Leonard
BARABOI** a primit prima stea la numai 22 de
ani de la obținerea primului grad de ofițer, cel
de sublocotenent (1997). A pilotat avioane
MiG-21 LanceR și IAR-99 în cadrul Bazei 95
Aeriană și Școlii de Aplicație pentru Forțele
Aeriene (2012-2017). Pe lângă cursurile
absolvite în țară, generalul Baraboi este
absolvent al Air Command and Staff College
de la Maxwell AFB și al Air War College.

Aeronava C-130 Hercules, flancată de patru aeronave IAR-99 Șoim

Adrian SULTĂNOIU, Mirela VÎȚĂ, Alex BĂLĂNESCU

1 DECEMBRIE

ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

F-16
Fighting
Falcon

MiG-21 LanceR

IAR-330 PUMA

C-27 J Spartan

Dispozitivul pentru defilare al Forțelor Aeriene este comandat de generalul-maior Constantin DOBRE, comandantul COA și locțiitorul șefului SMFA

Atmosferă de sărbătoare în Piața Arcul de Triumf

Tehnica de rachete sol-aer HAWK

Detașamentul Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer

Detașamentul Colegiului Național Militar din Alba Iulia

Radarul TPS-77

Misiune îndeplinită

Zâmbete înainte de paradă

Detașamentul Academiei Forțelor Aeriene

Detașamentul Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene

Echipa din Statul Major al Forțelor Aeriene care a asigurat conducerea zborului la parada militară

Bogdan PANTILIMON

Misiune de asistență umanitară

În dimineața zilei de 26 noiembrie a avut loc în Albania un seism puternic, iar guvernul albanez a solicitat asistență internațională prin Mecanismul European de Protecție Civilă.

La cererea șefului Departamentului pentru Situații de Urgență (DSU) din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cu aprobarea ministrului Apărării naționale, Forțele Aeriene Române, prin Baza 90 Transport Aerian, au acționat prompt: două aeronave C-130 Hercules au decolat în jurul orei 15:00 pe traiectul Otopeni-Tirana. Acestea au transportat echipa de 52 de persoane a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, cu echipamente și tehnică de intervenție, pentru a demara misiunea de căutare-salvare a victimelor surprinse sub dărâmături în zona afectată.

Imediat după aterizarea pe teritoriul Albaniei, echipa RO-USAR s-a instalat în incinta unei baze navale din orașul Durres. „Este o misiune de căutare-salvare, nu medicală. Echipa va acționa în zona respectivă până se decide oprirea operațiilor de salvare”, a declarat Raed Arafat, șeful DSU.

Echipajele de salvare din România au reușit, după câteva ore de căutare, să recupereze două persoane decedate de sub dărâmături.

Intervenția a fost dificilă și pentru că s-au înregistrat nu mai puțin de 650 de replici, unele destul de puternice.

Specialiștii români au acționat în zona orașului Durres alături de echipe din Grecia,

Croația și Turcia. România se numără printre primele țări care au trimis echipe speciale de căutare în Albania. Au fost 52 de pompieri români, acreditați la nivel ONU, care au dus și câini antrenați să găsească victime sub dărâmături. Autoritățile din Albania au mobilizat peste 300 de soldați și aproximativ 1.900 de polițiști. Lor li s-au alăturat peste 200 de salvatori specializați din mai multe țări europene.

Seismul cu magnitudinea de 6,4 grade pe scara Richter s-a produs la o adâncime de 10 kilometri și a avut epicentrul în Marea Adriatică,

la circa 30 de kilometri de capitala Tirana. Un cutremur cu o asemenea magnitudine are potențialul să provoace pagube și victime.

Sursa: BIRP/SMFA

JURNAL DE MINUSMA

Locotenent Lorena BAHNARU, Mirela VIȚĂ

Plutonier major Samir ȘEICAMET,

Caporal Richard MAJESTHOR/RCAF,

Locotenent Lorena BAHNARU

26.09.2019 – CU UN ZBOR MAI APROAPE DE MALI

Colegii Detașamentului Carpathian Pumas și-au făcut bagajele pentru a decola către Mali. Cele 4 elicoptere IAR-330 PUMA pe care militarii din detașamentul român le vor folosi pentru îndeplinirea misiunilor au fost imbarcate pentru transport, cu atenție și răbdare, pe platforma aeronavei AN-124 pusă la dispoziție de ONU.

28.09.2019 – DETAȘAMENTUL CARPATHIAN PUMAS A PORNIT SPRE MALI

Pentru noi poate a fost o seară obișnuită de sâmbătă, dar pentru colegii noștri a fost abia începutul călătoriei: 120 de militari ai Detașamentului Carpathian Pumas au pornit spre Mali pentru a efectua misiuni de evacuare medicală, transport trupe și materiale.

Plini de emoție, dar încrezători, aceștia și-au luat la revedere de la familii, promițând să dea tot ce e mai bun pentru executarea misiunilor ce vor urma.

După 12 ore petrecute în avion, eșalonul de bază al Detașamentului Carpathian Pumas a ajuns în siguranță în Gao, baza ONU care timp de șase luni le va fi casă.

02.10.2019 – ATERIZAREA ELICOPTERELOR ÎN GAO

Cele patru elicoptere IAR-330 PUMA L-RM cu care Detașamentul Carpathian Pumas participă la misiunea MINUSMA sub egida ONU au aterizat în Gao după un drum de aproximativ 1000 de kilometri, pornind din Bamako. Echipajele formate din piloți, personal tehnic și operatori din detașamentul căutare-salvare prin luptă au început pregătirile pentru zbor încă de la răsăritul soarelui. Elicopterele au decolat de la Bamako în jurul orei 12:30 (ora locală) și au aterizat în Gao după apusul soarelui, la ora 19:30. Zborul a durat aproape șase ore, cu o escală în Mopti pentru realimentare. Pe continentul african lucrurile se desfășoară mai lent și cu atenție sporită. Climatul diferit de cel din țară s-a remarcat printr-o temperatură medie pe timpul zborului de aproximativ 42 de grade Celsius, aeronavele comportându-se bine.

Aceste elicoptere au fost imbarcate în România în data de 26 septembrie într-un AN-124 pus la dispoziție de ONU. Imediat ce cursa a aterizat în Bamako, personalul tehnic s-a ocupat de montarea palelor pe elicoptere, de realizarea lucrărilor de mentenanță și verificarea tuturor componentelor, astfel încât aeronavele să poată decola din capitala statului Mali. Întregul proces a implicat o muncă minuțioasă a acestor oameni, pe durata a două zile. Cu piloții la manșă și operatorii din detașamentul căutare-salvare prin luptă răspunzând de protecția echipajelor, elicopterele au ajuns în siguranță în baza din Gao.

„Au fost câteva zile foarte intense. Personalul tehnic a contribuit considerabil la reușita deplasării noastre. Cu atenție și seriozitate ei au reasamblat aeronavele și au făcut toate verificările necesare în vederea afluirii către Gao”, a afirmat căpitan-comandorul Gabriel GOAGĂ, locțiitorul comandantului de detașament, venit de la manșa unuia dintre elicoptere.

21.10.2019 - DECLARAREA CAPABILITĂȚII OPERAȚIONALE ÎNȚIALE

Începând de astăzi, detașamentul Carpathian Pumas poate executa misiuni MEDEVAC/CASEVAC utilizând un elicopter echipat cu aparatură medicală, iar la nevoie, în funcție de amenințări, încă un elicopter în configurație escortă.

Declarația capabilității inițiale s-a realizat după ce personalul navigant a executat zborurile de recunoaștere și familiarizare în zona de operații atât pe timp de zi, cât și pe timp de noapte. În plus, militarii au desfășurat două exerciții de evacuare medicală cu partenerii germani, în teren.

Până la începutul lunii noiembrie, militarii vor continua pregătirea pentru declararea capabilității finale și asumarea celorlalte tipuri de misiuni, în conformitate cu mandatul misiunii Multidimensionale Integrate de Stabilizare în Republica Mali - MINUSMA, precum căutare-salvare, transport de trupe, materiale și tehnică de luptă, inserție, extracție, patrulare aeriană.

29.10.2019 - DECLARAREA CAPABILITĂȚII FINALE

Începând cu data de 29 octombrie, detașamentul Carpathian Pumas a atins capabilitatea de operare deplină și poate executa, sub comanda ONU, toată gama de misiuni, în conformitate cu mandatul misiunii Multidimensionale Integrate de Stabilizare în Republica Mali - MINUSMA.

Pe lângă misiuni MEDEVAC/CASEVAC, elicopterele pot executa misiuni operaționale (căutare/salvare - CSAR, inserție/extracție, patrulare, supraveghere și cercetare, monitorizare/observare) și misiuni logistice (transport pasageri, VIP, transport trupe și materiale).

29.10.2019 - PRIMA MISIUNE MEDEVAC

La numai câteva ore de la declararea capabilității, detașamentul român a executat prima misiune reală de evacuare medicală în teatrul de operații din Mali.

Pentru îndeplinirea misiunii s-au pregătit două elicoptere IAR-330 L-RM, unul în configurație MEDEVAC și un al doilea cu rol de sprijin.

Deși aveau la dispoziție 30 de minute pentru a începe misiunea, elicopterele au decolat în aproximativ 15 minute de la declanșarea lanțului de alarmare. Piloți, tehnici de bord, personal medical și operatori ai grupării de căutare-salvare s-au mobilizat în vederea evacuării unui militar ONU aflat în teren. După evaluarea stării victimei, care intrase

05-06.11.2019 - MISIUNI DE CERCETARE ALĂTURI DE PARTENERI GERMANI ȘI BELGIENI

Pe 5 și 6 noiembrie, militarii detașamentului Carpathian Pumas, alături de parteneri belgieni și germani, au executat o misiune pentru cercetarea și recunoașterea zonelor de interes în vederea planificării unor misiuni viitoare.

„Am realizat cercetarea, recunoașterea și supravegherea zonei pe o rută prestabilită, cu un elicopter IAR-330 Puma L-RM, în vederea pregătirii unei misiuni viitoare a partenerului german. Planificarea și organizarea misiunii au fost facilitate de faptul că suntem membri NATO. Lucrăm după aceleași proceduri și utilizăm un limbaj comun, ceea ce duce la creșterea gradului de înțelegere a misiunii”, a subliniat **căpitan-comandorul Florin BOGDAN**, pilot-comandant.

„În ciuda faptului că vorbim limbi diferite, a zgomotelor de fundal din stații și a lipsei contactului vizual direct cu piloții pe timpul zborului, comunicarea și cooperarea au fost excelente”, a afirmat **maiorul Jonas LENGEMAN**, comandantului grupe de militari germani.

MISIUNILE EXECUTATE DE MILITARIII DETEAȘAMENTULUI CARPATHIAN PUMAS

Detașamentul Carpathian Pumas dislocat în baza Camp Castor din Gao, Mali, a executat misiuni din gama celor asumate astfel: patrulare aeriană, recunoaștere, cercetare, transport și inserție/extracție.

În urma mișcărilor insurgente semnalate în zona de responsabilitate, în data de 6 noiembrie, două elicoptere au executat o misiune de patrulare aeriană cu trupe înarmate la bord pentru a-și face simțită prezența.

Timp de două zile, militarii au realizat alte două misiuni de transport în sprijinul partenerilor MINUSMA. În 8, respectiv 9 noiembrie, aceștia au transportat aproximativ 2700 kg de încărcătură în baza tactică a MINUSMA din Ansongo.

Cele mai dificile misiuni din punct de vedere al riscului au fost cele din data de 15, respectiv 16 noiembrie. Pe 15 noiembrie, militarii detașamentului au executat cercetarea unei căi de comunicații utilizată de obicei de grupările teroriste pentru plasarea dispozitivelor explozive improvizate. Misiunea a avut ca scop facilitarea traversării în siguranță a acestei porțiuni de drum de către un convoi logistic aparținând ONU.

În data de 16 noiembrie, detașamentul a acționat pentru realizarea inserției și extracției a 18 militari specializați HUMINT din cadrul misiunii MINUSMA, în scopul relaționării și culegerii de informații de la populația locală. Misiunea a implicat trei ieșiri cu câte două elicoptere, infiltrarea într-o primă locație, recuperarea militarilor după circa 90 de minute și inserția în a doua locație. După alte 90 de minute, echipajele elicopterelor au efectuat extracția trupelor din teren și transportul acestora în siguranță în bază.

Într-un mediu deloc ferit de pericole și amenințări, militarii noștri respectă angajamentul misiunii ONU, în calitate de ambasadori ai României.

în șoc termic, aceasta a fost transportată pe targă în elicopter. Pe timpul deplasării cu aeronava, pacientul a fost asistat de echipa medicală formată dintr-un medic cu pregătire în medicină de urgență și experiență în evacuare medicală, doi asistenți medicali cu competențe de asistare a pacienților critici și luptători de forțe speciale care au avut ca misiune protecția echipajului la sol și pe timpul zborului.

„Am fost solicitați de urgență la un caz în mediul extrem al regiunii subsahariene. Deplasarea s-a efectuat în câteva minute de la primirea solicitării și la nici 20 de minute de la decolare am fost capabili să primim pacientul în aeronavă și să inițiem tratamentul de reechilibrare. Am aplicat tratament specific intravenos și am reușit să aducem pacientul la parametri vitali normali, monitorizându-l până la momentul aterizării în baza Camp Castor, pentru ca acesta să ajungă la spitalul ROL 1 german”, afirmă **maiorul Vladmir ZAHIU**, medic în cadrul echipajului MEDEVAC.

30-31.10.2019, MISIUNE DE TRANSPORT DE RANG ÎNALT

Detașamentul Carpathian Pumas a executat două misiuni de transport pentru a facilita deplasarea comandantului misiunii MINUSMA, **generalul-locotenent Dennis GYLLENSPORRE**, în S-E Mali, la granița cu statul Niger. În desfășurarea acestei misiuni au fost implicate două aeronave IAR-330 Puma L-RM care au avut la bordul lor, pe lângă militari din forțele speciale destinate protecției comandantului misiunii MINUSMA, și un echipaj medical al detașamentului Carpathian Pumas, pentru a asigura asistența medicală în caz de nevoie. Misiunile au fost complexe, întrucât au presupus inserția/extracția trupelor și a comandantului misiunii MINUSMA în zonele indicate, escortă, patrulare aeriană, cercetare și CASEVAC. În cele două zile, aeronavele cu care contingentul românesc participă la misiunea MINUSMA au parcurs aproximativ 1000 de km pe teritoriul statului african și au realimentat de trei ori.

„Suntem aici ca să contribuim la stabilizarea statului Mali, iar sprijinul acordat în vederea îndeplinirii acestui obiectiv este important pentru noi. În plus, siguranța oamenilor de la bordul aeronavelor este prioritară. Totodată, a fost un privilegiu să îl avem la bordul aeronavei chiar pe comandantul misiunii Multidimensionale Integrate a ONU de Stabilizare în Republica Mali și să îl transportăm în siguranță pe traiectul stabilit”, a declarat **căpitan-comandorul Cristian DOBROGHU**, pilot pe elicopterul IAR-330 Puma L-RM.

„Luând în calcul posibilele amenințări, aceasta a fost o misiune planificată și executată cu atenție sporită. În procesul de planificare ne-am coordonat cu partenerii din mai multe state participante la misiunea MINUSMA. În prima zi am făcut aterizări în condiții de praf și am parcurs aproximativ 880 de km într-un interval de aproximativ șase ore de zbor. Conform calculului de performanță, au fost necesare trei alimentări, astfel încât să putem respecta limitările aeronavei ca să putem executa cu succes misiunea. Elicopterele s-au comportat bine, având în vedere situația dată și ținând cont de condițiile climatice extreme (temperatura a fost de 40°C)”, a afirmat **căpitanul George NEAGU**, pilot pe aeronava IAR-330 Puma L-RM, care a asigurat sprijin.

Într-o atmosferă plină de încărcătură emoțională, pe 1 noiembrie a.c., la Alba Iulia s-a desfășurat festivitatea dedicată aniversării centenarului Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”.

Oficialități civile, numeroși reprezentanți ai Ministerului Apărării Naționale, Statului Major al Apărării și Statului Major al Forțelor Aeriene, structură căreia i se subordonează colegiul, foști angajați și absolvenți au fost alături de personalul și elevii colegiului pentru a marca acest moment deosebit de important din existența instituției de învățământ militar.

UN SECOL DE EXISTENȚĂ PENTRU COLEGIUL NAȚIONAL MILITAR „MIHAI VITEAZUL”

Alex BĂLĂNESCU

Adrian SULTĂNOIU

Președintele Klaus IOHANNIS a fost întâmpinat de către actualul șef al Statului Major al Apărării, generalul-locotenent Daniel PETRESCU, a primit raportul de la comandantul Gărzii de Onoare, colonelul Sergiu MUNGIU și a trecut în revistă formația, salutând Drapele de luptă ale celor două unități militare.

Șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, general-major dr. Viorel PANĂ, la aniversarea Colegiului Național Militar

Președintele, Klaus IOHANNIS, decorează Drapelul de luptă

Președintele României a primit de la colonelul Marcel DOMȘA placheta aniversară a colegiului

La eveniment a participat și actualul ministru al Apărării Naționale, Nicolae-Ionel CIUCĂ

Președintele României a dezvelit o placă aniversară

Colonelul Marcel DOMȘA împreună cu elevii care au primit Emblema de Onoare a Forțelor Aeriene

Onor din aer: MiG-21 LanceR și IAR-330 Socat, de la Baza 71 Aeriană Câmpia Turzii

Foștii absolvenți ai liceului împreună cu familiile, la Ziua Porților Deschise

Personalul colegiului a fost pregătit pentru întâmpinarea vizitatorilor

Personalul și elevii colegiului au prezentat onorul oficialităților și invitaților

Festivitățile au început odată cu sosirea președintelui Klaus Werner IOHANNIS, care a fost întâmpinat de către actualul șef al Statului Major al Apărării, **generalul-locotenent Daniel PETRESCU**, iar după ce a primit raportul de la comandantul Gărzii de Onoare, **colonelul Sergiu MUNGIU**, a trecut în revistă formația, salutând Drapelele de luptă ale celor două unități militare.

După intonarea Imnului Național de către întregul personal, **Înaltpreasfințitul Părinte Irineu**, arhiepiscop de Alba Iulia, a oficiat serviciul religios și a adresat un mesaj personalului și elevilor colegiului.

A urmat momentul în care președintele țării, Klaus Werner IOHANNIS, a decorat Drapelul de luptă al Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” cu Ordinul „**Virtutea Militară**” în grad de **Ofițer**, cu însemn pentru militari, de pace, cu prilejul aniversării a 100 de ani de la înființarea unității militare. La acest eveniment deosebit de important pentru istoricul colegiului a participat și actualul ministru al Apărării Naționale, **Nicolae-Ionel CIUCĂ**. Decretul prezidențial pentru decorarea Drapelului de luptă a fost citit de către **generalul-locotenent Mihai ȘOMORDOLEA**, consilier de stat, Departamentul Securității Naționale Secretariat CSAT.

După rostirea unei alocuțiuni, președintele României a primit de la comandantul Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, **colonelul Marcel DOMȘA**, placheta aniversară a colegiului.

În cadrul ceremoniei, un moment emoționant pentru elevii colegiului a fost cel în care șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, **generalul-major dr. Viorel PANĂ**, a conferit Emblema de Onoare a Forțelor Aeriene celor mai buni elevi la învățătură și elevilor olimpici: **elev plutonier major Darwin Daniel HOMORODEAN**, **elevii caporali Vlad DEGEU, Darius OLAR, Adelina LĂZĂRESCU și Alexandra CIULE**, precum și **elev fruntaș Andrei Gabriel MOLDOVAN**.

După ce președintele Klaus Werner IOHANNIS a dezvelit o placă aniversară care amintește acest moment istoric, moderatorul activității, **locotenentul Valentin RUPA**, de la Trustul de Presă al Ministerului Apărării Naționale, absolvent al colegiului, a anunțat constituirea dispozitivului pentru defilare.

În acordurile Muzicii Militare a Brigăzii 30 Gardă „Mihai Viteazul”, pe esplanada din fața colegiului, personalul și cei peste 400 de elevi care învață în această instituție de învățământ militar au prezentat onorul oficialităților prezente, în aplauzele numeroasei asistențe. Detașamentul de defilare a fost precedat de formația de avioane MiG-21 LanceR și elicoptere IAR-330 Socat, aparținând Bazei 71 Aeriană Câmpia Turzii, care au realizat un survol la verticala colegiului.

Dincolo de scoaterea în evidență a apartenenței acestei structuri la Forțele Aeriene Române, acest zbor a reprezentat un simbol al înaltelor idealuri ale foștilor absolvenți și al visurilor înaripate ale viitorilor elevi care vor trece pragul Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”.

SCURT ISTORIC AL COLEGIULUI NAȚIONAL MILITAR „MIHAI VITEAZUL”

Alex BĂLĂNESCU, Ioana POPA

La 20 noiembrie 1919 a avut loc mica solemnitate de începere a cursurilor la Liceul Militar Târgu-Mureș, primul sediu al Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”

Începând cu 1 septembrie 1940, Liceul Militar „Mihai Viteazul” este strămutat la Timișoara

După realizarea unității politice, la 1 Decembrie 1918 se deschidea drumul către o unitate culturală care începea cu unitatea învățământului.

Din documentele care se păstrează reiese faptul că **generalul de corp de armată Arthur VĂITOIANU**, prin raportul său din 17 august 1919, solicita înființarea a trei licee militare în localitățile Timișoara, Sibiu și Chișinău. Era o datorie de onoare pe care o avea Țara pentru instruirea și educarea tineretului din vechile provincii ale României.

Prin Înaltul Decret Regal nr. 3613 din 23 septembrie 1919, dat la Castelul Peleş de către Regele Ferdinand I, se aproba înființarea liceelor militare din Târgu-Mureș și Chișinău, începând cu 20 noiembrie 1919. Propunerea **maiorului NĂDEJDE** a influențat schimbul între Sibiu și Târgu-Mureș, ca loc de dispunere pentru unul dintre cele trei licee propuse regelui spre aprobare.

Ziua de 20 noiembrie 1919 a fost momentul de naștere al liceului militar, datorită faptului că la această dată a putut să aibă loc mica solemnitate de începere a cursurilor, zi memorabilă pentru zecile de promoții care au urmat. Sub deviza „*Non scholae sed vitae discimus*”, prin activitatea lor și prin rezultatele pe care le vor obține, aceste promoții au contribuit la formarea prestigiului și faimei „*cuibului de șoimi de la Mureș*”.

Începând cu 30 martie 1920, Liceul Militar Târgu-Mureș s-a numit „Mihai Viteazul” și a intrat sub patronajul spiritual al Sfântului Nicolae. Era un act de venerație pentru acest domnitor, cu adevărat viteaz și vizionar, spirit

Defilare a elevilor de la Liceul Militar „Mihai Viteazul” din Timișoara pe 10 mai 1943

Inaugurarea sediului din Alba Iulia în anul 1975

luminat al epocii sale. În plină perioadă de afirmare, din cauza situației politice interne în deteriorare, a izbucnirii celui de-al Doilea Război Mondial și urmare a Dictatului de la Viena, în baza Ordinului Marelui Stat Major, începând cu 1 septembrie 1940 Liceul Militar „Mihai Viteazul” este strămutat la Timișoara, creând traume spirituale și materiale pentru cadre și elevi. La 1 iulie 1945, instituția este redenumită „Liceul Internat Civil al Armatei” pentru ca, din anul 1946, să primească denumirea de Liceul Armatei „Mihai Viteazul”.

După șapte ani de activitate în Timișoara și contopirea cu Colegiul Armatei nr. 1 de la Curtea de Argeș, prin Ordinul Marelui Stat Major din 8 august 1947, liceul militar își încetează activitatea.

Eforturile celor care l-au iubit, ale personalităților de marcă ale societății civile românești din vechea gardă, dar și ale conducerii administrației locale a județului Alba din anii '70, au fost încununuate de succes la 1 iunie 1975 când, printr-o dispoziție a Marelui Stat

Generalul-locotenent (rtr.) Ion DOBRAN, alături de colegii din clasa a 8-a, în anul 1939, la Liceul Militar „Mihai Viteazul” din Târgu-Mureș

Sediul actual al Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, Alba Iulia

Major, liceul și-a reînceput activitatea în garizoana Alba Iulia, capitala de suflet a românilor de pretutindeni.

Prin Ordinul ministrului Apărării Naționale, cu prilejul aniversării a 80 de ani de la înființare și ca o recunoaștere din partea Ministerului Educației Naționale a contribuției aduse la formarea tinerei generații, începând cu data de 1 decembrie 1999 instituția a primit denumirea de Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul”.

În anul 2009, Drapelul de luptă al colegiului a fost decorat cu Emblema de Onoare a Forțelor Terestre, iar în anul 2014 a fost decorat cu „Virtutea Militară” în grad de Cavaler.

În urma hotărârii Ministerului Educației și Cercetării Științifice, la 10 aprilie 2014, denumirea Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” s-a modificat în Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul”.

Prin Ordinul ministrului Apărării Naționale din 5 decembrie 2017, începând cu 1 septembrie 2018, Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” a trecut din subordinea Statului Major al Forțelor Terestre în subordinea Statului Major al Forțelor Aeriene.

De-a lungul existenței sale zbuciumate, solidară cu istoria neamului, prin munca și abnegația cadrelor militare și dascălilor, în colegiu și-au desăvârșit pregătirea 68 de promoții însumând peste 7.000 de tineri. Prin efortul tuturor, Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” a dobândit valoroase tradiții și a obținut rezultate deosebite care l-au consacrat printre cele mai bune instituții de învățământ militar și civil din țară.

LECȚIE DE ISTORIE LA ALBA IULIA

Gabriel IVĂNESCU, Aerohistoria

În data de 18 octombrie, **Asociația Aerohistoria** a susținut o prezentare despre Operațiunea „Tidal Wave”, una dintre cele mai importante bătălii aeriene din timpul celui de-al Doilea Război Mondial, bătălie în care România a fost direct implicată. Desfășurată acum 76 de ani, la 1 august 1943, „Tidal Wave” a fost prima mare operațiune aeriană a **USAAF** (Forțele Aeriene ale Statelor Unite) în teatrul european, într-un cadru mai larg inclusă într-o strategie aliată (Operațiunea *Pointblank*) de a distruge potențialul militar, industrial și economic al Axei, condiție obligatorie înaintea unei eventuale debarcări aliate în Europa. În acest context, zona petroliferă Ploiești devenea o țintă principală a aliaților, deoarece 40% din necesarul german de combustibil venea din această zonă.

Pentru noi organizatorii, activitatea a fost un vis împlinit: dorința noastră de a spune tinerilor cum s-au scris părți din istorie s-a concretizat și am reușit să montăm o expoziție și să susținem o prezentare în fața unui auditoriu cu totul special, viitori ostași ai Armatei României și viitori aviatori militari! Am avut onoarea de a fi alături de elevii și cadrele Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia, colegiu care, în acest an, la 1 noiembrie a aniversat o sută de ani de la înființare.

A fost o zi specială care a debutat cu vernisajul expoziției dedicate Operațiunii „Tidal Wave”, iar după vernisaj a avut loc o prezentare a faptelor istorice într-unul din amfiteatrele colegiului. În expoziție au fost prezentate machete ale unor aeronave participante în marea bătălie, fiecare

exponat cu povestea lui: insigne, muniție inertă de tipul celor folosite de beligeranți și artefacte amintind de aeronave B-24 „Old Baldy”, „Brewery Wagon” sau IAR-80 pilotat de sublocotenentul Carol ANASTASESCU.

Eram echipați în uniforme de epocă și am povestit elevilor militari detalii și momente despre oameni curajoși, despre acțiuni de luptă, despre jertfă și onoare. Nu am urmărit strict acea rigoare științifică, ci am încercat să fim cât mai aproape de latura umană și, pe cât posibil, să detaliez o serie de întâmplări inedite, inerente unei operațiuni de asemenea anvergură. Au fost evocate momentele tragice ale Bateriei 86 „Voinicul”, condusă de **căpitanul ISTRATE**, peste care s-a prăbușit B-ul 24 „Old Baldy” sau momentul de curaj și noroc al sublocotenentului Carol Anastasescu cu al său IAR-80, care a doborât în luptă un B-24. Fiecare dintre noi am expus o scurtă istorie a uniformelor, originea lor și o descriere a insinelor și gradelor.

A fost o prezentare de un dinamism aparte, elevii constituind un public interesat, activ, dornic de cunoaștere.

Ne-am simțit minunat alături de militari, care au oferit sprijinul lor necondiționat. **Locotenent-colonelul Daniel JOSAN** s-a asigurat că nu a lipsit nimic din punct de vedere logistic, am avut la dispoziție tot ce am considerat necesar pentru o prezentare cât mai interactivă. Invitați de comandantul colegiului, **colonelul Marcel DOMȘA**, am vizitat Sala Trofeelor și Muzeul colegiului, unde am remarcat un colț dedicat, în semn de respect, **generalului-locotenent (rtr.) Ion DOBRAN**, absolvent al acestei instituții de învățământ.

Tidal Wave Alba Iulia - Din perspectiva Aerohistoria

Am văzut și am simțit că elevii de la Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” au un interes deosebit, energie și dedicație pentru tot ce înseamnă zbor.

Faptul că au văzut direct și au putut atinge replici ale uniformelor și echipamentelor, modele minuoase ale avioanelor participante și artefacte ale confruntării de la 1 august 1943, a fost, pentru elevi, aproape de o „călătorie în timp”, fiind cu adevărat impresionați de curajul celor implicați în Operațiunea „Tidal Wave”. Să nu uităm că, la data luptelor, protagoniștii erau tineri de vârste foarte apropiate de ale lor.

Încheiem mulțumind conducerii colegiului pentru căldura și încrederea cu care ne-au primit și, nu în ultimul rând, **doamnei Petruța POP**, șeful Cercului Militar Alba Iulia și **domnului profesor Dan ANCA**, un profesor pentru care pasiunea și dedicația față de istorie ne sunt modele.

Mulțumim, de asemenea, Asociației Modelism Alba, pentru tot ajutorul acordat, fără de care această prezentare nu ar fi ajuns la Alba Iulia.

Vom reveni, ori de câte ori vom fi chemați, în capitala Marii Uniri pentru a contribui la punerea în locul ei firesc a istoriei unei epoci.

SIMPOZIONUL ȘEFILOR FORȚELOR AERIENE NATO

În perioada 24 – 25 septembrie 2019, la Baza Aeriană din Ramstein, Germania, a avut loc, pentru a doua oară în acest an, Simpozionul Șefilor Forțelor Aeriene NATO. La eveniment au participat șeful Forțelor Aeriene Române, **generalul-maior dr. Viorel PANĂ**, locțiitorul pentru Operații al șefului de Stat Major al Componentei Operaționale Aeriene, **colonelul Gheorghe NECULA** și subofiterul de comandă al Statului Major al Forțelor Aeriene Române, **plutonierul adjutant principal Daniel SÎMPETRU**. În cadrul simpozionului, **generalul Jeffrey L. HARRIGIAN**, comandantul Comandamentului Aerian Aliat, a dezbătut, împreună cu cei peste 30 de lideri ai Forțelor Aeriene Aliate și Partenere, temele **Puterea Aeriană în operațiile aeriene întrunite** și **Dezvoltarea sistemului de comandă-control aerian**.

„Este necesar să determinăm cum ar trebui să ne pregătim individual și colectiv în forțele aeriene ca și parte a forțelor întrunite. Eforturile noastre trebuie să acopere o gamă largă de antrenamente, exerciții și educație și să ne axăm prioritar pe dezvoltarea capacității și competenței de comandă-control”, a concluzionat **Air Marshal Sir Stuart David ATHA**. Prima întâlnire de acest gen a avut loc la Ramstein, Germania, în 1977, la Comandamentul Aliat al Forțelor Aeriene din Europa Centrală (Headquarters Allied Air Forces Central Europe - AAFCE).

Sublocotenent Laura BAȘTUREA

NUMIRE ÎN FUNCȚIE LA BOBOC

La începutul lunii noiembrie a avut loc, la Baza Aeriană de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic (BAIFPA), ceremonia de numire în funcție a comandantului bazei, **comandorul Ovidiu BĂLAN**.

La acest moment de sărbătoare, din partea Statului Major al Forțelor Aeriene a participat **generalul de flotilă aeriană dr. Iulian PAȚILEA**, locțiitorul șefului SMFA pentru Operații și Instrucție, alături de comandanții de baze aeriene și unități din țară și reprezentanți ai autorităților locale din Buzău.

„Am avantajul de a cunoaște îndeaproape această unitate, unde m-am format și am evoluat în cea mai mare parte a carierei mele. În 1984, după absolvirea liceului militar, am pășit pe porțile aripilor românești cu dorința de a deveni pilot și de a-mi construi o carieră în aviație. Am parcurs pas cu pas etapele carierei, începând cu

funcția de pilot pentru ca astăzi să ocup poziția de comandant. Am activat ca simplu instructor pentru viitorii piloți și sunt mândru că în prezent, foști studenți sunt în comanda Bazei Aeriene Boboc ori în alte structuri din Forțele Aeriene și nu numai. Experiența din Baza 86 Aeriană Fetești, cea din Baza 90 Transport Aerian și din comandamentul Statului Major al Forțelor Aeriene mi-au fost de mare folos pentru ca mai târziu să pot aplica cunoștințele acumulate și să-mi perfecționez stilul de lucru” - a menționat în discursul său comandorul Ovidiu Bălan în cadrul ceremoniei.

Scurt istoric al unității

Baza Aeriană de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic este o instituție cu mare tradiție în Forțele Aeriene Române, moștenitoare și continuatoare a Școlii Militare

de Pilotaj, care în anul 1912, prin Înaltul Decret din 27 martie, s-a înființat la București pe aerodromul Cotroceni, sub comanda **maiorului Ion MACRI**.

Prima atestare documentară a Școlii Militare de Aviație „Aurel Vlaicu” apare la 4 septembrie 1953, pentru ca la 28 august 1956, împreună cu Regimentul Școală Avioane Clasice să fie dislocată de la Tecuci pe aerodromul Ziliștea Boboc.

Unitatea a evoluat apoi în diferite structuri, ca Institut, Școală de Aplicație pentru Aviație, iar începând cu 1 noiembrie 2003 a integrat și celelalte două școli de aplicație: pentru radiolocație și cea pentru artilerie și rachete antiaeriene.

La 1 mai 2018 s-a înființat Comandamentul BAIFPA, ca o recunoaștere a rolului, performanței și muncii în această instituție.

Generalul de flotilă aeriană dr. Iulian PAȚILEA, locțiitorul șefului SMFA pentru Operații și Instrucție

Comandorul Ovidiu BĂLAN, comandantul BAIFPA

Moment de sărbătoare la BAIFPA

Mirela VIȚĂ

PREGĂTIRI PENTRU PATRIOT

Dacă în ediția trecută a revistei vă țineam la curent cu pregătirea personalului din armele rachete antiaeriene și radiolocație în cadrul Air Defense Artillery School, Fort Sill, din Oklahoma, acum vă aducem la cunoștință că în perioada 20-26.10.2019, cinci ofițeri din Statul Major al Forțelor Aeriene au participat, tot în SUA, la un curs de orientare a planificatorilor din cadrul sistemului PATRIOT, plecând de la nevoile de a pregăti nu numai personalul care va lucra efectiv cu noul sistem de rachete, ci și de a instrui personalul

specializat cu atribuții de planificare, conducere și management al programului esențial de înzestrare „Sistem de rachete sol-aer cu bătaie mare (HSAM)”.

În cadrul cursului PATRIOT Staff Planners Orientation/SPOC, care s-a desfășurat în localitatea Huntsville, Alabama, Statele Unite ale Americii s-au prezentat noțiuni introductive despre componența și funcționarea sistemului PATRIOT. Subiectele au fost centrate pe cunoașterea caracteristicilor tehnico-tactice ale sistemului în ansamblu și ale echipamentelor majore din compunerea acestora.

Locul de desfășurare al cursului a constituit un bun prilej pentru delegația română de vizitare a centrului spațial NASA, bogat în evenimente istorice în domeniu (misiunile Apollo și Saturn) și expoziției de tehnică

CONFERINȚA ANUALĂ A AUTORITĂȚII AERONAUTICE MILITARE NAȚIONALE, 2019

În perioada 17-18 octombrie 2019 a avut loc cea de-a V-a ediție a Conferinței Anuale a Autorității Aeronautice Militare Naționale, organizată de Statul Major al Forțelor Aeriene.

Conferința, care s-a desfășurat la Cercul Militar Național din București, a reunit specialiști din Forțele Aeriene Române, Ministerul Transporturilor, ROMATSA, Inspectoratul General de Aviație al Ministerului de Interne, Autoritatea Aeronautică Civilă Română, Centrul Național Militar de Comandă, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Protecție și Pază, Poliția de Frontieră, Poliția Transporturi, Forțele Navale Române, Forțele Terestre și Brigada IMINT.

Agenda discuțiilor a vizat menținerea colaborării active dintre utilizatorii militari și cei civili ai spațiului aerian al României și cadrul legal pentru utilizarea și managementul spațiului aerian, cu accent pe teme precum navigabilitatea, meteorologia, calificările și brevetarea personalului, siguranța aeronautică, infrastructura aeroportuară, de comunicații și navigație aeriană. Toate aceste domenii sunt de interes și în contextul dezvoltării programului Single European Sky (SES), inițiat în urmă cu 15 ani.

„Cu ocazia ultimelor reuniuni ale șefilor de autorități aeronautice s-a concluzionat faptul

că traficul aerian de deasupra Europei se apropie vertiginos de limitele maxime de capacitate. Tocmai de aceea se impune tot mai pregnant, în urma cerințelor formulate de către utilizatorii de spațiu aerian pe de-o parte, și furnizorii de servicii pe de altă parte, fie ei civili sau militari, nevoia de trecere la era digitală a spațiului aerian integrat, în care aeronavele militare sunt parte a procesului de decizie comună în fluidizarea traficului aerian”, a precizat în mesajul său de

deschidere **generalul-maior Viorel PANĂ**, șeful Statului Major al Forțelor Aeriene.

Directorul general adjuncț al ROMATSA a apreciat nivelul la care a ajuns colaborarea civilo-militară în domeniul Managementului Traficului Aerian și rolul din ce în ce mai important pe care îl are SMFA, în calitate de Autoritate Aeronautică Militară Națională, în relația cu organisme de specialitate europene.

DESCHIDEREA ANULUI DE ÎNVĂȚĂMÂNT LA ACADEMIA FORȚELOR AERIENE „HENRI COANDĂ”

Mirela VÎȚĂ

Generalul-maior Viorel PANĂ, șeful Statului Major al Forțelor Aeriene

Festivitatea de deschidere a anului universitar 2019-2020 la Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă” a avut loc în prima zi a lunii octombrie, în Brașov.

La acest moment cu semnificație deosebită, studenților le-a fost alături o delegație numeroasă din partea comenzii Forțelor Aeriene: **generalul-maior Viorel PANĂ**, șeful Statului Major al Forțelor Aeriene (SMFA), **generalul de flotilă aeriană Lian SOMEȘAN** (loțiitorul pentru Resurse al șefului SMFA), precum și comandanții de baze aeriene, mari unități și unități din cadrul acestei categorii de forțe. Academia Forțelor Aeriene pregătește tineri ofițeri în specializările management în aviație, managementul traficului aerian, managementul sistemelor de supraveghere aeriană și managementul sistemelor de rachete și artilerie antiaeriană. Deschiderea noului an universitar a fost și prima participare oficială a celor 200 de studenți din anul I la o ceremonie militară în cadrul academiei.

Mult succes!

DESCHIDEREA ANULUI DE ÎNVĂȚĂMÂNT MILITAR LA BAZA AERIANĂ DE INSTRUIRE ȘI FORMARE A PERSONALULUI AERONAUTIC

Ultima zi a lunii septembrie a debutat, la Baza Aeriană de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic (BAIFPA), cu ceremonia prilejuită de deschiderea anului de învățământ militar, la care a participat **generalul de flotilă aeriană Iulian PAȚILEA**, loțiitorul pentru Operații și instrucție al șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, alături de conducerea bazei, instructori și cadre didactice.

BAIFPA are ca sarcină formarea specialiștilor Forțelor Aeriene în diferite etape ale evoluției

în carieră, în arma aviație, rachete și artilerie antiaeriană, radiolocație și război electronic.

„Indiferent de activitatea în care vă veți implica, să fiți exigenți cu voi înșivă, să fiți exemple de corectitudine și comportament, să vă faceți apreciați prin rezultate, performanță și inițiative. Vă doresc tuturor mult succes pe parcursul anului de instruire!”, le-a transmis cursanților **comandorul Ovidiu BĂLAN**, comandantul Bazei Aeriene de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic.

Defilarea contingentului de cursanți

Mirela VÎȚĂ

Generalul de flotilă aeriană Iulian PAȚILEA, loțiitorul pentru Operații și instrucție al șefului SMFA

ÎNCEPEREA ANULUI ȘCOLAR LA ȘCOALA MILITARĂ DE MAÎSTRI MILITARI ȘI SUBOFITERI A FORȚELOR AERIENE

Plutonier adjutant principal Alexandru BOTAN

Plutonier major Daniel FILIP

În data de 9 septembrie 2019, la sediul Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” de la Boboc, s-a desfășurat festivitatea de începere a anului de învățământ 2019-2020.

La ceremonie au participat **colonelul Dan DUMITRAȘCU**, reprezentantul Statului Major al Apărării, **colonelul Codrin HERȚANU**, din partea Direcției Generale Resurse Umane și

comandorul inginer Cristian PĂTRAȘCU, delegatul Statului Major al Forțelor Aeriene, alături de profesori și personal militar.

De asemenea, au mai fost prezenți, în calitate de invitați, comandanți de unități militare și centre de învățământ din garnizoana Buzău.

Au început anul școlar 163 de elevi maiștri militari, dintre care 33 de fete și 56 de elevi subofițeri, dintre care 6 fete.

Personalul și elevii Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene au prezentat onorul oficialităților prezente

LEGĂMÂNT FAȚĂ DE ȚARĂ ÎN PIAȚA SFATULUI DIN BRAȘOV

În data de 24 octombrie 2019, Piața Sfatului din Brașov a găzduit ceremonia de depunere a Jurământului Militar de către studenții anului I de la Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă”. În prezența loțiitorului pentru Operații și Instrucție al șefului SMFA, **generalul de flotilă aeriană dr. Iulian PAȚILEA**, militarii au înfăptuit gestul simbolic care îi leagă pe viață de țară și popor. Alături de părinții studenților s-au aflat, împreună cu alți oficiali militari, **prefectul județului Brașov, Marian Iulian RASALIU**, **primarul Municipiului Brașov, George SCRIPCARU**, alte personalități ale administrației și din mediul academic. Martori la ceremonie au fost și elevii ai Colegiilor Militare Naționale.

Adrian SULTĂNOIU

Comandorul ing. Ștefan COTIGĂ și echipa de comandă a SMMMSFA trec în revistă formația

Momentul intonării Imnului Național al României

Personalul și elevii Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene au prezentat onorul oficialităților prezente

JURĂMÂNT MILITAR

Alex BĂLĂNESCU

Ziua de 24 octombrie a rămas în conștiința elevilor Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” (SMMMSFA) ca fiind ziua în care au jurat să pună Patria mai presus de propria lor viață. În aceea zi, o nouă serie de viitoare cadre militare au „jurat să își apere țara chiar cu prețul vieții”, emoția manifestându-se puternic în rândul acestora dar și a numeroasei asistențe, martoră la responsabilitatea pe care și-o asumau elevii în cadrul acestui eveniment deosebit de important din viața lor. La festivitatea în cadrul căreia au depus Jurământul Militar elevii maiștri militari și subofițeri din anul I, admiși în această instituție pentru perioada de studii 2019-2021, respectiv 2019-2020, au participat oficialități militare, profesori și instructori militari, suportul moral fiind asigurat de către numeroșii membri de familie și apropiați ai elevilor.

La începutul festivității, reprezentantul Statului Major al Forțelor Aeriene pentru această activitate, **comandorul ing. Ștefan COTIGĂ**, șeful Secției Management Logistic, împreună cu comandantul Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene (SMMMSFA), **comandorul ing. Valentin ENACHE**, și locțiitorul comandantului SMMMSFA, **comandorul Corneliu MITITELU**, au salutat Drapelul de luptă al unității militare și au trecut în revistă formația.

Acest moment, deosebit de important pentru viitoarele cadre militare, a fost scos în evidență de către comandorul ing. Valentin Enache, care a susținut o alocuțiune despre semnificația și importanța depunerii Jurământului Militar.

După oficierea serviciului religios, Drapelul de luptă a fost scos în fața formației, iar elevii au rostit, repetând după comandant, Jurământul Militar și rugăciunea de sacralizare a legământului față de țară.

A urmat momentul în care elevii au fost felicitați de către oficialitățile prezente și au primit insigna simbol și certificatul care atestă depunerea Jurământului Militar.

Mesajul șefului Statului Major al Apărării, la această dată, **generalul Nicolae-Ionel CIUCĂ**, cu ocazia depunerii de către elevi a Jurământului Militar, a fost transmis de către **colonelul Dan DUMITRAȘCU**, șeful biroului Învățământ preuniversitar în cadrul Direcției Instrucție și Doctrină din Statul Major al Apărării.

Această festivitate, plină de însemnătate pentru tinerii militari, nu se putea încheia mai frumos decât cu intonarea Imnului Național al României de către întregul personal și defilarea efectivelor Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”, care au prezentat onorul oficialităților prezente, în aplauzele familiilor și apropiaților, entuziasmați de rigoarea și maturitatea tinerilor apărători ai Patriei.

Le dorim tinerilor militari să nu uite îndemnul lui Horațiu, din lucrarea literară „Ode”, III, 2, 13, „Dulce et decorum est pro patria mori” - „E plăcut și frumos să mori pentru patrie”.

„Dulce et decorum est pro patria mori!”
„E plăcut și frumos să mori pentru patrie!”

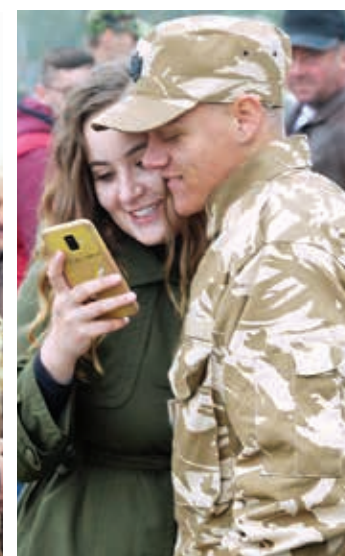
Comandorul Ovidiu BĂLAN, comandantul Bazei Aeriene de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic înmânează insigna simbol

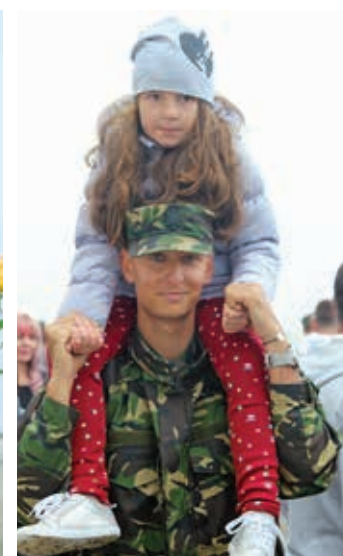
Comandorul ing. Valentin ENACHE, comandantul SMMMSFA felicită elevii cu ocazia depunerii Jurământului Militar

Momente emoționante la întâlnirea elevilor militari cu familiile

Flori și „flori”, mai mari și mai mici

CONCURS DE MATEMATICĂ LA COLEGIUL NAȚIONAL MILITAR „MIHAI VITEAZUL”

Ioana POPA

Peste 200 de mici matematicieni, elevi din clasele V-VIII de la școli din județul Alba, au participat sâmbătă, 19 octombrie, la cea de-a III-a ediție a Concursului de matematică „ArhimatematicUS”, desfășurată la sediul Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia. Această ediție a fost dedicată Centenarului colegiului militar albaulian, aniversat în acest an.

Ineditul concursului constă în faptul că este organizat în totalitate de către elevii militari, care se ocupă de pregătirea subiectelor, corectarea lucrărilor, precum și de activitățile desfășurate după proba de concurs.

Elevii care au obținut cel mai bun punctaj au fost recompensați cu premii, pe măsura pasiunii lor pentru matematică, și diplome. Primii trei clasați, la cele patru categorii ale concursului, au fost următorii elevi:

Câștigătorii concursului de matematică la cele patru categorii

Clasa a V-a: **Raluca PĂTRUȚ, Alexia MICLEA și Carlos MOGA;**
Clasa a VI-a: **David Ștefan DUMITRU, Maria TODEA și Darius CREȚIU;**
Clasa a VII-a: **Sarah MORUSCA, Dragoș ȘERBAN și Maria BUCUR;**
Clasa a VIII-a: **Darian Nicolae COMȘA, Alexia Maria BLEANȚ și Maria CINĂZAN.**

După testare, participanții la concurs au putut asista la un exercițiu demonstrativ de instrucție de front, cu arma.

Exercițiul a fost executat de către elevii din clasa a XI-a C, conduși de **elevul caporal Andrei ZAGON**, care au fost răsplătiți la final cu aplauze.

De asemenea, elevii din clasa a VIII-a au participat și la o demonstrație de robotică, pregătită de echipa ArmyBot, la finalul căreia au putut manevra singuri roboțelul Obi.

Aspecte din timpul concursului de matematică

Elevii au putut manevra singuri roboțelul Obi

MONUMENT COMEMORATIV INAUGURAT LA OLTINA

Dacă se întâmplă să aveți drum pe lângă mica localitate Oltina, în sud-estul județului Constanța, aveți ocazia să păstrați un moment de reculegere la noul **Monument al Aviatorilor**. Acesta este dedicat memoriei echipajului elicopterului IAR-330 PUMA cu nr. 89, căzut la datorie pe data de 24 decembrie 1989 în zona acestei localități.

Dezvelirea monumentului a avut loc în data de 14 noiembrie 2019, în cadrul unei ceremonii militar-religioase, la care au participat militari din cadrul Bazei 86 Aeriană.

COMPETIȚIE INTERNAȚIONALĂ PENTRU ELEVII MILITARI

Ioana POPA

În perioada 21-29 septembrie, cinci elevi ai Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia, s-au aflat în Polonia, unde au participat la a V-a ediție a **Central Uniformed Classes Rally**. La competiție au participat elevi militari din Ucraina, Lituania, România și Polonia. Evenimentul a fost organizat de către Departamentul pentru educație, cultură și tradiții din cadrul Ministerului Apărării din Polonia în cooperare cu Comandamentul General al Forțelor Armate Poloneze. Activitățile s-au desfășurat în Centrul de pregătire a Forțelor Terestre din Zagan, sub forma unui turneu destinat selectării celei mai bine instruite clase de elevi militari din Polonia. Pe lângă concurs, au fost organizate și alte activități educaționale precum cursuri și antrenamente.

Eleva plutonier **Ruxandra DOBRE**, elevii sergent major **Fabian MIȘCODAN**, **Ștefan GHERHEȘ** și **Adelin LEAHU** și eleva sergent **Alexandra FILDAN**, din cadrul Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, alături de camarazii de la Colegiile Naționale Militare „Dimitrie Cantemir” de la Breaza, „Ștefan cel Mare” din Câmpulung Moldovenesc și „Alexandru Ioan Cuza” de la Constanța, au avut parte de un program intens de pregătire militară care le-a testat capacitățile fizice.

Participanții la competiție au avut parte de un program de pregătire militară

La finalul competiției dedicate țărilor invitate, elevii militari români s-au clasat pe locul I, demonstrând astfel nivelul ridicat al orelor de pregătire militară desfășurate în colegii, precum și capacitatea de a lucra în echipă. Pe lângă tragerile cu arma sau aruncarea grenadei, elevii militari au avut de parcurs un traseu aplicativ-militar pe o distanță de 8 kilometri. Tot în cadrul acestei perioade de pregătire, elevii au învățat tehnici de supraviețuire în condiții extreme și de acordare a primului ajutor.

Pe durata competiției, elevii militari români au fost coordonați de **maiorul Claudiu-Dumitru ȚONOIU** de la Colegiul Național Militar „Dimitrie

Elevii au fost felicitați de comandantul colegiului, colonelul Marcel DOMȘA

Cantemir” și profesorul **Vasile BLANARIU** de la Colegiul Național Militar „Ștefan cel Mare”. Elevii au fost încântați de experiența trăită atât din punct de vedere al schimburilor culturale, cât și militare și mulțumiți de consolidarea relațiilor de colegialitate între liceenii militari. În timpul liber elevii au avut și activități recreative, vizitând orașele Wrocław, Gross-Rosen și Zagan. La întoarcerea în țară, elevii din Alba Iulia au fost felicitați de către comandantul colegiului, **colonelul Marcel DOMȘA**, pentru rezultatele obținute și pentru seriozitatea și implicarea de care au dat dovadă pe durata desfășurării acestui eveniment internațional.

PE URMELE „ȘOIMILOR DE LA MUREȘ”

Ioana POPA

Elevii din clasa a X-a de la Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” Alba Iulia au poposit sâmbătă, 12 octombrie 2019, la Târgu Mureș, acolo unde în urmă cu 100 de ani începea povestea „cuibului de șoimi de la Mureș”, după cum era cunoscut, la începuturile sale, liceul militar.

Elevii, însoțiți de profesorii diriginți **Cornelia BRATU, Alina CHIOREAN, Ioan NISTOR, Sorin SECĂREANU, Delia STĂNILĂ** și comandantul de companie, **locotenentul George MÎNICUȚĂ**, au vizitat Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș, primul sediu al Liceului Militar „Mihai Viteazul”. Vizita a avut loc în contextul aniversării a 100 de ani de la înființarea liceului militar.

Elevii militari au fost primiți de studenții de la medicină militară, care le-au fost ghizi pe durata vizitei. Studenții le-au oferit elevilor

informații legate de programele de studiu, activități și posibilități de voluntariat și le-au prezentat amfiteatrele, sălile de studiu, Centrul de Simulare și Abilități Practice și campusul universității.

Vizita a reprezentat și o oportunitate pentru elevii militari interesați să urmeze programul de medicină militară.

An de an, absolvenții ai colegiului militar albaulian se află printre candidații admiși la această universitate.

Prin Înalțul Decret Regal nr. 3613 din 23 septembrie 1919, dat la Castelul Peleş de către Regele Ferdinand I, se aproba înființarea liceelor militare din Târgu Mureș și Chișinău. Începând cu 30 martie 1920, prin Înalțul Decret nr. 880, Liceul Militar din Târgu Mureș s-a numit „Mihai Viteazul”.

ZIUA ARMATEI ROMÂNIEI ÎN ȘCOLI - RETROSPECTIVĂ 2019

În perioada 14-21 octombrie s-a desfășurat evenimentul „Ziua Armatei României în școli”. Proiectul a inclus școli și licee din București și din țară în care o echipă a Ministerului Apărării Naționale, formată din militari din toate categoriile de forțe a promovat imaginea Armatei României și a prezentat importanța Zilei Armatei României și modalitatea de a accede la o carieră militară.

În următoarele școli și licee din București, reprezentanți ai Forțelor Aeriene Române (F.A.R.) au povestit despre ce presupune o carieră militară în Forțele Aeriene, care sunt pașii care trebuie urmați pentru a deveni un membru al marii familii F.A.R. și care sunt beneficiile și responsabilitățile vieții de pilot: Liceul Teoretic „Horia Hulubei” Măgurele; Școala Gimnazială nr. 200, sector 3; Liceul Teoretic „Dimitrie Bolintineanu”, sector 5; Colegiul Național „Mihai Eminescu”; Liceul Teoretic „Tudor Vladimirescu”, sector 6; Colegiul Tehnic Feroviar „Mihai I”, sector 1; Liceul Teoretic „Lucian Blaga”, sector 2.

În cadrul aceluiași proiect, la Colegiul Național „Radu Negru” din Făgăraș o echipă a Forțelor Aeriene a prezentat oferta educațională a tuturor instituțiilor de învățământ militar specifice categoriei de forță.

În fiecare instituție de învățământ am văzut în ochii copiilor și tinerilor respectul și admirația pe care o nutresc sincer pentru meseria nobilă de militar al Armatei României. Dacă cei mai mari dintre aceștia au fost curioși și ne-au asaltat cu întrebări despre viața cazonă, cei mai mici ne-au copleșit cu gesturi pline de iubire curată.

Vă invităm să aruncați o privire retrospectivă asupra întregii activități „Ziua Armatei României în școli”, pe paginile de socializare ale instituției.

Sublocotenent Laura BAȘTUREA

Căpitan Roxana DAVIDOVITS

Sergent Ionuț SĂVESCU

Plutonier adjutant principal Lucian IRIMIA

CEL MAI BUN DINTRE CEI BUNI

În perioada 28 octombrie - 1 noiembrie, Centrul Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană General de brigadă Ion Bungescu de la Capu Midia a fost gazda etapei finale pe Statul Major al Forțelor Aeriene (SMFA) a competiției *Cel mai bun dintre cei buni*.

Concursul se desfășoară anual și putem spune că deja a devenit tradiție în cadrul Forțelor Aeriene. De-a lungul celor opt probe teoretice și practic-aplicative, organizații au urmărit selecționarea celui mai complet maestru militar, subofițer, soldat și gradat profesionist, respectând criteriile de performanță profesională, calitățile și punctele forte care pot fi valorificate în procesul de instruire, modul de conștientizare a ordinii și

Câștigătorii concursului împreună cu subofițerul de comandă al SMFA, plutonierul adjutant principal Daniel SÎMPETRU

fost desemnat la categoria maștri militari, **maistrul militar clasa a IV-a Răzvan BURLACU** de la Baza 85 Aeriană de la Bacău, la secțiunea subofițeri, **sergentul Gabriela BOGZOIU** de la Centrul Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană de la Capu Midia, iar la soldați și gradați profesioniști s-a impus **frunțașul Tudor PĂIUȘI** de la Baza 71 Aeriană de la Câmpia Turzii. Felicitări tuturor!

Echipa de subofițeri de comandă, în frunte cu **plutonierul adjutant principal Daniel SÎMPETRU** au planificat, coordonat și organizat cu atenție competiția.

Păstrând obiceiul edițiilor trecute, au fost invitați în calitate de observatori și maștri și subofițeri de comandă din Statul Major al Forțelor Navale.

Verificarea nivelului de pregătire fizică

Testare practică la instrucția tragerii cu armamentul de infanterie

Verificarea deprinderilor individuale de bază, în cadrul cărora aruncarea grenadelor de exercițiu a fost un moment de încercare pentru unii dintre concurenți

Testarea cunoștințelor de limba engleză (ALCPT)

CEREMONIE LA MĂNĂSTIREA COMANA

Sâmbătă, 19 octombrie, la Mănăstirea Comana din județul Giurgiu a avut loc, la inițiativa generalului-maior aviator în retragere Radu THEODORU, un eveniment dedicat Zilei Armatei României.

În prezența cadrelor militare în activitate, în rezervă și în retragere, dar și a distinșilor oaspeți, a fost organizată o ceremonie militară și religioasă în cadrul căreia, într-un arc peste timp, s-au adus gânduri de recunoștință veșnică celor care prin actele de eroism au luptat și au căzut la datorie pentru soarta poporului român, îndeplinind astfel nobila misiune de apărare a gleei strămoșești.

Forțele Aeriene au fost reprezentate de militari din cadrul Regimentului 74 PATRIOT.

Doamna Voica THEODORU – fiica generalului Radu THEODORU, ne-a împărtășit impresiile de după eveniment și i-a enumerat cu drag pe cei care fac posibile an de an aceste activități:

Adrian SULTĂNOIU

„Momentul Comana l-am lăsat să se așeze cum se așează vinul toamna după cules. Să treacă efer-vescența lui să-i pot simți rotunjimea, dimensiunea, aroma și să-i văd culoarea.

Ziua petrecută în curtea Mănăstirii a avut ceva de toamnă mîrie și binecuvîntată.

Într-adevăr, evenimentele de la Comana cu Troița, Ziua Eroilor și Armatei și tot ce ține de pomenirea celor căzuți în luptele pentru apărarea sfântului pământ românesc există an de an pentru că generalul-maior av. (r) Radu THEODORU le organizează, dar în spatele lui e Biserica ce-l găzduiește, reprezentată la Mănăstirea Comana de **Părintele Arhimandrit dr. Mihail MUSCARIU**, o figură emblematică pentru cine a avut șansa să-l întâlnească. Apoi vreau să mai amintesc de **comandorii BREAZU și DIACONU**, de **Sorin BERILĂ, Dan RADOVICI, Adrian POPA**. De familia de artiști militari **GIJU**, cu frumoasa doamnă soprană **Irinuca** și domnul colonel pasionat al cuvîntului scris... Sunt invitați speciali ca **generalul Ion DOBRAN**

cu 11 victorii aeriene în cel de-al Doilea Război Mondial... O legendă!

Enelipsit și **profesorul dr. Vasile ȘOIMARU**, eternul călător pe urmele adevărului istoric. De câte ori îl văd pe profesorul ȘOIMARU am sentimentul că în loc de inimă are o hartă: harta României Mari și unite și că harta aia îi pulsează în loc de sânge drumuri. Umblă mii de kilometri să adune istorie sub formă de țărână, oase sau sîrmă ghimpată, să pună cruci și steaguri acolo unde noi am uitat că ne-au căzut ostași. Apoi sunt școlile cu dascălii lor minunați și băiețiiăștia fabuloși ai Armatei.

Efratele meu **Horia THEODORU** cu prietenii lui ingineri care finanțează mereu activitățile. Iar noi, acolo la Comana noastră avem un primar de admirat, care acum a asigurat transportul elevilor. Că degeaba suntem noi plini de românism dacă elevii și dascălii lor nu pot asista la astfel de evenimente. Cum să le insuflă emoția și dorința de a duce mai departe valorile?

Comana asta a noastră, a vlăscenilor, începe să se vadă din ce în ce mai mult datorită acestor

oameni care au știut să îi redea strălucirea.

În marea noastră familie a intrat de curând **jurnalista Victor RONCEA** cu doamna RONCEA, artist-fotograf, scriitor sau tot jurnalist, oricum irelevante profesiile, pentru mine emblematice sunt faptele. Familia RONCEA e constituită din doi tineri excepționali cu două figuri ce au adus în apele Neajlovului briza de Vamă Veche. Iar puștiul lor alergy pe un deal cu iarbă, fluturând Drapelul. Imagine magistrală: în față se ridică Mănăstirea, în spate avea Troița... nu am putut să nu mă gândesc la Blaga. El zicea despre satul românesc că e «înadins așezat în jurul bisericii și al cimitirului, adică a lui Dumnezeu». Redus la nivel de sinecdocă, pentru mine drapelul ăla mi s-a părut Țara cuprinsă între dimensiunile astea. Țara ridicată spre Cer de mâinile curate ale unui băiat de 5 ani: **Justin RONCEA**. Țara între cei ce s-au dus și cei ce suntem, ocrotită de cei ce vor urma. Copilul ăsta mi s-a părut viitorul pur, curat și frumos ce înalță spre Dumnezeu, fericit și liber, Drapelul!”

Cu prilejul sărbătoririi, Zilei Armatei României, pe teritoriul național au avut loc ceremonii militare și religioase, cu depuneri de coroane, jerbe și buchete de flori.

La Mormântul Ostașului Necunoscut din Parcul Carol a avut loc o ceremonie militară de depuneri de coroane de flori, cu participarea președintelui României, **Klaus Werner IOHANNIS**, a șefului Statului Major al Apărării și a șefilor categoriilor de forțe.

Tot în Parcul Carol din București, la standul de promovare a carierei militare, vizitatorii au avut ocazia să afle mai multe informații despre posibilitățile de admitere în învățământul militar din Forțele Aeriene Române și s-au bucurat de o expoziție de tehnică și echipamente militare, standuri de carte, miniconcert de muzică de fanfară susținut de către Muzica Reprezentativă a Ministerului Apărării Naționale și un spectacol folcloric cu participarea Ansamblului artistic „Doina” al Armatei.

Bogdan PANTILIMON

În vizită la Escadrila 712 Giarmata

AVANPOSTUL DIN VEST AL FORTELOR AERIENE

Mirela VÎȚĂ

Adrian SULTĂNOIU

Un exercițiu intrat în tradiție, CROSS LANDING, oferă echipei **CER SENIN** prilejul unei deplasări către capitala Banatului. Drumul lung îmbie la povești, inevitabil se ajunge la povești despre aviație. Colegul îmi vorbește cu respect și admirație despre această veritabilă citadelă a zborului din vestul țării chiar dacă, atunci când el își începea cariera în Forțele Aeriene, Regimentul 93 Aviație Vânătoare își cânta, oarecum, cântecul de lebdă... Primul meu impuls era să vorbesc despre „baza aeriană”, dar de fapt Escadrila 712 e parte componentă a Bazei 71 Aeriană, pe care de cele mai multe ori o asociem cu zona Câmpiei Turzii.

Cumva, după ce ai vizitat destul de multe unități militare îți dai seama că există un tipar, o structură și o arhitectură care identifică lumea atât de familiară militarilor. O lume care inspiră un fel de straniu sobru celor din afara sistemului. Straniu ce vine de multe ori din felul eterogen în care reminiscențele elementelor specifice unui trecut în care nu exista individualitate se îmbină cu structuri și decoruri moderne, cu tehnologiile de azi și ecranele strălucitoare ale echipamentelor de ultimă generație.

La Giarmata, senzația de familiar am avut-o de îndată ce am trecut prin „colonie”, locul acela în care oamenii aerodromului își regăseau liniștea după tumultuoase zile de zbor. La punctul de control ne-a căzut privirea, în partea dreaptă, pe un MiG-23 care veghea, martor acum tăcut, la faima din alte timpuri a unității. „Un prieten care a zburat cu acest avion aici s-ar bucura să îl revadă, dar mă tem că, răscolindu-i amintirile, să nu îi fac rău” îmi spune colegul fotoreporter, care ezită să scoată aparatul foto din geantă. În fond, formalitățile de acces în unitate nefiind finalizate, eram doi

„străini” care încercau să facă fotografii într-o unitate militară.

Parcurgeam drumul către primitoarea clădire a comandamentului prin acel amestec eterogen de vechi aflat în conservare și nou. Aspectul îngrijit pe care îl observăm confirmă zicala cu omul care sfințește locul. În clădire ne-a atras atenția tabloul mare din holul etajului I, un colaj încărcat, dar armonios privirii. „Am vrut să surprindem în el toate momentele-cheie din istoria aerodromului”, ne-a precizat **comandorul Daniel TĂNASE**, comandantul Escadrilei 712.

Actualul comandant, comandorul Daniel TĂNASE, a fost împuternicit în perioada ianuarie 2018 - ianuarie 2019 și numit în funcție la începutul anului 2019 și, pas cu pas, își pune amprenta asupra instituției, cu sprijinul echipei sale de comandă

Povestea unității militare de pe aerodromul Giarmata a început odată cu stabilirea aici, în 1953, a Regimentului 294 Aviație Vânătoare, care cinci ani mai târziu a devenit Regimentul 93 Vânătoare, dotat cu aeronave de vânătoare și bombardament IAK-11, MiG-15, MiG-19. În anii următori, după scoaterea acestora din exploatare, unitatea a fost dotată cu toate variantele MiG-ului 21 (două escadrile, modernizate apoi în varianta LancerR) și o escadrilă de MiG-23 MF (retras din exploatare în 2002).

În istoria mai recentă, din 2001, odată cu reorganizarea forțelor aeriene s-a desființat Baza 73 Aeriană Caransebeș, iar personalul disponibil, împreună cu o escadrilă de elicoptere IAR-330L s-a integrat

în organica Bazei 93 Aeriană Giarmata. În 2004, ca urmare a restructurărilor impuse de conceptul structural pe care Armata le adoptă odată cu intrarea în NATO, îl are loc desființarea Bazei 93 Aeriană, iar personalul rămas, aeronavele din dotare și infrastructura de aerodrom trec în organica Bazei 71 Aeriană, având comanda-mentul la Câmpia Turzii. Giarmata devine al doilea aerodrom al Bazei 71 Aeriană, pe care operează permanent o escadrilă de elicoptere IAR-330L, cu structuri logistice proprii și de protecția forței. Din 2014 Escadrila 714 devine Escadrila 712 Elicoptere Transport, având în dotare elicoptere IAR-330M și/sau echipate în varianta MEDEVAC, și o structură de antrenament prin simulare pentru personalul navigant. Începând cu anul 2014 a demarat un proces de revitalizare a infrastructurii de aerodrom și a facilităților logistice pentru instruire, mentenanță aeronave și operare. Dotarea cu tehnică și echipamente noi de asigurare a zborului, transport, geniu, la același standard cu toate unitățile de aviație din cadrul Forțelor Aeriene, reprezintă o realitate, un proces aflat în derulare, în stadiu avansat de

execuție. Deși esența escadrilei o reprezintă activitatea de zbor, unitatea ocupă o suprafață întinsă de teren, iar unul dintre proiectele recent încheiate a fost împrejmuirea perimetrală. O mare provocare, în condițiile în care vegetația pusese stăpânire pe teren, iar vechile delimitări, pe alocuri, nici nu se mai zăreau. „Sprijinul oferit de specialiștii Agenției pentru Informații Geospațiale a Apărării (fosta Direcție de Topografie Militară) pentru identificarea în plan și marcarea granițelor este un

exemplu de bună colaborare între instituții”, ne-a precizat comandorul Lucian LAZAU, inginerul-șef al unității.

Comandantul vorbește deschis și direct, ca orice om care își asumă un plan și știe ce are de făcut: „Nici nu îți dai seama cât contează un simplu gard până nu l-ai pus. Evorba de ideea de graniță, să spunem că pe urmă simți și mai apăsător responsabilitatea față de zona unității”. Își stabilește scopurile și le duce la îndeplinire etapă cu etapă, important e să se facă în fiecare zi câte

ceva, cât de mic, în direcția potrivită.

Subiectele de discuție sunt binecunoscute și reliefează situația comună și altor unități: s-a vorbit despre lipsa de personal, nevoia de a atrage tineri în sistem, adaptarea instruirii la nivelul celor mai pregătiți parteneri NATO, pe scurt: provocările de zi cu zi într-o organizație dinamică, în care resursa umană și procedurile trebuie să se adapteze creșterii complexității sarcinilor. Comandantul este adeptul trecerii de la îndeplinirea

sarcinilor doar pe baza ordinelor primite, către o anumită orientare spre obiective comune, ceea ce aduce o responsabilizare individuală în luarea deciziei. „Cel mai bun exemplu pentru acest lucru sunt piloții. Nu spun că sunt ei mai speciali, dar nu îi poți cere unui om pe care apăsă responsabilitatea în zbor, într-o situație limită, să ia o decizie de viață și de moarte în mai puțin de-o clipă, iar când coboară de la manșă să se dedubleze și să fie un simplu executant, fără pic de inițiativă, nu?”

Hangarul

Locul în care aeronavele sunt ținute „apte de zbor” a fost folosit pentru o perioadă în comun cu o companie de aviație comercială care s-a implicat în lucrările de reabilitare, astfel încât acesta se prezintă într-o formă foarte bună.

Din hangar ne-am furișat într-un spațiu al firelor și circuitelor la vedere pe care doar **maistrul militar Morar BASIL** le domesticește aici, cu grijă și răbdare. Dumnealui este șef atelier radio și radiolocație la Atelierul Mentenanță, lucrează în domeniu din '98, și din 2004 e la elicoptere. Pasiunea pentru radio și electronică

o are încă din copilărie, moștenită de la tatăl său. Sunt multe de rezolvat, grija lui e să aibă mereu blocuri de rezervă gata de schimb. Dacă apare ceva urgent, blocul se schimbă apoi în câteva minute.

„Deși e o meserie tehnică, rezultatele în timp se obțin doar cu dedicare, și din 4-5 oameni găsești 1-2 cu adevărat pasionați. La radio, cel mai tânăr membru al echipei e un maestru încadrat pe funcție acum 8 ani, noi ceilalți avem peste 20 de ani vechime. E mare nevoie de cei tineri, pentru că un bun specialist se formează în 5-6 ani. Dacă noi ieșim la pensie, cei tineri de la cine mai învățăm?”

În sala de pregătire atmosfera este destinsă și sobră, așa cum îi știm pe piloții de peste tot. Era un exercițiu în desfășurare, se actualizau misiuni, se consultau ultimele buletine meteo, se stabileau detaliile necesare acolo unde era cazul.

Chiar dacă în revista noastră sau în verva continuă a paginilor de social media militare membrii Escadrilei 712 au fost o prezență extrem de discretă, activitatea lor în zona de vest a țării nu e nicidecum pierdută din vedere: participarea cu evoluții de înaltă clasă la show-urile aeriene din vară sau survol cu ocazia Zilei Naționale a României (la Timișoara, Sibiu sau Brașov), implicarea cu profesionalism în exerciții naționale sau internaționale îi recomandă pe elicopteristi de la Giarmata ca o echipă care acționează cu profesionalism și dedicare. O echipă ce duce cu modestie și onoare, cu simțul datoriei împlinite mai departe tradiția zborului din vestul țării.

Colaj cu momentele-cheie din istoria aerodromului

2019 EXERCITIUL CROSS LANDING

Mirela VÎȚĂ Adrian SULTĂNOIU

Ce se întâmplă dacă o aeronavă întâmpină probleme în zona de graniță, pierde contactul radio și se presupune că există și răniți?

Pentru asemenea situații s-au antrenat militarii în cadrul exercițiului bilateral româno-ungar „CROSS LANDING 2019”. Acesta s-a desfășurat în perioada 14-16 octombrie, pe teritoriul României și al Ungariei, și este destinat pentru antrenarea personalului din Forțele Aeriene în aplicarea procedurilor și tacticilor specifice misiunilor de căutare-salvare (SAR) și evacuare medicală aeriană (MEDEVAC), în contextul acțiunii în zona frontierei comune.

În exercițiu a fost implicat un detașament de aproximativ 40 de militari români din cadrul Escadrilei 712 Giarmata/Baza 71 Aeriană (piloți, personal tehnic și de specialitate), cu trei elicoptere IAR-330 PUMA în configurație MEDEVAC.

Conform scenariului din prima etapă, militarii țării vecine au cerut sprijinul

Forțelor Aeriene Române pentru căutarea-salvarea și evacuarea medicală aeriană a unor victime multiple în urma aterizării forțate a unui elicopter Mi-24 în zona de graniță. După primirea solicitării s-a acționat cu două elicoptere IAR-330 PUMA în configurație MEDEVAC și echipe medicale, cu trecerea frontierei pe teritoriul Ungariei, pentru extragerea și stabilizarea răniților și evacuarea lor către facilitățile medicale civile și militare cele mai apropiate zonei de responsabilitate.

În următoarea zi, a doua etapă a simulat un accident aviatic pe teritoriul României, în zona poligonului Chișoda, iar echipajul Forțelor Aeriene Ungare a acordat sprijin pentru evacuarea răniților, intervenind, alături de militarii români, cu un elicopter Mi-8 și echipaj specializat.

Medicul-șef al Bazei 71 Aeriană, **locotenent-colonel dr. Marius BUIU**: „Prin prisma funcției, sunt implicat în acest exercițiu de cel puțin 10 ani încoace. Activitățile evoluează de la o ediție la alta, și antrenamentele sunt extrem de folositoare oamenilor, mai ales atunci când nu au prea multe solicitări în cazuri reale.

Din câte ați văzut nu ne jucăm cu scenariul, îl luăm în serios. Deși e greu să te antrenezi pentru situații de urgență într-un mediu simulat, dislocarea, echiparea, modul de acțiune rapid și munca în echipă sunt elemente reale. Prin asemenea antrenamente se formează legături de colaborare, se verifică procedeele

EXERCITII

de cooperare atât în cadrul propriei echipe, cât și cu partenerii ungari. Aceștia, deși din punct de vedere medical au mai puține resurse, sunt foarte buni pe partea de căutare-salvare. Sunt multe lucruri de luat în calcul, apar decizii contracronometru pentru alocarea eficientă a resurselor: dacă pentru un pacient stabilizat e suficient un asistent medical, pentru un pacient critic trebuie să intervină o echipă completă, cu medic, sanitar și salvator. Spre satisfacția mea, colegii mai mici s-au mișcat excepțional”.

Elicopterele IAR-330 în configurație MEDEVAC au echipajul medical format din medici, asistenți medicali-sanitari și salvatori, pregătiți pentru a interveni în astfel de situații de urgență. Practic ei au dublă certificare: în primul rând din punct de vedere medical, apoi ca personal aeronautic navigant, fiind toți însoțitori de bord.

Căpitan-comandorul Dragoș LULĂ, comandant Patrula 1 Elicoptere: „La nivel de planificare sunt implicate Centrele de Operații Aeriene de la Moara Vlăsiei, respectiv Veszprem, și exercițiul permite verificarea întregului lanț de comandă-control al misiunii. Elicopterele acționează practic ca o platformă pentru echipele medicale, fiind principalii actori în scenariu. În cadrul escadrilei avem și Detașamentul de Căutare-Salvare, cu funcții de medic, sanitari și salvatori. Sanitarul are pregătire de asistent medical, cu grad minim de sergent major, iar salvatorii sunt în principal caporalii specializați pe partea de Search and Rescue: ajung în locuri accidentate, de exemplu coboară pe trolu, acordă primul ajutor și aduc victima la bordul aeronavei.

Pentru echipajul elicopterelor misiunea este ca oricare alta, dar cu mențiunea că nu în fiecare zi treci

granița, și nu în fiecare zi ai ocazia să colaborezi cu detașamentul altei țări partenere. Astfel, antrenamentul ne e de folos mai ales din punct de vedere al verificării procedurilor, utilizarea terminologiei la standarde NATO în engleză și zborul sub dirijarea și controlul organelor civile de trafic aerian. Cum escadrila noastră face parte și din structurile Forțelor Aeriene Române puse la dispoziția NATO, cu un detașament MEDEVAC, cu certificare obținută în urma evaluării de anul trecut, astfel de exerciții nu fac decât să ne ajute să fim mai bine pregătiți pentru îndeplinirea misiunilor”.

Asemenea exerciții pun în mișcare întregul sistem, de la planificare la execuție: angrenează modul de acțiune al lanțului de comandă-control, începând cu modul în care informația este transmisă din teren către Centrele de Operații Aeriene române și ungare, apoi către echipajele care execută misiunea, permițând o estimare corectă a vitezei de reacție și verificarea procedurilor în cazul intervenției pentru o situație de urgență reală.

Cavaleri ai aerului, români și sârbi, umăr la umăr

**Plutonier adjutant principal Lucian IRIMIA,
maistru militar clasa a III-a Adela OLTEAN
Adela OLTEAN, Mihai PILȚU, Marian COSTE**

În perioada 30 septembrie - 4 octombrie, la Baza 71 Aeriană General Emanoil Ionescu de la Câmpia Turzii s-a desfășurat exercițiul bilateral româno-sârb **Air Solution 2019**. Activitatea a fost destinată antrenării personalului din Forțele Aeriene Române și Sârbe, în executarea misiunilor aeriene specifice din zona graniței comune dintre cele două state.

În cadrul exercițiului s-a urmărit realizarea schimbului de experiență în aplicarea tacticilor, tehnicilor și procedurilor specifice misiunilor de poliție aeriană, escortă, sprijin aerian apropiat și căutare-salvare. Fiecare țară a dislocat de pe aerodromurile de bază forțele și mijloacele participante la exercițiu pe aerodromurile celeilalte țări participante.

În acest an, Forțele Aeriene Române au trimis de la Baza 71 Aeriană de la Câmpia Turzii pe aerodromul Batajnica (Serbia) aproximativ 50 de militari, două aeronave MiG-21 *LanceR* (variante C) din cadrul Escadrilei 711 Aviație Luptă și un elicopter IAR-330 M din cadrul Escadrilei 712 de pe aerodromul Giarmata. În

același timp, Forțele Aeriene ale Serbiei au dislocat, din cadrul Brigăzii 204, de pe aerodromul sârb mai sus menționat pe baza aeriană românească aproximativ 50 de militari, două aeronave MiG-29 și un elicopter Mi-17, pe aerodromul timișorean. În sprijinul executării dislocării, Forțele Aeriene Române au folosit o aeronavă C-27J *Spartan* aparținând Bazei 90 Transport Aerian, iar colegii sârbi un elicopter Mi-17. În această etapă a exercițiului au fost executate misiuni de interceptare și escortă în zona graniței comune de ambele țări asupra aeronavelor ce s-au dislocat. Astfel, *cavalerii aerului* de la Baza 71 Aeriană s-au antrenat din plin cu camarazii din Serbia.

În a doua etapă, de pe cele trei locații unde s-a desfășurat exercițiul, Câmpia Turzii, Giarmata și Batajnica au fost planificate și executate misiuni în comun, chiar în echipaje mixte româno-sârbe. Particularitatea acestei ediții a fost participarea în România a aeronavelor MiG-29 aparținând Forțelor Aeriene ale Serbiei, care s-au aflat pentru prima dată pe teritoriul României de când are loc exercițiul

Air Solution, dar și a aeronavelor F-16 MLU aparținând Bazei 86 Aeriană de la Borcea. S-au efectuat misiuni de recunoaștere a raionului de zbor, de interceptare și poliție aeriană, interdicție aeriană și sprijin aerian apropiat. Elicopterele IAR-330 M și Mi-17 au efectuat misiuni de transport, introducere/extracție controlor aerian înaintat în/din teritoriu inamic și misiuni de căutare-salvare (SAR) și evacuare medicală (MEDEVAC).

A treia fază a presupus executarea redislocării pe aerodromurile de bază a tuturor forțelor și mijloacelor participante la exercițiu, precum și a personalului aferent.

Misiunile au fost coordonate, pentru a se desfășura aproape simultan, cu ajutorul unui centru de operații aerian constituit pe timpul exercițiului pe locațiile de la Câmpia Turzii și Batajnica. Astfel, în cadrul *Air Solution 2019* au fost implicați aproximativ 200 de militari în cele trei locații Câmpia Turzii, Giarmata, Batajnica.

Fiecare zi a exercițiului a început cu un briefing general la care a participat tot

personalul implicat în activitatea de zbor, urmat de o activitate asemănătoare pe categorii de aeronave, respectiv pe fiecare tip de misiune în parte. Zilnic, cei doi directori ai *Air Solution 2019*, român și sârb, declarau startul fiecărei faze, ca mai apoi să fie executate aproximativ trei-patru ieșiri de fiecare categorie de aeronavă pe cele trei locații.

A fost un număr ușor mai mare în cea de a doua fază a exercițiului. Fiecare țară participantă a organizat, planificat și executat misiuni în conformitate cu regulamentele specifice ambelor țări. Personalul implicat în exercițiu l-a inclus pe cel navigant, tehnico-ingineresc, controlori de trafic aerian și personal de stat major, astfel fiind asigurată o colaborare în aproape toate domeniile între cele două țări. Există deja o legătură strânsă între participanții din cele două țări, formată în cele șase ediții ale exercițiului.

Air Solution 2019 a continuat tendința de creștere a complexității misiunilor executate de detașamentele implicate, lăsând ca în fiecare an promisiuni de continuare a colaborării

dintre Forțele Aeriene ale României și Serbiei, în sensul desfășurării unor misiuni de Cross Border Operation (operațiuni transfrontaliere) și, de ce nu, a creșterii interoperabilității dintre cele două armate în anii ce vor veni.

„Pentru fiecare pilot și militar participant, exercițiul a fost o ocazie în plus de demonstrare a capacității de efort și de adaptare la condițiile specifice unui mediu multinațional, multicultural, într-o altă locație decât cea de bază și într-un timp atât de scurt, cu un volum foarte ridicat de activități. Reușita acestei activități este a tuturor celor ce au participat, de la planificare la execuție, din toate domeniile (personalul navigant, controlorii de trafic, personalul tehnico-ingineresc etc.). Și, pe lângă toate tipurile de misiuni planificate și executate, una dintre ele a fost parcă cea mai importantă. Să zburăm alături de prietenii noștri sârbi acasă la ei sau la noi. Și cred că cea mai mare realizare a acestui exercițiu a fost reconfirmarea prieteniei dintre cele două reprezentante ale celor două forțe aeriene”, a declarat **locotenent-comandorul Lucian BOGHEAN**, pilot de MiG-21 *LanceR*.

CURSURI PEN TRU RADARUL TPS-77

Laura MĂCĂRESCU

La unul dintre cursuri, care a durat cinci săptămâni, a participat **locotenent-colonelul Bogdănel Ionuț MĂHĂILĂ**, care ne-a oferit amănunte legate de acest demers: „Programul de achiziție a început cu stabilirea nevoilor misiunii prin care s-a identificat cerința de modernizare a sistemului de supraveghere prin radiolocație a spațiului aerian, urmat de emiterea cerințelor operaționale și de stabilirea specificațiilor tehnice. Astfel, a fost selecționat produsul companiei Lockheed Martin, care a corespuns caracteristicilor. Pentru alegerea făcută s-a luat în considerare că radarul TPS-77 reprezintă varianta mobilă a radarului FPS-117 aflat deja în dotarea Armatei României, că acesta și-a demonstrat fiabilitatea și compatibilitatea cu nevoile specifice Forțelor Aeriene Române, că se poate realiza un sistem integrat de sprijin logistic comun, că radarele au configurații hardware și software similare, care permit integrarea fără eforturi a variantei nou-achiziționate, folosirea în comun a loturilor de piese și utilizarea echipamentelor de testare și că structurile beneficiare dispun de experiență în activitățile de mentenanță și de exploatare a acestui tip de radar”.

Locotenent-colonelul MĂHĂILĂ este unul dintre ofițerii de radiolocație de carieră, care a avut ocazia, după finalizarea cursurilor Institutului de Radiolocație „Avram Iancu”, să lucreze la mai multe unități de radiolocație din Dobrogea și la baza aeriană de la Mihail Kogălniceanu. A simțit o schimbare în calitatea de ofițer tehnic de radiolocație în momentul în care a luat contact cu radarele moderne, la acea vreme FPS-117. După urmarea cursurilor Universității Naționale de Apărare, acum ocupă funcția de șef Birou instrucție în armă la Secția instrucție radiolocație și război electronic din Statul Major al Forțelor Aeriene și are atribuții de organizare, planificare și evaluare a procesului de instruire în structurile de radiolocație și război electronic și participă la elaborarea reglementărilor din acest domeniu. În ceea ce privește radarul TPS-77, ofițerul a elaborat planul de testare operațională, a făcut parte din comisia de evaluare, face parte din comisia de testare de acceptanță (Site Acceptance Test) a radarului TPS-77, participă și coordonează procesul de elaborare a manualelor de

operare și de mentenanță, precum și programele de instrucție individuală și programele de instrucție pentru misiuni. Rezultatul acestor eforturi îl constituie introducerea radarelor TPS-77 în Serviciul de Luptă Permanent - Poliție Aeriană (SLP-PA).

CURS ÎN SUA

Din perspectiva locotenent-colonelului MĂHĂILĂ, primul impact cu Statele Unite ale Americii a corespuns cu mediul în care se construiesc radarele moderne. A avut ocazia să vadă, împreună cu colegii români, radarele de ultimă generație, pe care până atunci nu le putea viziona decât prin intermediul internetului. Cuvântul-cheie, care crede că s-ar potrivi la mediul în care lucrează militarii din arma radiolocație și pe care îl susține Lockheed Martin în aria competitivă a companiilor care produc tehnică de luptă, este **inovație**.

Experiența cursului din SUA a fost caracterizată de multă muncă și multe cunoștințe acumulate în scurt timp, în special legate de întrebuintarea radarului TPS-77: „Am fost impresionat de rigurozitatea cu care își fac meseria cei care ne-au transmis cunoștințele. Zilnic, între 8 și 10 ore am acumulat informații și am făcut practică pe radar, cu proceduri și verificări cap-coadă, cu strângerea și desfășurarea radarului pe poziție. Volumul de muncă a fost foarte ridicat, ritmul foarte intens, iar instructorii și cursanții foarte dedicați acestui efort”.

Cursanții români au avut vârste și experiențe diferite, provenind de la unități de învățământ ale Forțelor Aeriene, de la unități de radiolocație, din comandament și din domeniul resurselor. „Schimbul de informații dintre noi a fost foarte important. Am lucrat în echipă toate procedurile, echipele de lucru fiind formate din 2-3 oameni sau mai mulți. Examenul final a constat în două probe, teoretică și practică. La partea practică am avut de identificat un defect simulat și de făcut anumite măsurări. Defectul a fost identificat cu ușurință de toți cursanții. Nu mă gândeam că la peste 40 de ani pot avea disponibilitatea de a învăța un nou radar cu atâta intensitate. Am fost, bineînțeles, surprins plăcut de colegii tineri pe care i-am văzut foarte responsabili și conștiincioși, nu aveau nevoie de motivație suplimentară, își doreau

foarte tare să acumuleze cunoștințele despre radar. Cred că am câștigat relații profesionale care ne vor ajuta să lucrăm cu mai multă ușurință. S-au realizat conexiuni profesionale foarte utile și pe termen lung, care ne vor ajuta să lucrăm ca o echipă omogenă pe diferite niveluri”.

TPS-77: EXPLOATARE

Radarelor TPS-77, care au sosit pentru prima dată în România în anul 2017, vor continua să li se alăture alte sisteme la sfârșitul anului 2019 și în 2020. Acestea au fost testate operațional și sunt deja introduse în SLP-PA sub comandă NATO.

La fiecare achiziție de radar există mai mulți pași. O comisie de recepție se deplasează la sediul Lockheed Martin pentru a realiza testarea de acceptanță de fabrică, după care reprezentanții ai companiei se deplasează în România și efectuează instalarea radarului și testarea acestuia pe poziție. După aceste etape urmează utilizarea radarului conform misiunilor structurii din care face parte.

Ca rezultat al cursurilor pentru TPS-77 la care au participat militarii români în Statele Unite ale Americii, au fost organizate și se vor organiza anual alte cursuri la Baza Aeriană de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic de la Boboc, legate de exploatarea acestui tip de tehnică, ținute de instructorii formați în acest proces.

De asemenea, s-a realizat documentația necesară transmiterii informațiilor în limba română, inclusiv manualul de operare al radarului, urmând finalizarea manualului de mentenanță.

Provocările pentru care se pregătesc radiolocatoriștii sunt multe. Una dintre acestea, lansată în cadrul Oficiului Operații și Instrucție al Statului Major al Forțelor Aeriene, este folosirea capacităților noului radar pentru sprijinul nemijlocit al sistemului de rachete sol-aer PATRIOT, în momentul în care acesta va intra în dotarea Forțelor Aeriene.

După cum consideră locotenent-colonelul MĂHĂILĂ, putem afirma că, odată cu achiziționarea radarului TPS-77, din punctul de vedere al supravegherii prin radiolocație a spațiului aerian, ne ridicăm la nivelul provocărilor din mediul de luptă actual.

Participanții la cursurile de operare și mentenanța radarului TPS-77 din SUA

Locotenent-colonelul MĂHĂILĂ comandant la o unitate din Dobrogea, în anul 2015. În dotarea unității se afla radioaltimetru PRV-13

De curând, Forțele Aeriene Române, în aceeași tendință de modernizare a capacităților reprezentate de flota F-16 Fighting Falcon pentru aviație sau de sistemul PATRIOT pentru rachetiștii sol-aer, au achiziționat radarul TPS-77, realizându-se un pas foarte important pentru descoperirea și detecția țintelor aeriene, marcându-se astfel un alt moment de referință pentru radiolocație.

TPS-77, succesorul lui FPS-117, intrat de curând în exploatare, este un radar tridimensional de distanță mare, mobil, cu sistem de emisie-recepție fabricat după tehnologia revoluționară DART, ceea ce îl face să fie mult mai fiabil și să aibă un consum redus de energie. De asemenea,

acesta este dotat cu un modul TBM de detecție a rachetelor balistice, cu moduri și regimuri de lucru care îi oferă o protecție ridicată la diferite tipuri de bruij, iar ca noutate, cu posibilitatea de filtrare a informațiilor din zona parcurilor eoliene.

În cadrul procesului de achiziție s-au înscris și cursurile de operare și mentenanță pe acest sistem, desfășurate la sediul companiei Lockheed Martin din Syracuse, statul New York. Cursurile de operare și mentenanță sunt destinate operatorilor, instructorilor și celor care se ocupă de operaționalizarea și mentenanța radarului TPS-77.

AERONAUTIC SHOW 2019

Forțele Aeriene Române au participat sâmbătă, 21 septembrie, la festivalul „AeroNautic Show Lacul Morii 2019”, desfășurat în Parcul Crângași și pe Lacul Morii din București. În zona destinată expoziției statice din Parcul Crângași, Forțele Aeriene Române, celelalte categorii de forțe și diverse structuri ale armatei au organizat standuri de prezentare și de carte, expoziții cu teme variate și au executat exerciții practice cu tehnica și armamentul din dotare. Tot aici, tinerii interesați de o carieră militară au obținut informații despre procesul de recrutare și selecție în Armata României.

Principala atracție pentru publicul prezent pe digul de pe Lacul Morii a constat în zborurile demonstrative executate cu diverse tipuri de aeronave. Forțele Aeriene Române au participat la spectacolul aviatic cu un avion Antonov An-30, folosit pentru aerofotogrammetrie, și un elicopter IAR-330 Puma, din dotarea Bazei 90 Transport Aerian de la Otopeni.

Elicopter IAR-330 Puma

Avionul Antonov An-30, folosit pentru aerofotogrammetrie

Ansamblul artistic „Doina” al Armatei a susținut un moment artistic

Militarii Brigăzii 30 Gardă „Mihai Viteazul” au prezentat un exercițiu demonstrativ de tip Drill-Team

La standul Forțelor Aeriene Române, tinerii au obținut informații despre procesul de recrutare și selecție în Armata României

Adrian SULTĂNOIU, Alex BĂLĂNESCU

HOW IT WAS MADE: AERIAL PHOTO SHOOTING AT NATO Days in OSTRAVA

The amazing midair photos we admire often in the pages of specialized aviation magazines require also an amazing coordination and preparation work. At "NATO Days in Ostrava", an aerial photography session was included in the official schedule, performed at the moment each aircraft arrived at the show, just before landing at Leoš Janáček Airport.

The photos were performed by the IRONBIRDS Media Team, and they paid a special attention to the Romanian Air Force aircraft, as a tribute to the "special partner nation" status our country had at the event.

LONG STORY, SHORT:

IRONBIRD MEDIA TEAM is a group of aviation photographers / journalists from various countries, specialized in aerial photography, working for different airshow organizations. They operate mainly during the arrival days of an airshow, working under time pressure and keeping slot time priority.

This media team was formed when a big UK airshow concluded that photography flights needed to be managed by more than just one person.

We have flown with some historical aircraft, like the last flying Vulcan bomber, the last flying Canberra, the last passenger flight of worlds last passenger DC-10, all good memories, and great pictures.

AERIAL PHOTOGRAPHY IN PROGRESS!

Before the show a special air-space reservation warning is published, stating aerial photography is in progress in the area designated for this, with timings and altitude. The whole flying photo shoot takes about 8 hours, in two days. They fly with a loadmaster who looks after safety, and a photo

director, in order to determine the angle of flying- in comparison to the position of the sun, and keeping them in the designated airspace.

They also need to work closely with the Display Director (he is organizing the arrival data of participants), and with the local air traffic control tower.

The main technical challenges are different airspeed, in combination with altitude, most pilots are happy to fly slow, but require a certain altitude to do so safely. One big factor is that we fly in a small cargo aircraft with the loading ramp open, when we fly at 11000 ft this can be crazy cold sometimes! But flying above the clouds is magnificent, and gives very bright and crisp pictures.

COORDINATION WITH PILOTS

In order to coordinate successfully with the crew, each pilot receives a detailed briefing, with a map of the flying area, frequencies, procedures, and sample pictures of what is expected to achieve. Also it has a risk assessment, and safety briefing.

This is so the pilots can have a basic idea of what is going to happen, and what to do.

Mirela VÎȚĂ

IRONBIRD Media Team

IAR-99 Șoim

C-27J Spartan

WORKING WITH THE ROMANIAN AIR FORCE CREW

We had a amazing cooperation with the ROAF and were surprised how everyone was motivated to make the best of this opportunity. Clearly we were also motivated to do all we can to provide the "special partner" to the airshow with all the help we could give. Working with the IAR-99 PUMA was most challenging, but in the end we created a flyby with these helicopters over the airfield!

Also we were happy to see the IAR-99 in the sky, an amazing aircraft, highly underrated I believe!

SHOOTING THE MIG-21 LANCER

When we plan a photo shoot for older design aircraft we usually plan for a fast flyby.

When I was in contact with the Lancer pilots they showed me pictures taken from a C-27J, so I thought that was easy to achieve, as the C-27 can fly quite fast, comparing to our photoshop that is really very slow. Imagine how completely surprised we were to see the Lancer fly behind the photoshop, so we could take some amazing pictures! We all understood that this was completely unique and that this Lancer pilot has some exceptional flying skills, I remember sending a message telling him he is a hero for flying like that.

The design and historic background of the Mig-21 family of aircraft have always been interesting for us, so clearly the ROAF MiG-21 was the favorite aircraft from Ostrava show, and also because we just had a amazing meeting with it in the air, that makes it so special!

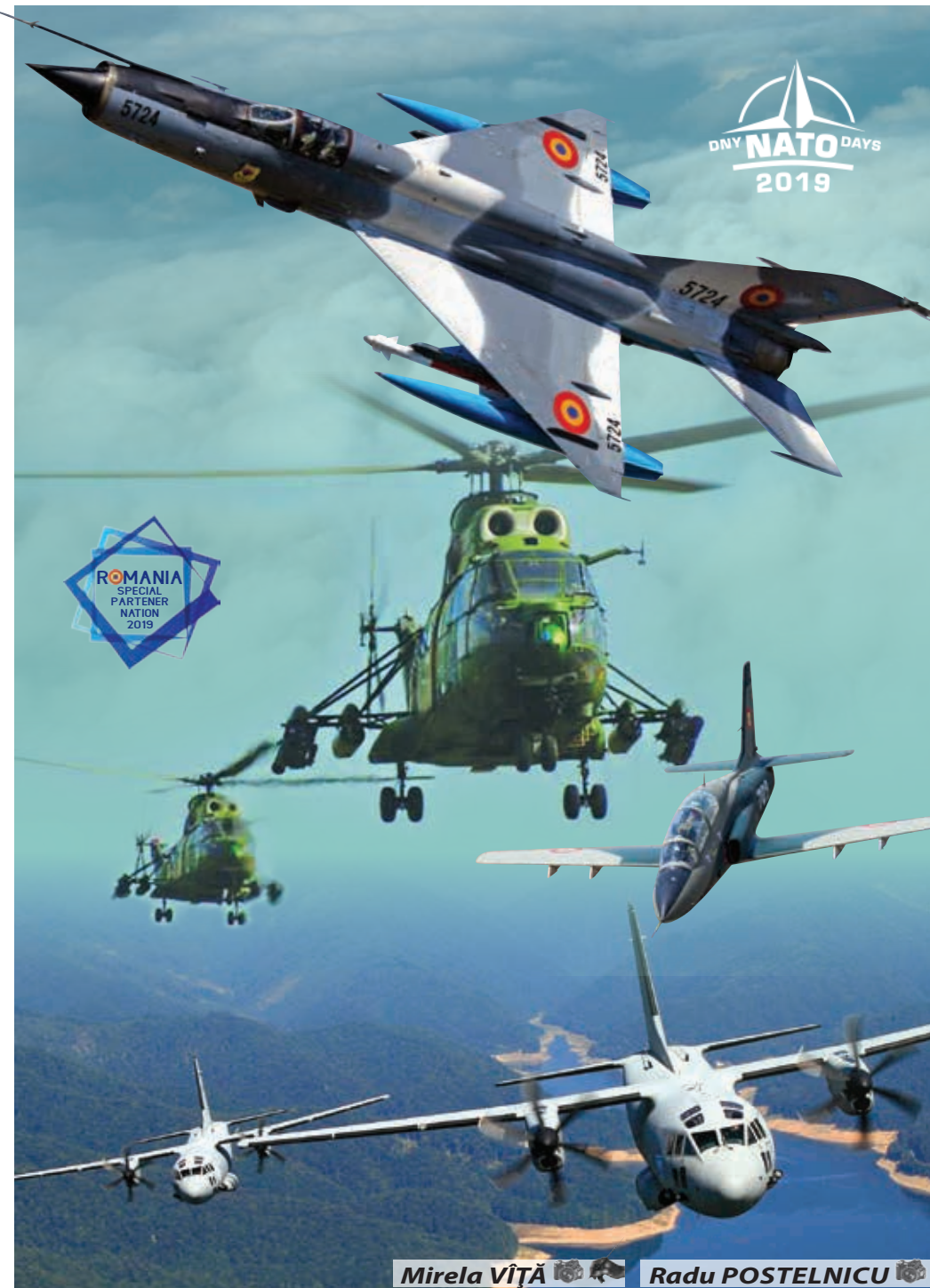
The Skyvan aircraft used as photoshop for NATO DAYS OSTRAVA

MiG-21 Lancer

IAR-330 SOCAT

Mirela VÎȚĂ Radu POSTELNICU

În timp ce la biroul din stânga se înalță planuri de zbor, la cel din dreapta un pilot slovac își confirmă slotul de plecare pentru aeronavă. În același moment un neamț hotărât solicită transport de la expoziția statică spre pistă, pentru echipa tehnică, iar câțiva nostalgici cumpără ultimii magneți cu sigla oficială a evenimentului, de la magazinul de suveniruri improvisat. La mese, piloții discută despre decolări, aruncă un ochi de cunoscător pe situația meteo sau schimbă impresii despre evoluțiile de ieri. Zece metri mai încolo, doi tehnici lituanieni așteaptă în fața standului de mâncare aburindă. Bucătarul nu îi vede, e cu ochii pe cer după avioane: Eurofighterul Typhoon tocmai a decolat și salută cu forțajul său aerodromul.

Pentru două secunde, toată lumea scoate privirea din ecrane și hârtii și caută din ochi vîietul. Acesta ar fi fost tabloul pe care l-ar fi văzut orice vizitator nimerit din întâmplare în hangarul aeroportului „Leoš Janáček”, transformat timp de câteva zile în Airshow Office pentru „NATO Days în Ostrava”, în dimineața zilei de 23 septembrie, când cele câteva zeci de aeronave care i-au încântat pe spectatori au decolat înapoi spre casă, desenând traiecte de zbor pe tot cerul Europei.

„Zilele NATO la Ostrava” este un eveniment public anual organizat la aeroportul civil „Leoš Janáček”, eveniment cuplat cu „Ziua Forțelor Aeriene Cehie”, și își bazează succesul pe o abordare variată a subiectelor prezentate, pregătind puncte de atracție diverse, pentru toate gusturile: expoziție de aeronave, tehnică de siguranță, intervenții demonstrative la sol și evoluții dinamice cu aeronave emblematice.

Prin participarea din acest an, Forțele Aeriene Române au prezentat o gamă diversă de capabilități: avionul de vânătoare MiG-21 Lancer, avionul subsonic pentru instruirea piloților IAR-99 Șoim, elicopterul de atac IAR-330 SOCAT și aeronava de transport C-27J Spartan, atât în expoziție statică, cât și în evoluție dinamică, în fața celor peste 220.000 de spectatori.

Sosirea în Cehia a avut loc pe 19 septembrie, când programul dimineții a cuprins dislocarea simultană în afara țării a patru categorii de aeronave (IAR-330 SOCAT, IAR-99 Șoim, C-27J Spartan, MiG-21 Lancer) cu echipaj și personal tehnic, de pe trei baze

aeriane, cu escale de alimentare. Deși pare suficient pentru o zi, odată ajuns pe aeroportul din Cehia, echipajul a participat imediat la briefing, în timp ce personalul tehnic a pregătit aeronavele pentru prima rundă de antrenamente, care a avut loc în aceeași după amiază.

Ziua de 20 septembrie a fost dedicată activităților culturale: în cadrul unei conferințe organizate înainte de deschiderea show-ului aviatic și expoziției, la cea mai faimoasă librărie din Cehia, căpitanii Alexandru SÂNDULACHE, pilot

MiG-21 Lancer și Șerban TIMOFTE, pilot IAR-330 SOCAT, au participat la o conferință de presă pentru a povesti despre cariera lor în Forțele Aeriene Române publicului ceh pasionat de aviație.

De la momentul deschiderii porților, în dimineața zilei de 21 septembrie, fluxul de vizitatori la standul detașamentului românesc a fost numeros și constant, cehii fiind în primul rând interesați de MiG-ul 21 Lancer, în contextul în care și țara lor a avut în dotare o variantă a acestei aeronave până în 2005.

Chats with pilots, la librăria Knihcentrum din Ostrava

Vizita delegației oficialilor români: secretarul de stat pentru politica de apărare, planificare și relații internaționale, Doru-Claudian FRUNZULICĂ, generalul-maior Corneliu POSTU și generalul de flotilă aeriană Iulian PAȚILEA au vizitat expoziția statică a Forțelor Aeriene și au vorbit cu piloții despre caracteristicile aeronavelor. Un moment important a fost și vizitarea expoziției de către delegația ministrului apărării din Republica Cehia, domnul Lubomir METNAR

De la momentul deschiderii porților, fluxul de vizitatori la standul detașamentului ROAF a fost numeros și constant

2019 OSTRAVA NATO Days

România a avut în acest an statutul de „Națiune Partener Special” la evenimentul „Zilele NATO la Ostrava”, iar ca oaspete de onoare al evenimentului, s-a prezentat cu un detașament numeros, de forțe aeriene (70 de militari din cadrul Bazei 95 Aeriană, Bazei 90 Transport Aerian, Bazei 86 Aeriană și Statului Major al Forțelor Aeriene) și de forțe terestre (15 militari).

"Our security cannot be taken for granted and there is no prosperity without security" - motto-ul oficial al evenimentului

Pe elicopterisții băcăuani i-am întrerupt pentru o fotografie cu doar câteva minute înainte de decolarea pentru evoluția din finalul showului

Desigur, majoritatea spectatorilor au fost cehi, dar nu au fost rari nici pasionații de aviație veniți din toată Europa. O surpriză plăcută a fost și vizitarea standului de către conaționali stabiliți peste hotare.

Iar spectacolul aerian s-a ridicat la înălțimea așteptărilor: Forțele Aeriene Române, prin aeronavele Bazei 95 Aeriană, au deschis evoluțiile. Odată cu începerea primei zile de show a evoluat aeronava IAR-99 Șoim, iar finalul evenimentului a fost marcat prin demonstrația elicopterului IAR-330 SOCAT.

Momentul pe care toată lumea l-a așteptat a fost impresionanta evoluție acrobatică a MiG-ului 21 LanceR, pilotat de **comandorul Gheorghe STANCU**, care în acest an a încântat și vizitatorii de la Royal International Air Tattoo, în Marea Britanie. Dar la Ostrava a fost pentru prima dată când evoluția a fost însoțită și de un comentariu de la sol, în engleză, susținut de colegul său, **comandorul Dan „Motanu” MOISE**, astfel încât spectatorii show-ului au

putut să audă detalii despre elementele de acrobație care se desfășurau în aer sub privirile lor. Dincolo de faptul că evenimentul a reunit aliați din aproape 20 de țări NATO și parteneri, pentru Forțele Aeriene Române participarea la ediția din acest an a însemnat dislocarea în același loc a aeronavelor și personalului din trei baze aeriene (Bacău, Otopeni, Mihail Kogălniceanu), aducând împreună colegi și prieteni vechi.

Pilotul Gheorghe „Gică” STANCU scrutând arena, pregătindu-se de lupta cu secunde și suprasarcina pentru un show perfect

CONCLUZIILE PARTICIPANȚILOR

Având în vedere faptul că România a fost partener cu statut special la evenimentul „NATO DAYS 2019”, nimic nu a fost lăsat la voia întâmplării. În spatele celor câteva zeci de minute de evoluție ale aeronavelor au stat ore întregi de pregătire temeinică atât din partea personalului navigant, dar mai ales din partea personalului tehnic.

Locotenentul inginer Dantes Ovidiu MORARU lucrează de trei ani la vechea legendă MiG-21 LanceR, pe funcția de inginer-șef la Escadrila 861 a Bazei 86 Aeriană. Despre misiunea de la Ostrava ne spune că a fost una destul de dificilă din perspectivă tehnică: „Nu este ușor să pleci pe o asemenea distanță și traiect cu două aeronave, indiferent ce tip ar fi acestea; însă am luat totul ca pe o provocare, iar echipa

a făcut tot ce i-a stat în putință pentru ca totul să decurgă bine și misiunea să fie îndeplinită cu succes.

În ceea ce mă privește, am participat la Ostrava pe funcția de șef echipă tehnică, iar responsabilitatea a fost destul de apăsătoare, dat fiind că răspundeam de tot ceea ce se întâmpla cu tehnica din dotare, cât și cu tehnicienii care mi-au fost alături.

Misiunea din Ostrava a fost diferită ca amploare față de RIAT, fiind un show aerian de dimensiuni mai mici, însă cu un public foarte cald și foarte interesat de MiG-ul 21, dat fiind faptul că Forțele Aeriene Cehice au avut și ei, până nu demult MiG-ul 21 în dotare. Îmi aduc aminte cu drag de un om cu păr alb care a venit cu o poză în care era îmbrăcat în costum de suprasarcină pozat lângă avion și a explicat că acum ceva vreme și el obișnuia să „îmblânzească”

bătrânul năvăș MiG-21. Însă când a văzut aeronava, cabina și restul punctelor de acroșare a spus că «ăsta nu e MiG-ul 21». **Atunci eu i-am zis că are dreptate: nu este MiG-21, ci MiG-ul 21 LanceR – varianta modernizată pe care numai Forțele Aeriene Române o au.**

Fără doar și poate, momentele preferate au fost atunci când domnul comandor Gică STANCU a avut evoluția în zbor, un moment înălțător, atât pentru mine, cât și pentru întreaga echipă, văzând că întreaga noastră muncă nu a fost în zadar, ci s-a materializat în una dintre cele mai frumoase evoluții de la show. M-am simțit mândru că lucrez la un asemenea avion. Au mai fost momente plăcute când, alături de colegii mei, am reușit să vizităm un pic orașul Ostrava, un oraș fain, plin de cultură și civilizație, cu oameni bine educați și foarte primitori”.

Comandorul Dan „Motanu” MOISE, așteptând evoluția MiG-ului

Maistrul militar clasa I Nicușor CRĂCIUN este șef grupă instalații electrice, aparatură de bord și oxigen în cadrul Escadrilei 861 a Bazei 86 Aeriană Fetești, cu o vechime de 19 ani în cadrul bazei. Atribuțiile sale în cadrul show-ului au fost similare cu cele din țară: „eu mă asigur de verificarea aeronavelor înainte de zbor, ca aparatura electrică, aparatele de zbor și instalația de oxigen să funcționeze «NORMAL»”.

Participarea maistrului Crăciun la show-uri aeriene și exerciții în afara țării i-ar face invidioși pe toți pasionații de aviație: „Am avut onoarea să particip în anul 2005 în cadrul echipei MiG-21 LanceR la două show-uri aeriene în Anglia, unde Forțele Aeriene Române au avut reprezentare în expoziția statică cu patru aeronave MiG-21 LanceR. Între aceste două activități am mai participat la un exercițiu, timp de o săptămână, cu aceleași aeronave, în Scoția. La întoarcerea către țară, am mai participat la un alt show aerian în Belgia, unde, de asemenea, am asigurat expoziția statică. Aceea a fost prima mea misiune externă, a fost un succes și sigur nu o voi uita niciodată. De asemenea, am mai participat la alte show-uri aeriene cum ar fi: în Polonia în 2015, în Finlanda în 2016, în Ostrava în 2016, la RIAT 2019 în Anglia și din nou la Ostrava în acest an.

Fiecare activitate are specificul ei în ceea ce privește organizarea în cadrul show-ului, dar misiunea noastră rămâne mereu aceeași, adică asigurarea funcționării normale a aeronavei înainte de zborul ei.

În momentele de pauză am vizitat câteva aeronave și elicoptere din expoziția statică și am admirat evoluțiile dinamice. Am fost impresionat de aeronava slovacă MiG-29 și de aeronavele engleze EUROFIGHTER și aeronava GRIPEA a țării gazdă”.

Dacă ar fi apărut defecțiuni, echipele tehnice erau gata să intervină cu agregate de rezervă pentru înlocuirea celor defecte și cu aparate de verificare și control. Erau pregătiți să rezolve orice defecțiune tehnică, dar singurul inconvenient ar fi fost timpul pentru remedierea acesteia, existând riscul să nu se încadreze în programul evoluțiilor. Din fericire, intervențiile nu au fost necesare. „Momentul meu preferat, și probabil al întregii echipe, este momentul terminării spectacolului, când suntem toți mulțumiți că totul a decurs și funcționat normal la aeronavă, pilotul și-a executat evoluția conform programului și am putut arăta publicului ce înseamnă MiG-ul 21”, a concluzionat maistrul militar Nicușor Crăciun.

Baza 95 Aeriană a participat la NATO Days în Ostrava cu ambele tipuri de aeronave din dotare, IAR-99 Șoim și IAR-330 SOCAT, atât în cadrul evoluțiilor dinamice, cât și în expoziția statică. Procesul de pregătire a fost minuțios, și dincolo de realizarea lucrărilor regulamentare care să asigure resursa tehnică necesară îndeplinirii misiunii, a fost nevoie să se constituie mai multe echipe pentru refacerea capacității de zbor, undeva la jumătatea traseului dintre orașele Bacău (România) și Ostrava (Cehia).

Pentru **sublocotenentul inginer Silviu BADEA**, participarea la Ostrava 2019 a

reprezentat și prima misiune externă. El a absolvit cursurile Academiei Tehnice Militare „Ferdinand I” din București în iulie 2017 și tot de atunci ocupă funcția de șef Atelier Mentenanță Motoare în Baza 95 Aeriană din Bacău.

„Am stabilit împreună cu echipa tehnică necesarul pieselor de schimb, fiind pregătiți pentru orice problemă care putea să apară atât la instalațiile hidraulice și de combustibil ale aeronavelor, cât și la celelalte sisteme și subsisteme. Am încercat să ne imaginăm cât mai multe scenarii posibile astfel încât nimic să nu ne surprindă și

consider că misiunea a fost un succes deoarece totul a decurs exact cum ne-am planificat.

Timpul între evoluțiile aeronavelor noastre ne-a permis să vizităm și expoziția statică, astfel că am avut ocazia să vedem de aproape aeronave precum Boeing B-52 sau Lockheed C-5 Galaxy ale partenerilor americani, lucru care n-a putut decât să ne bucure și să ne umple galeriile foto ale telefoanelor. Iubitorii de aviație au venit în număr foarte mare la eveniment în ambele zile ale show-ului și fiecare manevră a piloților le capta atenția în aceeași măsură ca oricare aeronavă aflată în expoziția statică”.

Detașamentul Bazei 95 Aeriană din Bacău: personalul navigant și echipele tehnice ale aeronavelor IAR-99 Șoim și IAR-330 SOCAT

Detașamentul Bazei 90 Transport Aerian, alături de comandorul Valerian POPESCU, coordonatorul misiunii

Piloții și echipa tehnică a Escadrilei 861

Militarii din Republica Moldova raportează: Țintă nimicită!

Locotenent Anca MEDREA, căpitan Laura MĂCĂRESCU

Detașamentul Forțelor Aeriene ale Republicii Moldova, care a participat la stagiul de pregătire pentru întrebuințarea sistemului S-60 (tun de calibrul 57 mm) în perioada 4-15 noiembrie 2019, a trecut mai multe teste de foc în Centrul Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană „General de brigadă Ion Bungescu” din Capu Midia.

În prima săptămână, cei 21 de militari au susținut probele teoretice în care au trebuit să le demonstreze instructorilor că au cunoștințe solide legate de tehnica de luptă, regulile de tragere și măsurile de siguranță din poligon care se iau de fiecare dată atunci când sunt antrenamente, aplicații sau exerciții.

Partea a doua a stagiului, care s-a desfășurat în zilele de 12 și 13 noiembrie 2019, a constat în proba practică a cunoștințelor acumulate, și anume tragerile cu tunul de calibrul 57 mm executate pe ținte în condiții cât mai apropiate

de cele ale câmpului de luptă modern, în urma căreia au raportat: țintă nimicită!

De instruirea militarilor s-au ocupat ofițeri din cadrul Bazei 95 Aeriană de la Bacău și din cadrul Statului Major al Forțelor Aeriene. Aceștia au declarat că de cinci ani, de când se antrenează în Poligonul de Trageri de la Capu Midia, militarii din Republica Moldova au manifestat interes deosebit pentru descoperirea sistemului S-60 și pentru întrebuințarea lui în luptă.

Militarii Detașamentului Forțelor Aeriene din Republica Moldova se pregătesc la Capu Midia din anul 2014, în baza unui acord semnat între România și Republica Moldova.

Dintre aceștia, **locotenent-colonelul Sergiu GHELAN**, locțiitorul comandantului de Regiment Rachete Antiaeriene din Armata Națională a Republicii Moldova ne-a oferit perspectiva militarilor pe care am avut ocazia să-i instrui: „Acordul pe care îl avem cu România este unul binevenit, permite contingentului nostru

să acumuleze cunoștințe teoretice, să își perfecționeze deprinderile practice, mai ales pentru că acest lucru se întâmplă cu continuitate și sperăm să venim aici și în anii următori. Le mulțumesc colegilor din România pentru sprijinul acordat. În primul rând, aici dobândim abilități practice, pornind de la cele teoretice”.

Colonelul Florin BRUTARU, de la Statul Major al Forțelor Aeriene, s-a ocupat, împreună cu artileristii antiaerieni de la Baza 95 Aeriană, de planificarea acestui exercițiu de instruire a detașamentului din Republica Moldova din arma și specialitatea militară Artilerie Antiaeriană: „Militarii din Republica Moldova au manifestat un deosebit interes pentru întrebuințarea în luptă a Complexului Antiaerian S-60. Militarii din bazele aeriene, care le-au fost instructori prin rotație în fiecare an, i-au lămurit în legătură cu toate aspectele solicitate, legate de acest sistem. Colegii din Republica Moldova beneficiază aici mai ales de facilitățile oferite în ceea ce privește tragerile antiaeriene, Capu Midia fiind singurul loc din țară unde se poate executa un astfel de antrenament”.

Locotenent-colonelul Igor TUCEACOV, din cadrul aceluiași Regiment de Rachete Antiaeriene din Armata Națională a Republicii Moldova, ne-a declarat că: „Jumătate din militari au executat trageri antiaeriene pentru prima dată. De fiecare dată plecăm satisfăcuți de rezultate și de pregătirea pe care le-am obținut aici”.

Căpitanul Andrei PANAGHIU, comandant de companie artilerie antiaeriană, a îndeplinit

funcția de servanț 1 în cadrul tragerilor curente: „A fost o lecție interesantă, mai ales pentru că în Republica Moldova nu avem cum să executăm aceste trageri antiaeriene. Am căpătat deprinderi practice și sunt foarte mulțumit. Este al treilea an consecutiv în care particip la astfel de trageri. Am îndeplinit de fiecare dată altă funcție, am fost de fiecare dată alt servanț. Acest lucru mă ajută să transmit mai departe cunoștințele subordonaților mei. Probele teoretice mi s-au părut ușoare, mi-au plăcut condițiile de cazare, poligonul și atmosfera de pregătire”.

Toți servanții tunului calibrul 57 mm din Republica Moldova s-au declarat foarte mulțumiți de adrenalina oferită de tragerile antiaeriene, mai ales pentru că pentru mulți dintre aceștia a reprezentat prima tragere. De aceea au declarat că acest schimb de experiență contează foarte mult pentru pregătirea lor militară și de luptă.

CENTRUL 85 COMUNICAȚII AERO ȘI INFORMATICĂ „GENERAL DOROFTEI GHERMĂNESCU” - 81 de ANI

În data de 1 noiembrie 2019, Centrul 85 Comunicații Aero și Informatică „General Doroftei Ghermănescu” a împlinit 81 de ani de la înființare.

Activitățile de aniversare a zilei unității s-au desfășurat într-o atmosferă plină de satisfacție și optimism, personalul fiind felicitat de către comandantul centrului pentru competența profesională, perseverență, spiritul de sacrificiu, determinare și camaraderie, atribute atât de necesare în îndeplinirea cu succes a misiunii de asigurare a sprijinului de comunicații și informatică pentru Statul Major al Forțelor Aeriene.

În cadrul activităților, comandantul unității octogenare, **colonelul dr. Gheorghe NIȘULESCU** a prezentat un scurt istoric al structurii și a conferit distincții și diplome de

merit personalului unității pentru modul exemplar în care și-au îndeplinit sarcinile și pentru dăruirea cu care execută activități în sprijinul comunicațiilor.

„La ceas aniversar, suntem onorați să fim contemporanii acestui eveniment încărcat de emoție, unde istoria locului s-a înfăptuit prin eforturile deosebite și prin munca responsabilă a militarilor și personalului civil deopotrivă, toți făcând parte dintr-o unitate aflată permanent la datorie, mereu tânără și conectată la viitor prin natura tehnicii de comunicații și informatică aflată în permanentă modernizare și perfecționare”, a concluzionat colonelul Nișulescu.

Comandantul centrului, colonelul dr. Gheorghe NIȘULESCU a oferit distincții și diplome de merit personalului unității

Ion Dobran – „Fachirul”
și Cătălin „Miki” Micloș,
trecut și prezent

FACHIRUL

ÎN CUIBUL ȘOIMILOR RĂZBOIULUI

Despre pilotul Ion DOBRAN s-a scris mult. S-a scris cu suflet sau cu rigoarea științifică a istoricilor. S-au făcut mii de fotografii, s-au filmat nenumărate ore de documentar. Am participat, de multe ori, ca fotoreporter al revistei Forțelor Aeriene, la activități la care dânsul era invitat. Întotdeauna am rămas, după aceste activități, cu gândul că am stat față în față cu istoria, cu unul dintre personajele ei, cu unul dintre nenumăratele chipuri care apar în filmările de arhivă din documentarele despre cel de-al Doilea Război Mondial.

Atunci când ai nesperată șansă să stai în preajma generalului Dobran de trei ori în mai puțin de o săptămână nu poți crede decât că te iubește divinitatea. La prima întâlnire, la Comana, acolo unde se consuma, într-o sâmbătă de toamnă bogată, înaintea de Ziua Armatei, un moment de românism autentic am deranjat cu un simplu salut. Un simplu salut pentru că, știam, a doua zi urma să îl vizitez pentru a consemna în imagini o întâlnire de suflet, primea musafiri deosebiți: o delegație de elevi de la Colegiul Militar Național „Mihai Viteazul” din Alba Iulia, acolo unde și generalul fusese elev. L-au vizitat elevii înaintea sărbătorii lor, aniversarea unui secol de la înființarea liceului care a format caractere. Au adus în dar câteva simboluri și au

Întâlnire de suflet: o delegație de elevi de la Colegiul Militar Național „Mihai Viteazul” din Alba Iulia, acolo unde și generalul a fost elev

primit, în schimb, povești despre oameni frumoși, despre sacrificiu, despre patriotism în stare pură. Au fost însoțite aceste povești de privirea caldă și de zâmbetul fostului elev al școlii înființate la un an după Marea Unire, la Târgu Mureș. S-a povestit mult la acea întâlnire cu elevii, s-a povestit despre grozăvia războiului, s-a povestit despre lupte aeriene a căror amintire este încă vie, lupte aeriene trăite, cum am mai remarcat și cu alte prilejuri, cu intensitate de pilotul de vânătoare Dobran desenând traiectoria cu mâinile ferme în gesturi universal înțelese de toți piloții. „Noi am avut, în timpul războiului, un aparat extraordinar, Messerschmitt 109 iar, din ce am citit, și piloții noștri au acum în mâini o armă redutabilă, Falconul”, le spune generalul copiilor, încremenți de admirație și respect, la un moment dat. „Abia aștept să văd avionul, să văd cum sunt aparatele din cabină, să văd manșa, să simt palonierele acestui aparat modern”, își continuă gândul cel care și-a trăit viața prin zbor și pentru zbor.

Știam despre faptul că generalul Dobran nu văzuse până acum, de aproape, F-ul, deși au trecut ani buni de când acesta a intrat în dotarea Forțelor Aeriene. Știam despre dorința sa, dorința de pilot de vânătoare, de a fi în apropierea avionului, de a mângâia curbele elegante

ale Falconului cu cocardă tricoloră pe derivă. Nu se întâmplase până acum, nu fusese timpul potrivit, poate.

„**Marți voi merge la Borcea și voi vedea noile avioane**” aud către finalul vizitei viitorilor militari și, de ce nu, a viitorilor piloți din Forțele Aeriene. Îmi spun că trebuie să fiu acolo, altfel aș fi irosit timpul, vreme de 20 de ani, prin curtea aviației militare române...

Fachirul

Pornim, într-o dimineață cețoasă de octombrie târziu, către baza aeriană de la margine de Bărgan și mal de Dunăre. Acolo unde se zămislește zbor de vânătoare, cu un titlu în gând. Copleșit de dialogurile purtate în mașina ce ne purta prin câmpie pe generalul veteran de război, **scriitorul Radu THEODORU**, orele încep să pară clipe. Clipe ce rămân în suflet; nu oricând avem șansa să stăm în preajma unui om pentru care România este nu doar acasă, ci este trăire, sens, motivație.

Ceața de pe drum se ridică pe măsură ce ne apropiam de locul în care a trăit, a zburat și a scris **Doru DAVIDOVICI**, locul acela binecuvântat unde, în alt timp, se pătrundea cu greu sau doar se presupunea ce se întâmplă. Locul

din care săgeți argintii din dural, cu aripă delta, decolau sau aterizau ziua și noaptea. Eram, așa cum a spus generalul THEODORU pe drum, „o celulă” formată din mașini, care ducea istoria acolo unde se scrie istorie în fiecare zi. Intrarea în baza aeriană este mult înlesnită de faptul că generalii erau așteptați, chiar dacă, așa cum este firesc, subofiterul care era de serviciu la punctul de control s-a asigurat de faptul că pasagerii mașinilor erau aceiași cu cei de pe lista pe care o avea. Am simțit că i-a privit lung, intens, pe cei doi generali, știind că nu va putea fi martor la momentul deosebit ce avea să urmeze.

În ciuda faptului că zona operațională a Bazei 86 Aeriană, cuibul Falcon-ului și al Escadrilei 53 Warhawks, este transformată din temelii, devenită o bază cu facilități la care acum ceva vreme doar se visa, geografia zonei administrative a rămas oarecum neschimbată. Suntem așteptați la blocul NATO, așa cum îl știm toți cei obișnuiți cu Borcea, de **generalul de flotilă aeriană Cătălin BĂHNEANU**, comandantul Bazei 86 Aeriană. „Vă invit, domnilor generali, într-un amfiteatru plin de tineri curioși, să le povestiți cum ați fost participanți la scrierea istoriei”. Cuvinte care pot părea banale, dar cine îl cunoaște pe generalul BĂHNEANU știe că acesta nu se joacă cu vorbele.

Generalii Dobran și Theodoru alături de comandantul Bazei 86 Aeriana, gl. fl. aer. Cătălin Băhneanu și „autorii morali” ai vizitei: gl. lt. (r) Iosif RUS, comandorii (r) Alexe DIACONU și Ion-Nelu BREAZU

File din „Jurnalul locotenentului DOBRAN” povestite pe viu.

Greu de crezut că în acel amfiteatru ar fi putut încăpea tot personalul bazei, dar nu a fost greu să remarc faptul că era arhiplin, orice loc în care putea încăpea un om era ocupat. Ocupat de tineri. De tineri a căror medie de vârstă cred că reprezenta jumătate din sfertul vârstei adunate a celor doi generali veterani de război. Tineri, și aici trebuie remarcat, din toate categoriile: de la ofițeri superiori până la salariați civili.

Deși invitatul de onoare era generalul Dobran, cu greu ar fi putut trece neremarcate prezența maiestuoasă a generalului Theodoru și discursul său. A vorbit puțin, consistent, greu; câteva cuvinte care au rezonanță convenită, care fac parte din ființa sa: patrie, patriotism, onoare, demnitate. Despre sacrificiu l-a invitat pe instructorul său de zbor să vorbească.

S-ar fi auzit un ac picând pe podea înainte de primele cuvinte ale generalului Dobran. Nu are nevoie de indemn pentru a povesti. Se simte confortabil înconjurat de oameni pentru care cerul și nesfârșitul aerodromului înseamnă acasă.

Sunt file din „Jurnalul locotenentului Dobran” povestite pe viu. Cuvintele devin parcă materiale, au consistența istoriei trăite, au autenticul dat de privirea povestitorului, de gesturile sale atunci când povestește despre camarazi, despre eroism, despre prietenie și onestitate sau despre inamicul în care a tras nu pentru a ucide pilotul, ci pentru a-i doborî avionul și cu care s-a întâlnit peste timp. Povestește pilotul despre momentul în care și-a căpătat numele de aerodrom (așa cum au toți piloții de vânătoare, de aici sau de aiurea): „M-am luat la întrecere cu un pilot german, LIPFERT, pentru a vedea cine zboară cel mai jos. Eu am reușit. Mă uitam doar ca planul meu să fie mai jos decât planul lui. Am constatat, apoi, că în inconștiența tinereții am atins cu palele de 14 ori iarba aerodromului. Când s-a dat jos pilotul german a zis «acesta nu e pilot, este fachir!». Și «Fachirul» mi-a rămas porecla de-aici înainte”.

Vremea poveștilor spuse într-o sală, unei asistențe care parcă a respirat fiecare cuvânt, se apropie de sfârșit. Pilotul Cătălin „Bahus” BĂHNEANU (îmi permit a folosi acest nume pentru că, nu-i așa, toți piloții de vânătoare, de aici sau de aiurea, au nume de aerodrom) oferă celor doi generali câte o plachetă cu simbolul aerodromului din Bărgan, ciulinul. Mărturie

stau imaginile filmate despre lacrimile care luceau în colțul ochilor sau curgeau pe obraji celor de față atunci când generalul a spus „primesc acest simbol în numele camarazilor care au luptat ca niște bravi și care nu mai sunt printre noi”. Cel care scrie acum, mărturisește: am văzut acele lacrimi atunci când m-am întors către public pentru a ascunde (de cine, oare?) propria lacrimă de pe obraz!

Un termen, camarad, care definește o generație, care este, cred, esența existenței celor care au plecat necondiționat la luptă atunci când țara i-a chemat! Și care au iertat cele ce vor fi urmat, asumându-și cu demnitate prezentul în care trăiau.

ÎN CUIBUL ȘOIMILOR RĂZBOIULUI

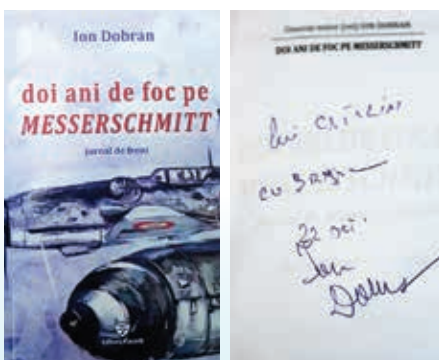
F-16 Fighting Falcon, 53 Warhawks. Nume cu rezonanță intrate nu demult în limbajul obișnuit al împătimitilor de aviație. Nume diferite ale aceleiași păsări de pradă, șoimul. Nume care definesc, alături de LanceR, Hercules, Spartan, Puma, Alouette sau, de ce nu, Iak, locul și rolul aviației militare române, al Forțelor Aeriene, în cea mai puternică alianță militară a lumii.

Cum nerăbdarea pilotului Dobran, a Fachirului, de a vedea F-ul 16 de aproape mai că i se citea pe chip, pornim către zona operațională a Bazei 86 Aeriană, unde avionul simplă comandă cu numărul 1609 aștepta cuminte, cu cupola deschisă, împreună cu oamenii care îl însușesc, tehnicieni și piloți, sosirea unei legende vii.

Sprijinit în baston, nu bastonul de mareșal pe care l-a purtat în raniță tânărul militar, ci bastonul care îi înobilează vârsta ca un semn al trecerii prin timp și prin vremuri, îmbrăcat în combinezon de zbor, acea „salopetă” verde oliv care certifică faptul că cel care o poartă privește cerul în ochi de aproape, cu cele trei stele de general-locotenent pe epoleți, pilotul Dobran se apropie de avion. Este întâmpinat de comandantul Escadrilei 53 Warhawks, **comandorul Cătălin MICLOȘ** pentru obișnuita inspecție a aeronavei, așa cum se face înainte de zbor. Inspecție desfășurată într-un ritm mai lent decât în mod normal. Nu pentru că un om cu un veac adunat în ființa sa s-ar mișca mai greu, ci pentru că la fiecare element din structura avionului „Miki” (toți piloții au nume de aerodrom, nu-i așa?) primește întrebări și

Povești despre aviația de vânătoare sub planul Falcon-ului

Falcon înainte de decolare

Cătălin „Bahus” BĂHNEANU în cabina din față și Daniel „Motanu” MOISE în cabina a doua, evoluează în fața celor doi veterani de război

răspunde cu tact, fără termeni tehnici sofisticați înțelegi doar de contemporanii săi. Dacă fuzelajul, ampenajul orizontal, ampenajul vertical, trenul de aterizare au rămas neschimbate, ca elemente componente și definitorii pentru zbor, încă de la începuturile existenței armiei aerului, sunt puse întrebări despre grinzi de înarmare, despre armamentul pe care acestea le primesc, despre ce poate face acel armament inteligent. Fotografia nu poate sta foarte aproape de subiectul său, este evident. Nu reușesc să aud toate explicațiile, dar surprind mai multe cadre cu mâini care desenează traiectorii. Gest dus până la identic cu gesturile generalului Dobran atunci când descrie lupte aeriene. Semn că aviația de vânătoare funcționează după aceleași reguli și principii dintotdeauna: om, avion, vânat, vânător, încheștare între păsări din metal și foc în imensul văzduhului.

Vine momentul apropierei ultimului pilot român supraviețuitor al celui de-al Doilea Război Mondial de cabina Falcon-ului. Dorița sa nestinsă este pe cale să se împlinească; se va așeza în scaun de pilot de vânătoare, sanctuar înobilat în toate timpurile cu sudoare, zbor și suprasarcini, și va privi în interiorul cabinei, va simți palonierele în picioare, va ține mâna pe manșa unui avion de luptă modern.

Din dorița de a obține o fotografie dintr-un unghi cât mai favorabil, rog doi tehnicieni să mă ajute să apropii una din platformele de acces în aeronave de locul pe care îl alesesem pentru fotografiere. Locțiitorul pentru logistică al comandantului Bazei 86 Aeriană, **comandorul Bogdan ZVONARU**, se apropie și îmi spune: „Stai liniștit, nu o să ai nevoie! Nu se va urca în cabină, o va privi de pe scară, este dificil și pentru un tânăr neinițiat să intre acolo!”...

„Domnule comandor, se va urca! Credeți că cel care a luptat alături de ȘERBĂNESCU, BĂZU și ceilalți a bătut drumul degeaba până aici? Vă rog să îmi permiteți să mut platforma aceea!”, îndrăznesc a spune dincolo de orice rigoare militară. Timpul se scurgea greu, la marginea cabinei se afla, însoțit de **locotenentul Mihai STRIMBEANU**, generalul Theodoru. Prins cu manipularea controversatei platforme, neatenț la ce se întâmplă pe scara F-ului, ratez momentul efectiv în care, cu ritualul pe care un pilot de vânătoare nu îl uită niciodată, generalul intră în cabină. Dacă aș fi pariat pe faptul că va fi acolo, aș fi câștigat...

Adevăratul pariu începe cu mine însumi, însă. Sunt clipe unice, sunt clipe pe care niciun fotograf/fotoreporter nu are voie să le rateze. Sunt gesturi, grimase, priviri pe care mă simt dator să le surprind. Dator în fața propriei conștiințe profesionale, dator față de semenii cărora le voi împărtăși experiența unică. Se stă mult în cabină, semn, oare, că generalul nu regăsește manometre și indicatoare cu ace? Se stă mult în cabină pentru că se dialoghează, pentru că se întreabă și se dau răspunsuri, se oferă cu generozitate, curtoazie și respect explicații. Se spun, probabil, povești de dincolo de nori despre istoria de zi cu zi scrisă de pilotul de vânătoare modern. Sunet discret de motor la relanti se face auzit, porniseră motoarele Falcon-urilor ce urmau să zboare; zbor normal, zbor de antrenament, zbor de instrucție, nu era un zbor făcut special în onoarea distinșilor oaspeți.

Zămbind inconfundabil, Fachirul coboară de pe scara F-ului îndreptându-se, sprijinit în bastonul martor al timpului și vremurilor, către locul din care va asista la momentul care încununează existența pilotului: zborul.

Generalul Radu THEODORU și comandorul Daniel MOISE (sus), Generalul Ion DOBRAN și comandorul Cătălin MICLOȘ (jos)

Până atunci, am timp să arunc o privire rapidă peste cadrele luate în timpul dialogului de taină, din cabina avionului de vânătoare modern, între două generații. Observ un cadru și nu pot să nu îmi amintesc, acum zâmbind, că m-am trezit vorbind singur pe betonul platformei din fața hangarului: „Poza asta face cât cel puțin jumătate din cariera mea!”. Erau în cadru, parcă ocrotiți de conturul cupolei cu curbe inconfundabile, alături, făcând semnul piloților de pretutindeni, cu degetul mare ridicat către cer, piloții de vânătoare Ion Dobran – „Fachirul” și Cătălin „Miki” Micloș, trecut și prezent, destine puse necondiționat în slujba unui angajament făcut cu ființa și cu sufletul față de țară, față de seninul cerului sub care ne ducem existența noi, pământeni.

Sunet liniștit, suierat de Pratt&Whitney în fundal, tulburat într-o fulgerare de o clipă, de tunet și flăcără de forță al Tumansky-ului ce propulsa ferm în decolare dubla cu numărul 061. Nu doar piloților li se face dor de Borcea, ci și MiG-urilor, se pare. MiG-21 în decolare de pe pista de la capăt de Bărgan, imagine pe care nu o mai credeam repetabilă după momentul aprilie 2013 atunci când, tot o dublă, cea cu numărul 9541, cu **Gheorghe „Gică” STANCU** în cabina din față și **Adrian „Gus” STANCU** în cabina a doua efectua, ceea ce credeam atunci, ultima decolare a LanceR-ului de pe Borcea; plecau MiG-urile către aerodromul de lângă mare unde își desăvârșesc, zi după zi, rolul de pavăză și scut la frontiera de răsărit a spațiului aerian al NATO.

Cătălin „Bahus” BĂHNEANU în cabina din față și **Daniel „Motanu” MOISE** în cabina a doua, evoluează în fața celor doi veterani de război așa cum au făcut-o de nenumărate ori în fața miilor de anonimi de la un show aerian demonstrând, dacă mai era nevoie, faptul că manevrele de luptă sunt posibile și cu un avion al cărui sfârșit în serviciu mulți neinițiați îl cred aproape. După evoluție, aterizare lungă, cuminte, fără a fi nevoie de parașuta de frânare, rulaj, stop în dreptul oaspeților, un salut din

cabine cu mâna dusă nu la chipiu ci la vizorul căștii DASH de către cei doi piloți. Crește turajul motorului, se simte aerul vibrând inconfundabil, avionul pornește în rulaj către locul în care va fi parcat în acea zi.

În timp ce piloții Băhneanu și Moise veneau, pe jos, de la MiG-ul cu care zburaseră, către marginea căii de rulare unde se aflau generalii Dobran și Theodoru, decolează F-urile ce rulară, pe nesimțite, către buzunarul de sud al pistei acolo unde își așteptaseră cuminiți rândul la zbor. Știam ce urmează, știam că nu urmează zbor de acrobație. Misiunea de antrenament din acea zi a Warhawks-ilor era o misiune de sprijin aerian, o misiune ce se putea îndeplini „în curtea aerodromului”, așa cum am auzit demult o expresie. Locul tonorurilor este luat de viraje cu multe G-uri, cu condens la vârful planului sau scurs pe fuzelaj, cu suprasarcini pe care nu mulți, ci doar cei atenți selecționați, testați și antrenați le pot suporta. Aterizarea Falcon-urilor nu o mai putem vedea, piloții aveau și alte misiuni în acea zi, în zone departe de aerodrom, departe de Borcea.

Un scurt moment are loc acolo, în fața căsuței galbene ce găzduiește piloții Escadrilei 53 Warhaks. Oaspeților li se oferă tablouri cu F-16 Fighting Falcon; mă simt mândru de faptul că aceste fotografii care vor sta, sunt siguri, la loc de cinste în casele celor doi generali, sunt făcute de cel care scrie aceste rânduri. Comandorul MICLOȘ oferă badge-ul escadrilei, bucata aceea de rotund brodat care se poartă în dreptul inimii pe combinezonul de zbor și care are în ea spiritul unei echipe. „Din partea WARHAWKS – Șoimii Războiului”, traduce denumirea, dacă era nevoie, „Miki”.

Mulțumesc, domnule comandor, mulțumesc pilotule, pentru că prin traducerea aceasta ați făcut ca titlul cu care porneam în gând, într-o dimineață cețoasă de octombrie târziu, să se concretizeze!

Fachirul s-a aflat în cuibul Șoimilor Războiului!

O zi unică, un eveniment la care am fost privilegiat să participăm, cu sprijinul nemijlocit al **colonelului Alexandru-Gheorghe NIȚĂ**, se încheie cu o fotografie de grup în care apar, alături de gazde și autorii morali ai acestei întâlniri între generații, ai acestei întâlniri cu istoria: **generalul-locotenent (r) Iosif RUS**, președintele ARPIA, **comandorul (r) Alexe DIACONU**, secretar ARPIA filiala București-Otopeni, **comandorul (r) Ion-Nelu BREAZU**, un prieten apropiat al generalului DOBRAN, **doamna Elena COMAN**, secretar personal al generalului DOBRAN, **doamna Voica THEODORU**, fiica **generalului Radu THEODORU** și coechipierul **Sorin BERILĂ**, însoțitorul acestuia. Partenerul de imagine al filialei ARPIA București-Otopeni a fost echipa de la RawManiaCollective.

Sunt păsări de pradă care își fac cuibul pe înălțimi stâncoase de munte, în locuri greu de atins de alte viețuitoare, pentru a fi mai aproape de cer, de lumea lor, a păsărilor. Șoimul dunărean, o specie de câmpie, nu atinge, poate, acele înălțimi. Cu certitudine, însă, 53rd Warhawks, Șoimii Războiului de la margine de Bărgan și mal de Dunăre au cuibul clădit pe altfel de înălțimi. Pe înălțimile ridicate de sacrificiul unei generații din care face parte generalul Dobran, din care face parte cel al cărui nume este asociat cu cel al Bazei 86 Aeriană, **locotenentul aviator George MOCIORNIȚĂ**, ultimul pilot român căzut în cel mai sângeros conflict al secolului XX. Înălțimi definite de devotament, camaraderie și patriotism, așa cum ne sunt transmise de cei din generația cărora bazele aeriene le poartă numele, **Alexandru ȘERBĂNESCU**, **Emanoil IONESCU**, **Gheorghe BĂNCIULESCU** sau milioanele de anonimi ce au plecat la luptă pentru că țara era în primejdie.

A consemnat, în scris și imagini, spunând povestea unei fotografii care face mai mult decât jumătate de carieră, **Adrian SULTĂNOIU**.

FACHIRUL ÎN CUIBUL ȘOIMILOR RĂZBOIULUI – o fotografie de grup care va rămâne mărturie peste timp a unei întâlniri cu istoria

ONOR VETERANILOR

General de flotilă aeriană (rtr.) Petre BĂNĂ

Alex BĂLĂNESCU

Personalul prezent a ținut un moment de reculegere în memoria ostașilor care au căzut pe câmpurile de luptă în cel de-al Doilea Război Mondial și a veteranilor trecuți în eternitate în perioada postbelică

Președintele Asociației Naționale a Veteranilor de Război, general (rtr.) Marin Badea DRAGNEA

Adunarea generală de bilanț anual a Asociației Naționale a Veteranilor de Război, prezidată și moderată de liderul ei, generalul (rtr.) Marin Badea DRAGNEA, a avut loc la Cercul Militar Național și s-a dovedit un nou prilej de analiză obiectivă a activității desfășurate în anul 2019, precum și a situației în care se găsesc membrii acesteia.

Au participat președinții filialelor din toate județele țării și din Capitală, reprezentanți ai unor ministere, instituții centrale și asociații.

După intonarea Imnului de Stat al României, s-a păstrat un moment de reculegere în memoria ostașilor care au căzut pe câmpurile de luptă în cel de-al Doilea Război Mondial și a veteranilor trecuți în eternitate în perioada postbelică.

Ministrul afacerilor interne, **Ion Marcel VELA**, și-a exprimat atașamentul față de cauza foștilor luptători, ca senator a inițiat o serie de legi ce vizează problemele cu care se confruntă acest segment, angajându-se să susțină permanente obiectivele ce stau în fața membrilor A.N.V.R., a Asociației Veteranilor din Ministerul de Interne, între cele două organisme existând o strânsă și rodnică legătură.

Generalul Dragnea, în semn de recunoștință, l-a declarat membru de onoare al A.N.V.R., iar ministrul i-a înmănat Placheta de Onoare a M.A.I.

Generalul-locotenent Laurian ANASTASOF, consilierul ministrului apărării naționale, a prezentat Mesajul transmis de ministrul **Nicolae-Ionel CIUCĂ**, în care s-a adus

un cald omagiu de recunoștință pe care militarii de azi, cetățenii țării, o nutresc față de veteranii Armatei României, numindu-i eroi în viață ai poporului român, care și-au sacrificat tinerețea pe front, luptând pentru apărarea gliei strămoșești, pentru România de azi și de mâine.

Au mai prezentat emoționante cuvinte de stimă, respect și aleasă considerație, **generalul-locotenent (r) Nicolae BĂHNĂREANU**, președintele Asociației Cadrelor Militare în Rezervă și în Retrageră „Alexandru Ioan Cuza” și **preotul militar Florin VLĂDOIU**, șeful Secției de asistență religioasă din ministerul nostru și reprezentant al Patriarhiei Române, care a transmis și Binecuvântarea **Prea Fericitului Patriarh Daniel**.

Raportul anual al A.N.V.R., prezentat de **generalul de brigadă (rtr.) Ion DĂNILĂ**, secretarul general al Asociației, a făcut o analiză succintă și coerentă a principalelor acțiuni desfășurate de Biroul Permanent la nivel central și în teritoriu, a evidențiat însemnătatea adoptării noului Statut al Asociației, a demersurilor efectuate în ultimul timp în vederea soluționării de către organele centrale ale statului, a problemelor privitoare la îmbunătățirea activității cotidiene, a drepturilor și facilităților ce se cuvin membrilor A.N.V.R.

Întrucât multe dintre acestea au fost diminuate, unele chiar anulate, prin intervenția președintelui A.N.V.R., a instituțiilor cu atribuții în domeniul Asociației, s-a reușit, în baza Legii nr. 163 din octombrie 2019, o ușoară ajustare a drepturilor.

Ministrul afacerilor interne, Ion Marcel VELA a transmis un mesaj de susținere membrilor Asociației

Generalul-locotenent Laurian ANASTASOF, consilierul ministrului apărării naționale, a prezentat mesajul transmis de ministrul Nicolae-Ionel CIUCĂ

Raportul anual al A.N.V.R. a fost prezentat de generalul de brigadă (rtr.) Ion DĂNILĂ, secretarul general al Asociației

Zborul spre înălțimi al căpitanului aviator Alexandru „Alec” Șerbănescu

- 75 ani de la ultima luptă aeriană -

La 18 august 2019 s-au împlinit 75 de ani de la ultima luptă aeriană a căpitanului aviator Alexandru ȘERBĂNESCU, purtată împreună cu grupul său pentru apărarea țării, într-un război dramatic. Faptele sale de armă și nemărginita sa dragoste pentru aviație și patrie l-au situat în vârful elitelor aripilor românești.

Devenirea ca pilot

A început cursul de pilotaj la 1 aprilie 1940, având vârsta de aproape 28 de ani. Unii sceptici l-au privit cu neîncredere pentru că era „bătrân” pentru a zbura pe avioane de luptă, venea în aviație dintr-o altă armă, una terestră – infanterie – Batalionul 3 Vânători de Munte (de altfel, una de elită). Așa au crezut unii, dar Alexandru Șerbănescu avea să demonstreze cu prisosință contrariul. Și-a iubit instructorii de zbor pentru că în comportamentul lor firesc au fost dascăli excelenți, aceștia urmărind cu mare atenție ca elevii-piloți să reușească și să stăpânească perfect avionul.

La data de 31 octombrie 1940 a participat la ceremonialul de acordare a brevetului de pilot militar, o solemnitate așteptată și binemeritată. Locotenentul av. Alexandru Șerbănescu era fericit, fusesse un elev-pilot model și nimeni nu-i reproșase vreodată ceva în timpul programului de instruire.

La 1 noiembrie, prin Ordinul M.Ap.N. – Direcția personal nr. 61242/1940 a fost înscris ca personal navigant și repartizat la Școala de Ofițeri de Aviație. Aici a dovedit multă siguranță în zborul său, nu trecea cu vederea niciun detaliu, dedicat carierei militare în general și în aviație în special, tânărul aviator respecta toate regulile unui aerodrom militar, ale navigației și pilotajului, cutezător, pe un fond serios de gândire și de acțiune. Capabil de perfecțiune în arta zborului și o continuă evoluție, locotenentul av. Alexandru Șerbănescu era destinat unei frumoase și meritate cariere de aviator.

Prin Ordinul de Zi nr. 7/1941 al Comandamentului Forțelor Aeriene, începând cu întâi aprilie a fost numit instructor de zbor la Escadrila 1 Elevi, unde în scurt timp s-a remarcat ca un foarte bun instructor de zbor, exigent, dar drept și cu multă pricepere pedagogică. La o lună după declanșarea războiului pentru reîntregirea granițelor României Mari, lt.av. Alexandru Șerbănescu a cerut detașarea la Școala de Perfecționare a Pilotajului de la Ghimbav pentru instruirea pe avionul de vânătoare polonez P.Z.L.-11 B. A urmat zborul pe IAR-38, apoi brevetarea pe avionul IAR-80. La 28 iulie 1941 prin Înalțul Decret nr. 2.150 a fost confirmat definitiv ca personal activ în aviație, „combatant-navigant”. Revine la Escadrila de Elevi în calitate de comandant și pilot-instructor, dar la cererea sa, a fost mutat și înscris în controalele Flotilei 1 Vânătoare, executând misiuni de apărare a spațiului aerian al țării de atacurile aviației sovietice în zona litoralului Mării Negre. Desăvârșirea în arta pilotajului l-a preocupat continuu pe tânărul

pilot de vânătoare, instruindu-se pe avionul Messerschmitt 109 E. Pentru activitatea deosebită desfășurată în calitate de comandant de escadrilă și pilot de război, prin Înalțul Decret nr. 2.055 din 18 iulie 1942 publicat în „Monitorul Oficial” nr. 166 din 19 iulie/1942, aviatorul Alexandru Șerbănescu a fost avansat la excepțional la gradul de căpitan. Cere să pleace pe frontul de la Stalingrad unde acționa Grupul 7 Vânătoare, în cadrul căruia a și fost imediat încadrat. Preia comanda Escadrilei 57 Vânătoare, înlocuindu-l pe căpitanul-aviator Alexandru MANOLIU care a fost doborât în lupta din 12 septembrie 1942.

„Dacă nu vom ști să ne cinstim eroii, ne pierdem țara!”
Generalul aviator, veteran de război, Ion DOBRAN, Viperești-Ruşavăţu, Buzău, 2009

Prima victorie aeriană din cariera sa de pilot de război o obține la data de 17 septembrie 1942, într-o misiune de protecție a unei formații de bombardiere JU-88 în zona frontului cuprinsă între Kotluban și Volga. Aviația română de bombardament în picaj era atacată de Yak-urile sovietice. Alexandru Șerbănescu doboară un avion inamic. La terminarea campaniei de la Stalingrad aviatorul Alexandru Șerbănescu avea 6 victorii și era deja considerat un as al aviației.

Personalul navigant al Grupului 7 Vânătoare parcurse în numai două luni de front un drum foarte greu.

Grupul 7 Vânătoare se mută (noiembrie 1942) pe aerodromul Karpovka, la aproximativ 40 de km de Stalingrad. Acel episod și dramatismul situației sub toate aspectele (ger cumplit, fără sprijin, fără arme suficiente, fără muniție, fără oameni, fără hrană, fără apărare, lăsați în voia sorții și încercuți de tancurile rusești...) aduce cititorului o imagine dreaptă și clară despre el și acei bravi aviatori, mecanici, personal auxiliar ..., adevărați eroi ai aripilor românești.

În zborurile de recunoaștere aeriană din 20-21 noiembrie 1942 se constată că tancurile rusești se află la 6 km de aerodrom. Oamenii erau nedormiți, cu hrană insuficientă, la fel și piloții care mai trebuiau să și zboare, atât pentru

Eleonora ARBĂNAȘ

a se opune presiunii rusești, cât și pentru a cunoaște exact linia frontului interior care se restrângea cu fiecare oră. În acel context comandantul Grupului 7 Vânătoare, căpitanul aviator Grigore CRIHANĂ, a clacat, iar comanda grupului a fost preluată de Alexandru Șerbănescu. „Era singurul ofițer aviator capabil să domine dramatica situație” (a spus Tudor GRECEANU).

Căpitanul Șerbănescu a folosit toate cunoștințele sale de vânător de munte, arma de la care provenea, pentru a proteja oamenii, aerodromul, ieșirea din încercuire și evacuarea din data de 23 noiembrie 1942. Nu s-a pierdut cu firea și a reușit să instaureze ordinea în haosul de pe aerodrom. Gerul era cumplit, a dublat numărul santinelor și le-a scurtat serviciul la numai o oră. Și-a păstrat calmul și a luat măsuri de apărare și evacuare. A dat ordin și s-au inventariat toate avioanele, constatându-se că din 30 de Me-109 numai 15 erau capabile de zbor. Cu toate acestea „sublocotenentul av. Ioan DICEZARE, având avionul pregătit pentru zbor, a renunțat la schimbarea rezervorului de benzină, cerându-i mecanicului să astupe orificiul produs de un proiectil inamic cu un dop de lemn și a plecat, în zbor, fără acordul comandantului de grup, practic a însemnat o dezertere de pe câmpul de luptă în timp de război. Căpitanul av. Alexandru Șerbănescu ar fi putut să-i întocmească un raport pentru dezerterea din fața inamicului...N-a făcut acest lucru!... mai mult ca sigur că Șerbănescu aprecia calitățile de luptător aerian ale slt. (r) Dicezare și era nevoie de el pe front” (prof. dr. istoria aviației Valeriu AVRAM).

Căpitanul av. Alexandru Șerbănescu a convocat toți ofițerii cărora le-a spus: „Domnilor ofițeri, noi nu putem cădea prizonieri pentru că luptăm pe front de armată și avem mai multe informații strategice decât un comandant de armată terestră, care luptă pe un teren restrâns. Noi știm metodele prin care am fi interogați în caz de prizonierat și ce am putea dezvălui. Ordon: ofițerii să nu tragă ultimul glonț pentru că și-l vor păstra pentru ei. Subofițerii sunt liberi să accepte prizonieratul”.

Aerodromul Karpovka a fost încercuit de ruși pe 22 noiembrie 1942. Șerbănescu a ordonat ridicarea cozilor avioanelor Bf-109 pe butoaie de ulei goale în așa fel încât piloții să își poată folosi mitralierele și tunurilor de bord împotriva tancurilor rusești care își făcuseră apariția la liziera aerodromului. De asemenea, armamentul antiaerian a fost culcat și el la orizontală și folosit împotriva atacatorilor, respingându-se o primă tentativă de atac. Rușii au fost surprinși, necunoscând cu ce unitate se confruntă. A doua zi s-a dispus evacuarea și fiecare pilot a luat la bord unul, doi oameni, în carlingă sau în fuzelaj, eliminând aparatul și parașuta. Restul personalului urma să apere baza aeriană și să fie salvat de avioanele de transport JU-52.

„În dimineața zilei de 23 noiembrie 1942, la racheta trasă de căpitanul-aviator Alexandru Șerbănescu, am început să decolăm fiecare cum

am putut. Era o adevărată nebunie, nu se mai ținea cont de vânt și vizibilitatea era zero. Am decolat printre două avioane care ardeau, nu mai judecam, executam totul automat și pierdusem orice simț de orientare în cerul cenușiu și cu plafon jos. M-am orientat după hartă și am ajuns pe aerodromul de la Morozovskaia. La ordinul căpitanului-aviator Alexandru Șerbănescu, am decolat toate avioanele Me-109 E disponibile. Fiecare pilot a luat la bord unul-doi oameni, înghesuți ca vai de lume în carlingă sau în fuzelaj, pentru a salva câți mai mulți camarazi (piloți și mecanici)”- citat: adj.av. Nicolae BURILEANU.

După episoadele dramatice de la Karpovka unde Alexandru Șerbănescu a acționat admirabil salvând grupul și avioanele de tirurile tancurilor rusești, este citat pe Ordinul de Zi nr. 910/15 decembrie 1942. Extrasul după Foaia calificativă pe anul 1942/1943 a lui Șerbănescu conține aprecieri deosebite, inclusiv despre acțiunile sale la Karpovka, consemnate de comandorul av. Constantin TĂNĂSESCU, comandantul Flotilei 2 Vânătoare și de comandantul Corpului Aerian Regal Român, generalul de escadră aeriană Emanoil IONESCU. În 13 februarie 1944, căpitanul aviator Alexandru Șerbănescu a fost numit la comanda Grupului 9 Vânătoare.

Căpitanul aviator Erou Alexandru „Alec” Șerbănescu în memoria noastră

„Nu înțeleg ca un inamic, oricât de mare și puternic ar fi, să intre în țara mea ca într-un sat fără câini și s-o pustiască. [...] Dar eu voi continua să lupt – de va fi nevoie, singur – până când sau cad, sau nu se va putea spune că în România n-a ieșit niciun român în fața americanilor, chiar dacă pierdem bătălia...”, a spus Alexandru Șerbănescu în dimineața zilei de vineri, 18 august 1944. Căpitanul Alexandru Șerbănescu cade ca un brav erou în luptă aeriană, copleșit de adversari în acea zi, apărându-și cerul Patriei pentru gloria aripilor românești pe care le-a iubit atât de mult...!

Comemorarea a „75 de ani de la ultima luptă aeriană” a căpitanului aviator Alexandru Șerbănescu am organizat-o, ca de fiecare dată, cu credință, la 18 august la mormântul eroului, păstrând tradiția cultivată cu zeci de ani în urmă de camarazii săi, onorată și respectată și de Forțele Aeriene începând cu anul 1994, când s-a decis de către conducerea de atunci ca din cinci în cinci ani comemorarea acestui simbol să se desfășoare cu ceremonial militar! Este un eveniment in memoriam Alexandru Șerbănescu și a camarazilor săi căzuți în luptă, un eveniment comemorativ pe care entitățile care-i poartă numele îl respectă.

„ALECU” este numele unui filmuleț emoționant realizat de colonelul Cristian DUMITRAȘCU de la Trustul de Presă al Armatei, prezentat în premieră la 19 august 2019, la Baza 95 Aeriană „Erou Cpt.Av. Alexandru Șerbănescu” Bacău, în cadrul evenimentului comemorativ „75 de ani de la ultimul zbor spre înălțimi”.

Demn de menționat este și evenimentul cultural-istoric „Uscând o lacrimă” organizat de Primăria Viperești și Casa de Cultură DKN Ursoaia Buzău, aflată lângă satul Rușavățu, locul în care a căzut cpt.av. Alexandru Șerbănescu, precum și o expoziție ad-hoc pe tema Eroilor aviatori români sub semnul „75 de ani de ultimă luptă aeriană a unui titan - Căpitanul aviator Alexandru Șerbănescu” organizat de Muzeul Național al Aviației Române și Fundația „Erou Căpitan Aviator Alexandru Șerbănescu” la Baza 90 Transport Aerian Otopeni, cu ocazia Zilei Porților Deschise, din 14 septembrie 2019.

Toate acestea rămân onorante semne de recunoștință în memoria eroului și de neuitare a semnificației datei de 18 august 1944, în calendarul istoriei aviației de vânătoare române din cel de-al Doilea Război Mondial.

103 ani de istorie vie

În data de 25 septembrie 2019, sublocotenentul (rtr.) Florea CONSTANTIN, veteran de război participant la al Doilea Război Mondial, a împlinit onorabila vârstă de 103 ani.

Statul Major al Forțelor Aeriene, împreună cu reprezentanți ai administrației județului Suceava și ai comunei Dolhasca, au fost alături de eroul al cărui pergament al vieții este încă deschis și pe care se scrie încă istorie. În semn de omagiu, șeful Statului Major al Apărării a semnat ordinul de acordare a Emblemei de Onoare a Statului Major al Apărării.

Veteranul de război Florea Constantin s-a născut în data de 25 septembrie 1916, în comuna Dolhasca, județul Suceava și a executat

stagiul militar în perioada 1938-1945 în cadrul Flotilei 1 Aviație din Iași. Pe timpul desfășurării celui de-al Doilea Război Mondial, în perioada 1941-1945, a fost concentrat în calitate de mecanic de aviație în cadrul Flotilei 2 Bombardament din Corpul Aerian Român.

În august 1944, a fost luat prizonier pentru scurt timp de către forțele sovietice. A continuat războiul pe aerodromul din Budapesta, iar în anul 1945 a trecut în rezervă, obținând gradul de sublocotenent în rezervă.

La mulți ani, venerabile erou veteran!

COMANDANTUL AVIATOR ERMIL GHEORGHIU

Plutonier adjutant principal Sorin SĂFTOIU

La data de 31 mai 2018, Componentei Operaționale Aeriene i-a fost acordată denumirea onorifică „General comandant aviator Ermil Gheorghiu”, marcându-se astfel omagiul adus celui care, de la sublocotenent observator până la ministru subsecretar de stat al aerului, a slujit cu credință și onoare Forțele Aeriene Române.

Argumentul acordării denumirii onorifice stă în însăși misiunea și obiectivele Componentei Operaționale Aeriene (COA) - o structură destinată planificării și executării serviciului de luptă, planificării și ducerii operației aeriene, în cadrul operației

întrunite, sub comandă națională și/sau în cadrul NATO/UE, precum și pentru coordonarea și întrebunțarea forțelor și mijloacelor la dispoziție în situații de urgență, în misiuni de protecție a populației, a teritoriului, obiectivelor militare și bunurilor împotriva calamităților naturale și atacurilor teroriste.

Prezentul articol reprezintă un rezumat al monografiei dedicată lui Ermil Gheorghiu, scrisă de către istoricul Dan ANTONIU, monografie care va face parte dintr-o trilogie dedicată unor mari eroi aviatori: Emanoil Ionescu, Ermil Gheorghiu, Gheorghe Ienescu.

Generalul comandant aviator Ermil GHEORGHIU
(13 februarie 1896 - 14 ianuarie 1977)

Dan ANTONIU

Generalul comandant aviator Ermil Gheorghiu a avut un destin de excepție, bazat pe virtuți naturale, ca și pe șansa de a supraviețui în situații limită. Pe parcursul celor 30 de ani de serviciu militar, de la 1 septembrie 1916, când a intrat în Armata Română, și până la 15 august 1946, când a fost trecut în rezervă, a urcat toate treptele ierarhice ale Aeronauticii militare, obținând o recunoaștere meritorie a capacităților sale profesionale, diplomatice și organizatorice.

Ermil Gheorghiu, în cariera sa de ofițer, a funcționat ca: personal navigant, profesor și comandant al Școlii de Observatori Aeriene, atașat militar în Italia, Franța, Anglia și Spania, comandant de mari unități, ministru Subsecretar de Stat. Comandanții săi, intuind formidabila sa capacitate intelectuală și meticulozitatea, l-au trimis la specializare în unități și școli militare din Franța și Anglia, primind aprecieri elogioase din partea comandanților de unități în care a fost detașat.

A fost un tip dur, dar numai în spiritul regulamentelor militare, iubit de majoritatea subalternilor, apreciat de comandanți, dar și urât deoarece așa este normal, posibil ca duritatea să fi fost indusă de instrucția de care a avut parte în perioada detășării în unitățile militare din Anglia.

În anul 1913, după absolvirea liceului din Botoșani, se înscrie la Școala Pregătitoare de Ofițeri de artilerie, geniu și marină - secția artilerie din București. Tânărul

absolvent al școlii militare, elevul plutonier Ermil Gheorghiu, a fost repartizat la Regimentul 11 Artilerie Focșani, iar după numai șase luni de stagiu, este trimis la Școala de Observatori Aeriene pentru Artilerie de la Cotroceni, București. La cinci luni după absolvirea cursurilor se reîntoarce la Regimentul 11 Artilerie Focșani unde, la 15 iunie 1915, este avansat sublocotenent observator.

ÎN PRIMUL RĂZBOI MONDIAL

În noaptea de 14 spre 15 august 1916, România a declarat război Imperiului Austro-Ungar, angajându-se astfel în ceea ce avea să fie cel mai mare conflict militar european de până atunci.

Sublocotenentul observator Ermil Gheorghiu a fost mobilizat în Regimentul 11 Artilerie, unde a îndeplinit funcția de ofițer șef de cercetași în cadrul Divizionului 1 Artileri, dotat cu tunuri de calibru 75 mm. În noaptea de 14 spre 15 august 1916, unitatea sa a trecut munții în Transilvania, făcând parte din trupele de acoperământ. Urmând Valea Buzăului, se ajunge după un marș de mai multe zile la Seps - sau - Giorgio, unde nu au întâmpinat decât o slabă rezistență din partea inamicului.

La 2 septembrie 1916 situația frontului a devenit favorabilă trupelor austro-ungare, unitatea sa primește ordinul de părăsire a pozițiilor și retragerea la Brașov. Aici se afla Grupul 2 Aviație, al cărui comandant era locotenentul

aviator **Alexandru PAȘCANU**, pe care Ermil Gheorghiu l-a avut profesor la Școala de Observatori. În acea perioadă, grupul locotenentului aviator PAȘCANU avea o acută nevoie de observatori aeriene. Acesta intervine la forurile superioare și obține aprobarea ca sublocotenentul observator Ermil Gheorghiu să fie mutat în Grupul 2 Aviație ca observator aerian. Astfel, execută o serie de recunoașteri aeriene pe frontul Armatei a 2-a care opera în regiunea Făgăraș-Sighișoara.

La 1 octombrie 1916, Grupul 2 Aviație primește ordinul de retragere pe terenul Băicoi, iar la 15 noiembrie 1916 pe aerodromul Tecuci când slt.obs. Ermil Gheorghiu este trimis pentru specializare la Școala de Observatori de la Bârlad. La 7 ianuarie 1917, după terminarea cursurilor, a fost trimis din nou pe front încadrat ca observator aerian

în Escadrila F.4 Tecuci. La 1 aprilie 1917 sublocotenentul observator Ermil Gheorghiu a fost avansat la gradul de locotenent observator. Execută în continuare misiunile încredințate, iar la 30 aprilie 1917, într-o misiune de supraveghere sector și fotografiere a unor baterii inamice la Suraia, au fost încadrați bine de antiaeriana inamică și mai multe schije lovesc avionul, iar locotenentul observator Ermil GHEORGHIU a fost rănit în abdomen. După aterizare a fost spitalizat. A urmat un concediu medical până pe 16 iunie 1917, când se întoarce la escadrilă.

Participă la bătălia de la Mărășești. La 11 iulie avea să fie din nou rănit de un glonț la urechea dreaptă. Revine pe front după 10 zile de convalescență și participă la lupte până la armistițiul din noiembrie 1917.

La 24 iulie 1917, la ora 7.30, cele trei divizii din Corpul 1 rezervă

german au declanșat ofensiva în fâșia pe care o ocupa Divizia 34 Infanterie Rusă între Biliiești și șoseaua Focșani - Mărășești. Soldații ruși s-au retras spre satul Gârla Morilor, lăsând un sector de front neacoperit. Trupele germane au reușit să înainteze pe un sector în lățime de 10 km și pe 3 km adâncime.

Armata 1 Română se afla în mare pericol dacă trupele germane insistau și lărgeau lățimea frontului spart. Această situație deosebit de periculoasă a fost sesizată de locotenentul observator Ermil Gheorghiu, care a survolat zona la ora 9.30.

Observând pericolul, a aterizat de urgență la Tecuci și a raportat **maiorului aviator Andrei POPOVICI**, comandantul Grupului 2 Aeronautic, situația dramatică apărută și în sectorul Pădurea Neagră. Informat la timp, Marele Cartier General Român a trimis în acest sector două divizii de infanterie română, care au oprit înaintarea inamicului. Intervenția decisivă a locotenentului observator Ermil Gheorghiu a prevenit o schimbare catastrofală a situației frontului.

URMEAZĂ ȘCOALA DE PILOTAJ DE LA TECUCI

La 11 ianuarie 1918, Escadrila 4 Farman se deplasează la Iași, apoi la Chișinău, în vederea operațiilor aflate în desfășurare în Basarabia. În luna iunie 1918, în urma unei cereri, este trimis la Școala de Pilotaj de la Tecuci. La 29 iulie 1918 susține probele pentru brevetul de pilot și obține Brevetul de pilot militar nr. 146.

La 1 aprilie 1919 se afla la Chișinău pe frontul din Basarabia, unde în cursul celei de-a treia misiuni peste Nistru, executa o recunoaștere în teritoriul inamic în regiunea Cutzurgeni, făcând echipaj cu **locotenentul aviator Vasile NICULESCU**. În urma unei pene de motor sunt nevoiți să aterizeze forțat în teritoriul inamic. Au fost luați prizonieri, deținuți trei luni la Odessa apoi, în luna august, au fost repatriați în urma unui schimb de prizonieri.

În ziua de 10 octombrie 1919, locotenentul observator Ermil Gheorghiu a fost înaintat la gradul de căpitan.

COMANDANT AL ȘCOLII DE OBSERVATORI AERIENI

La începutul lunii octombrie 1919, este chemat telegrafic la București pentru a fi trimis în Franța pentru specializare. Revenit în țară, a fost repartizat la Inspectoratul General al Aeronauticii cu sarcina

principală de a forma, după metoda franceză de învățământ, din vechii observatori, cadre pentru instrucția în unități și în Școala de Observatori din avion Tecuci. În luna martie 1921 a fost trimis la Tecuci, la Centrul de Instrucție al Aviației, unde i s-au pus la dispoziție mijloacele materiale pentru a organiza, după metodele sale, Școala de Observatori Aeriene. La 15 aprilie 1922 este numit comandant al Școlii de Observatori Aeriene de la Tecuci.

La 1 noiembrie 1924 a fost detașat pentru a urma cursurile Școlii Superioare de Război. A absolvit la 1 octombrie 1926, iar la 1 iulie 1927 a fost avansat la gradul de maior.

La 1 noiembrie 1927, maiorul aviator Ermil Gheorghiu a fost mutat în Marele Stat Major al Aeronauticii pentru a urma cursul de ofițeri de stat major, pe care l-a absolvit în noiembrie 1928, când a fost brevetat ofițer de stat major și repartizat la Inspectoratul General al Aeronauticii, fiind numit la conducerea Biroului 3 Instrucție.

CURS ÎN ANGLIA

La 15 mai 1929 este emis un ordin pentru a fi trimis în Anglia, pentru a efectua un stagiu de pregătire în aviația militară engleză. La 1 septembrie 1929 pleacă la Londra. A fost repartizat, pentru perioade de trei luni, în centrele de instrucție ale aeronauticii britanice astfel: Aviație de Observație; Aviație de Vânătoare; Aviație de Bombardament și Școala de Observatori Aeriene, pentru a-și însuși metodele de lucru ale acestor specialități aeronautice privind întrebunțarea și pregătirea personalului navigant, a celui specializat asupra conlucrării cu celelalte arme. La finalul pregătirii a primit cele mai elogioase calificative din partea comandanților unităților în care a fost detașat.

Un exemplu edificator este calificativul acordat la 15 septembrie 1930 de **maiorul E.A. BEAULAH**, comandantul Escadrilei 207 Bombardament din Royal Air Force: „*Maiorul Gheorghiu a lucrat intens în tot timpul și a fost neobosit în căutarea de informații. El a citit cea mai mare parte din manualele confidențiale și a arătat prin întrebările*

sale foarte logice că posedă complex înțelesul lor. Eu doresc numai atât, ca, oricare dintre ofițerii noștri atașați pe lângă o aviație străină să facă aviației noastre atâta cinste cât acest ofițer a făcut Aviației Române.

COMANDANT LA MAI MULTE UNITĂȚI

La 1 septembrie 1930 s-a reîntors în țară, la Inspectoratul General al Aeronauticii, unde i s-a încredințat conducerea Biroului de Instrucție și Regulamente până în iunie 1931 când, în urma propunerii Marelui Stat Major și a Inspectoratului Aeronautic, a fost numit atașat militar și aeronautic la legația României din Italia. A ocupat acest post până la 1 noiembrie 1932, când a fost numit atașat aeronautic al României pentru Franța, Italia, Anglia și Spania, cu sediul la Legația României din Paris. Se prezintă la post pe 1 ianuarie 1932. A ocupat acest post până în aprilie 1937.

La 1 ianuarie 1934, maiorul aviator Ermil Gheorghiu a fost înaintat la gradul de căpitan-comandor aviator.

Înapoiat în țară, pe 22 martie 1937 a fost numit comandantul Flotei 1 Informații Iași, funcție ocupată până la 1 octombrie 1939, când a fost detașat în funcția de comandant secund la Regiunea II Aeriană.

ÎN AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL

La 1 august 1940, a fost numit comandantul aero al Armatei a 3-a, iar la 9 noiembrie 1941, comandantul Regiunii 2 Aeriene. Din acest moment, pentru o informare corectă s-a deplasat permanent la comandamentele și aerodroamele unităților din subordine, pilotând singur un avion Fleet de legătură.

În ziua de 10 mai 1941, comandorul aviator Ermil Gheorghiu este avansat la gradul de general de escadră aeriană aviator.

A sosit 22 iunie 1941, ziua declanșării operațiunii Barbarosa, atacarea U.R.S.S. de Germania și aliații săi, inclusiv de către Armata Română. În această zi, generalul de escadră aeriană aviator Ermil Gheorghiu se afla la comanda Regiunii 2 Aeriene.

În ziua de 6 septembrie 1942, generalul de escadră aeriană aviator Ermil Gheorghiu predă comanda Regiunii 2 Aeriene fiind numit la comanda Grupării Aeriene de Luptă (GAL). La 1 iunie 1943, a fost constituit la Kirovograd Corpul 1 Aerian Român, pe structura Grupării Aeriene de Luptă. Comandantul acestei Mari Unități Aeronautice a fost numit generalul de escadră aeriană aviator Ermil Gheorghiu. La 25 septembrie 1943, acesta predă comanda Corpului 1 Aerian **generalului de escadră aeriană aviator Emanoil IONESCU**, el fiind numit șeful Statului Major al Aerului, Ministru Subsecretar de Stat al Aerului și comandant al Aeronauticii.

În ziua de 10 mai 1944, Generalul de Escadră Aeriană aviator Ermil Gheorghiu a fost înaintat la gradul de general comandant aviator.

Pe 15 septembrie 1944, generalul comandant aviator Ermil Gheorghiu a fost numit ministru subsecretar de stat al aerului în guvernul de atunci condus de SĂNĂTESCU.

La 13 martie 1945, a fost numit comandantul Regiunii a 3-a Aeriană, iar la 3 mai 1945 a fost eliberat din funcție și numit comandant al aeronauticii.

DUPĂ RĂZBOI

La 30 august 1945, a fost mutat la Ministerul de Război, la dispoziția ministerului, fără nicio atribuție până în septembrie 1946, când a fost trecut cadru disponibil.

Din toamna anului 1946, generalul r. comandant Ermil Gheorghiu s-a ocupat de agricultură pe un lot de pământ primit în comuna Lucianca, județul Ilfov, în urma conferirii Ordinului Mihai Viteazul. A avut această preocupare până la 6 august 1947, când a fost arestat, anchetat și folosit ca martor în procesul Partidului Țărănesc, apoi judecat pentru „răspândire de înșurșuri necenzurate”, condamnat la 8 luni de închisoare corecțională. A fost eliberat la 27 mai 1948. Înscrisurile erau un proiect de întrebunțare a aviației civile.

A fost din nou arestat la 5 mai 1950 „pentru faptul că în timpul regimului burghezo-moșieresc a desfășurat activitate intensă contra clasei muncitoare”. A fost deținut, fără proces, până la 30 noiembrie 1955, când a fost eliberat, fără a i se poată administra vreo vină.

Generalul comandant aviator Ermil Gheorghiu s-a născut la 13 februarie 1896 în Botoșani și a decedat la 14 ianuarie 1977 în București. A trăit 81 de ani neîmpliniți, fiind înmormântat în Cimitirul Militar Ghencea.

GO INVICTUS! SEMPER INVICTUS!

Laura MĂCĂRESCU

În data de 17 octombrie a.c., în Parcul Carol I din București a avut loc startul Ștafetei Veteranilor, un eveniment anual aflat la a VI-a ediție, desfășurat la nivel național, care integrează eforturile a peste 50 de atleți, civili și militari, dintre care peste 30 din diferite unități militare ale Forțelor Aeriene Române, de a acoperi peste 650 de kilometri de alergare, în scopul promovării valorilor naționale și a respectului față de veterani și eroii României.

Startul a fost onorat de prezența **Principelui Radu al României** și al **generalului de brigadă Corneliu POSTU**, directorul Statului Major al Apărării.

Liderul ștafetei a fost **studentul sergent Marian ILIE**, anul III la Academia Tehnică Militară, care a deschis evenimentul și a preluat ștafeta de la **Patrick LUCA**, voluntar al Asociației INVICTUS, care ne-a declarat: „Evenimentul este un proiect de educație, nu un act de imagine. Prin alergare ne gândim la înaintași și la camarazii care au luptat pentru țară. Pentru acest lucru alergăm și pentru conștientizarea valorilor naționale. Noi îi sprijinim moral și material, prin donații de la oameni, pe cei

răniți în teatrele de operații. Prin acest act de voluntariat dorim să creăm o punte de legătură și comunicare între civili și militari”.

Majestatea sa Principele Radu al României a precizat: „Asociația voluntarilor INVICTUS cultivă cel mai frumos exemplu pe care românii l-au dat în toate domeniile de activitate, adică curajul, capacitatea de-ați da viața pentru ceva ce este deasupra ta și deasupra familiei tale, lucru pe care foarte puțini dintre noi am fi capabili să-l facem”.

Generalul de brigadă Corneliu Postu a propus un moment de reculegere pentru toți eroii neamului care, când țara le-a cerut-o, au făcut sacrificiul suprem.

Ștafeta Veteranilor, desfășurată în contextul Zilei Armatei, a continuat pe traseul Ploiești,

Brașov, Făgăraș, Cincu, Sibiu, Alba Iulia, Cluj-Napoca, Zalău, Bobota, Șimleu Silvaniei, Tășnad, iar în data de 25 octombrie a ajuns la Carei.

„INVICTUS este un proiect de educație, o luptă împotriva ignoranței și o punte între militari și civili, un grup de oameni capabili să facă diferența. Ne unește dragostea față de România și față de valorile naționale, care se hrănesc cu camaraderie și voluntariat. Am ales să ne folosim toate puterile și resursele pentru a-i educa pe cei din jur în spiritul INVICTUS, acela care ar trebui să ne unească pe toți în jurul veteranilor, acela care ne învață că oricât ar fi de greu, trebuie să te ridici și să lupți în continuare pentru țara ta. Acest lucru se realizează prin proiecte vii, cum este Ștafeta Veteranilor, eveniment

organizat în contextul sărbătoririi Zilei Armatei României.

La 25 octombrie 1944 a fost eliberată ultima localitate din România. Efectivele noastre numărau undeva la 300.000 de militari în Campaniile de Est și de Vest, alături de alți 100.000 de civili. Din 2014, Ștafeta Veteranilor este un eveniment în care militari și civili arată respect față de eroii de atunci și de acum ai României, prin conectarea, în mod simbolic, a mai multor localități. Ne vom opri la monumentele ridicate în cinstea oamenilor care au murit pentru ca noi astăzi să existăm. Ne vom aduce aminte că străbunii și bunicii noștri au luptat pentru această țară și că sunt parte din ea acum”, a precizat, în discursul său de început, liderul ștafetei, studentul Marian Ilie.

VICTORIE LA WUHAN

Laurențiu TUROI

Felicitări delegației Armatei României care a participat la Jocurile Mondiale Militare ale Consiliului Internațional al Sportului Militar, desfășurate la Wuhan, China! La ediția din 2019 a Jocurilor Mondiale Militare ale Consiliului Internațional al Sportului Militar (CISM), desfășurată în perioada 18-27 octombrie, Armata României a participat cu un lot alcătuit din 80 de sportivi români, obținând rezultate deosebit de bune, demonstrând înaltă pregătire, pasiune pentru sport și un potențial valoros pentru competițiile viitoare.

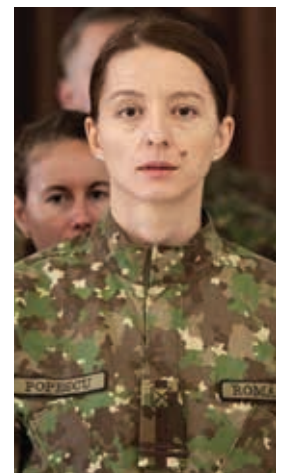
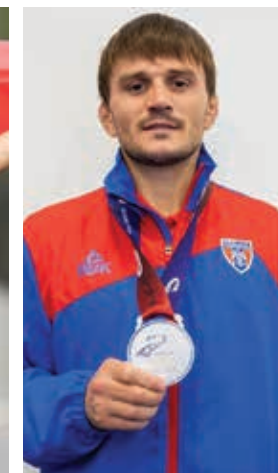
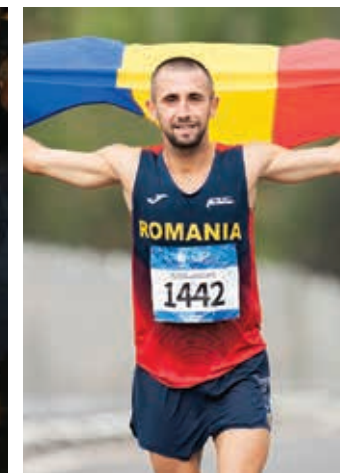

Din lotul sportiv care a reprezentat România în China a făcut parte și sublocotenentul **Leonard MITRICĂ**, încadrat la Baza 91 Logistică și legitimat la Clubul Sportiv al Armatei Steaua. În cadrul competițiilor, la proba de maraton a terminat pe locul 11 cu echipa și 31 individual. Leonard a participat apoi, în perioada 15-17 noiembrie, și la Campionatul Mondial de alergare montană pe distanțe lungi și scurte, în Argentina.

Sportivii români au concurat alături de sportivi din alte 108 națiuni membre CISM, și au reușit să câștige nouă medalii: una de aur (aruncarea discului - **Alin FIRFIRICĂ**), patru de argint (dintre care una la spadă - **Ana Maria POPESCU**, una la judo - **Andreea Ștefania CHIȚU** și două la lupte - **Andrei DUKOV** și **Suzana Georgiana ȘEICARIU**), precum și patru de bronz (una la tir cu arcul - **Eugen Valentin PĂTRU**, două la box - **Claudia NECHITA** și **Adrian BUHANIUC** și una la orientare - **Ionuț Alin ZINCA**).

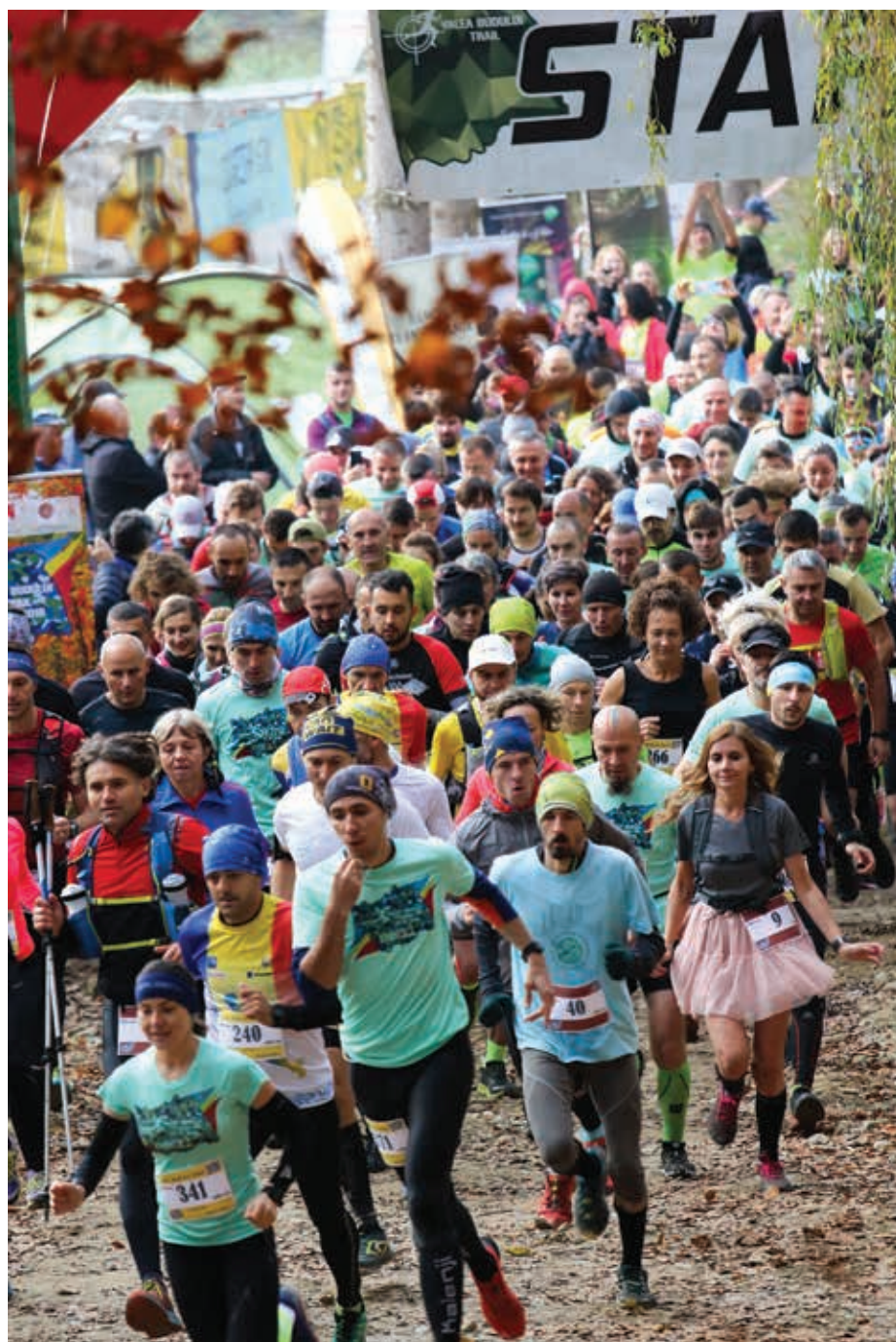
„Prin sportivii care au participat anul acesta la Olimpiada militară, Armata României a făcut cinste în încă o dată țării noastre, reușind să demonstreze că are personal foarte bine pregătit, cu o atitudine demnă în orice situație și mentalitate de învingători. Sunt mândru că am avut onoarea să conduc această delegație”, a declarat la sfârșitul jocurilor, **generalul de brigadă Dragoș IACOB**, șeful Direcției instrucție și doctrină din Statul Major al Apărării.

Sursă: Birou presă MAPN

Dacă prima ediție a concursului de alergare Valea Budului Trail Run a debutat anul trecut în forță, organizatorii s-au ținut de promisiune și au revenit anul acesta, la sfârșitul lunii octombrie, cu o nouă ediție

TRAIL RUN 2019

Valea Budului

Lucian IRIMIA 🇷🇴 Mirela VÎȚĂ 🇷🇴

Relaxarea într-o dimineață de toamnă poate însemna și o alergare prin pădure, așa cum au considerat participanții la cea de-a doua ediție a concursului Valea Budului Trail Run.

Deschis atât sportivilor profesioniști, cât și amatorilor sau curioșilor începători, militari sau din mediul civil, concursul continuă seria activităților desfășurate cu prilejul Zilei Armatei României, având ca principal organizator Baza 95 Aeriană, „Erou Căpitan Aviator Alexandru Șerbănescu”. Traseul de alergare este împărțit în totalitate și s-a desfășurat pe poteci și drumuri forestiere din pădurea ce domină satul Valea Budului, comuna Mărgineni, situat la o distanță de nouă kilometri de municipiul Bacău.

Pe lângă traseele de cros 10 km și semimaraton, ediția de anul acesta a adus ca noutăți probele de maraton și cursa pentru copii, totul într-un peisaj de toamnă sălbatic, cu păduri seculare.

În dimineața zilei de 26 octombrie, peste 600 de competitori s-au aliniat la start, un număr dublu față de anul trecut. Veniți nu doar din Bacău sau împrejurimi, ci din toată țara. După ce s-au stabilit ultimele detalii și s-a efectuat încălzirea obligatorie, s-a dat startul, rând pe rând, la probele de maraton, semimaraton și cros.

Participanții, fie că s-au înscris la una dintre secțiunile competiției, fie că au venit să îi sprijine pe cei dragi, au putut admira o expoziție statică de armament și tehnică aparținând unităților din garnizoana Bacău și a Brigăzii 282 Infanterie Mecanizată din Focșani, exerciții de arte marțiale ale clubului sportiv Șoimii Bacăului și un exercițiu demonstrativ al Companiei Poliție Militară din cadrul Bazei 95 Aeriană, Bacău. Programul artistic a fost susținut de Marcel și Mihaela BĂLAN, Virgil GOSPODARU, Muzica Militară a Bazei 95 Aeriană și alți artiști locali.

Este o continuare firească a ceea ce a început anul trecut, a declarat unul dintre organizatori, **locotenent-colonelul Adrian IORDACHE**, de la Baza 95 Aeriană. A venit ca o cerere a multora care sunt astăzi prezenți aici, iubitori de mișcare în aer liber. Este singura competiție din județul Bacău ce are acest specific, se alege numai în teren împădurit. Ne-am dorit să fie militari și civili la un loc. Am încercat să arătăm și altă față a noastră. Diferențele de nivel la alergare nu sunt mari, cam 500 de metri, la cros, spre 1.000, la semimaraton, și peste 1.500, la maraton. Părerea participanților este că a fost un concurs frumos. Ne-a ajutat mult vremea. Au participat toate unitățile militare din garnizoană. Evenimentul a adus astfel la un loc oameni de toate vârstele, alergători profesioniști sau începători, care și-au testat rezistența pe traseul amenajat în mijlocul naturii.

În dimineața zilei de 26 octombrie, peste 600 de competitori s-au aliniat la start, un număr dublu față de anul trecut, veniți nu doar din Bacău sau împrejurimi, ci din toată țara. După ce s-au stabilit ultimele detalii și s-a efectuat încălzirea obligatorie, s-a dat startul, rând pe rând, la probele de maraton, semimaraton și cros

De ce poate fi considerată inițierea unui proiect ca VB Trail Run un model de urmat:

- La nivel organizațional crește coeziunea grupului, apare satisfacția îndeplinirii unui proiect asumat din proprie inițiativă (la nivelul unității);
- Organizația inițiativă devine vizibilă publicului și instituțiilor din zona de responsabilitate, se impune ca un partener capabil și credibil;
- Oferă factorilor decizionali ocazia de a identifica personal valoros din organizație, persoane pasionate, cu inițiativă și puterea de a-și asuma responsabilități;
- Încurajează militarii să își aducă familia și prietenii la o activitate de weekend în aer liber, sprijinind dezvoltarea vieții personale. Este una dintre puținele ocazii în care copiii pot lua contact cu mediul în care lucrează mami sau tati, le pot cunoaște colegii de serviciu, pot să își satisfacă curiozitățile legate de echipamentele militare;
- În ceea ce privește interacțiunea cu mediul din afara unității, este o modalitate de a aduce în fața publicului larg o latură a mediului cazan, dând posibilitatea celor din mediul civil să ia contact cu personalul și tehnică militară;
- Promovează buna cooperare și întărește legăturile între unitățile militare din zonă, un obiectiv care se urmărește de multe ori în cadrul exercițiilor întrunite;
- Este un bun exemplu de colaborare cu administrația locală și instituțiile cultural-sportive din zonă, de pe urma căreia toate părțile implicate câștigă vizibilitate și ușurință în a comunica și a demara proiecte viitoare;
- Oferă posibilitatea alergătorilor începători sau profesioniști de a își monitoriza nivelul și de a își seta standarde de atins de la o ediție la alta;
- Evenimentul promovează valori de actualitate: socializarea, respectul pentru natură, mișcarea și stilul de viață sănătos.

Fără îndoială, organizarea unui asemenea eveniment este dificilă, mai ales la primele ediții, deoarece este o activitate nouă care solicită eforturi suplimentare din partea unității pentru planificare și execuție (atenție sporită, resurse umane, financiare, timp, dezvoltarea unor competențe care depășesc fișa postului), dar avantajele vor fi evidente pe termen lung.

DE CE NE TOT SPUN PSIHLOGII: **HAI SĂ VORBIM DESPRE ASTA!**

Pe data de 2 august 2005, de pe aeroportul Charles de Gaulle din Paris, decolează cursa Air France 358, cu destinația Toronto, având la bord 297 pasageri. Avionul, un A-340, este una dintre cele mai sigure aeronave din lume, lansată în 1993, foarte fiabilă, are de parcurs câteva mii de km distanță. Zborul durează 8 ore. Alain Rosaye, pilot comandant, 57 de ani, lucrează de peste 20 de ani la Air France. Este secondat de Frederic Naud, copilot, 43 ani.

Cu câteva minute înainte de ora 14, comandantul efectuează decolarea.

Era o zi superbă, soarele strălucea, cerul era albastru, norii erau albi... o zi splendidă (Joann, pasager).

Zborul este unul obișnuit. Dirijarea se trece pe pilot automat. Buletinul meteo anunță nori la Toronto, ploaie, posibil furtună. Ceva mai târziu, un alt raport meteo informează că pe aeroportul din Toronto s-a declarat alertă roșie (furtună, ploaie, pericol de fulgere). Aterizarea este întârziată. Avionul intră pe culoarul de așteptare. Furtună violentă la Toronto. Fulgerele pun în pericol aterizările. Înainte de cursa Air France, două avioane aterizaseră pe aceeași pistă. Piloții primesc informația că se frânează greu. Se pregătește aterizarea.

Se întuneca tot mai mult, parcă eram într-o mare de fulgere ce loveau în fiecare secundă în jurul nostru. Pasagerii începeau să aibă emoții, inclusiv eu. Coborârea pentru aterizare a fost de coșmar. Eram înconjurați de fulgere, turbulențele erau enorme, se simțea cum pilotul se luptă să mențină avionul pe poziție pentru a ateriza. Fiului meu îi era frică, iar fata noastră era departe de noi (Philippe, pasager).

Mi-am legat și mai strâns centura, așteptându-mă la o aterizare dură, ca pilotul să „înfigă” avionul pe pistă sau să decoleze din nou, fiindcă mi-am dat seama că aterizarea nu va fi una normală. Această aterizare a fost mai intensă și mai dură din toate câte am trăit (Joann).

A fost o aterizare foarte dificilă. Lumea a început să aplaude. Țin minte că doamna de lângă mine a zis: „ce aterizare uimitoare!”. Imediat după ce a terminat propoziția s-a instaurat haosul (Eddie).

La câteva minute după contactul cu solul, la 146 km/h, cursa 358 depășește pista. Pasagerii sunt puternic zgâlțâți. Se aude: „Foc! Evacuați imediat avionul!”. Se instaurează panica. Fumul și flăcările se răspândesc rapid.

În acel moment am crezut că vom muri cu toții. Era clar, nimeni nu avea cum să supraviețuiască. Toți eram siguri că avionul va exploda (Philippe).

Pasagerii sar deși sunt aproape de flăcări și de fumul motorului. Plouă.

Nu aveai alternativă, decât să sari. Mi-am spus rapid o rugăciune, am închis ochii, am sărit (Eddie).

Echipele de intervenție ajung în 52 secunde, dar din cauza focului nu se pot apropia prea mult. Nu se vede mai nimic din cauza ploii. Fragmente desprinse din avion: roți, porțiuni de aripă.

Nu-mi venea a crede ochilor. Am văzut bagaje și alte lucruri aruncate în aer. Mi-am dat seama că puteam să avem și noi aceeași soartă (Phillipe).

Avionul este cuprins de flăcări. Pasagerii se îndepărtează. Sunt uzi și murdari de noroi. Unii plângeau, alții își căutau rudele și prietenii. Predomină o stare generală de confuzie.

Eram 25-30 de oameni. M-am întrebat: doar atâtia am supraviețuit? (Joann)

Angajații aeroportului încearcă să dea de urma celor prezenți la bord.

Timp de ½ oră rudele au crezut că am murit. Noi eram cuprinși de panică, speriați de moarte. Când ne-am revăzut ne-am simțit norocoși. Am simțit că am câpătat o nouă șansă. A fost un moment frumos, emoționant (Philippe).

Buletinul de știri anunță la scurtă vreme că toți pasagerii cursei 358 au scăpat cu viață. Au fost clipe de coșmar, dar și un adevărat miracol.

Locotenent-colonel Doina TRANDAFIR

Credeți că, după această întâmplare, pasagerii zborului Air France 358 au mers, liniștiți, acasă, și-au pregătit un ceai de plante și au dormit ca niște bebeluși? În niciun caz! - și psihologii știu asta foarte bine. S-a constatat că 80% dintre cei ce suferă impactul unui incident traumatic dezvoltă reacții cognitive, fizice sau emoționale în 24 de ore după eveniment. Fără intervenția de suport psihic, în 22% din cazuri acestea se prelungesc de la 6 luni la 1 an, iar 4% din tulburările de stres posttraumatic duc la incapacitate profesională. Pentru a preveni instalarea simptomelor stresului posttraumatic se cere intervenția, în primele 72 de ore de la evenimentul traumatizant, cu ajutorul unor tehnici simple cu caracter nonterapeutic, adresate unor persoane normale aflate în situații anormale.

De aceea ne îndeamnă psihologii: *hai să vorbim despre asta!* Pentru că, într-adevăr, terapia prin vorbire este eficientă. Și aceasta funcționează simplu, apelând la tehnici de *defusing* (și nici nu este nevoie să fii psiholog pentru asta, pentru că *defusing*-ul nu este o formă de tratament, ci mai degrabă un mod de încurajare și clarificare a persoanei în cauză). Termenul *defusing* (de la eng. *defuse*, dezamorsare) se referă la procesul de „dezactivare” a unei „bombe emoționale” (situația explozivă). Acesta permite victimelor să ventileze emoțiile legate de dezastrul prin care au trecut (amintiri, pierderi, metode de a face față situației). Această ventilație are loc într-un mediu securizat și suportiv. Procesele de *defusing* implică în mod obișnuit ședințe imediate informale realizate ad-hoc (acesta este doar un punct de plecare, iar uneori sunt necesare intervenții ulterioare, mai elaborate și mai formale).

Așadar, prevenția stresului posttraumatic începe cu: *hai să vorbim despre asta!* Se explorează faptele și gândurile asociate, se discută despre simptome și reacții, se normalizează trăirile (se explică normalitatea reacțiilor și anormalitatea situației). Fără această primă terapie prin cuvânt, lucrurile pot lua o întorsătură dramatică. Din datele furnizate de un studiu al Eurocontrol reiese că efectele a două accidente similare (ca număr de victime și amploare), au fost diferite în funcție de acordarea suportului psihic imediat consecutiv evenimentului critic, astfel: în 1978, fără suport psihic, au existat 29 de pierderi, și 31% apeluri la servicii de sănătate mentală; în 1986, cu suport psihic, s-au înregistrat o singură pierdere și 1% apeluri la servicii specializate.

Deși pare simplu de căutat un sprijin psihologic după un episod traumatic, există anumite prejudecăți care împiedică acest lucru, făcând ca problema să fie ignorată și să se agraveze. Dintre cele mai frecvente, așa aminti:

Ideea că programele de suport psihic se adresează doar celor implicați în eveniment;

De fapt, reacțiile de stres traumatic apar și la martori (controlori de trafic aerian, persoane din echipele de intervenție);

Prejudecata că „oamenii devin mai puțin vulnerabili pe măsură ce se confruntă cu evenimente traumatice”. În realitate, incidente repetate pot crește probabilitatea de a dezvolta reacții de stres traumatic;

Afirmația că „relativizarea și minimizarea evenimentului au efect pozitiv”. Formulări de genul „ai avut noroc”, „putea fi mai rău” produc în realitate durere, iritare, suferință;

Mitul conform căruia „cei care reacționează calm pe durata unui accident traumatic riscă mai puțin să dezvolte reacții de stres traumatic”. Acest lucru nu este de fapt o garanție pentru evoluția viitoare. O mamă ce acordă primul ajutor copilului său poate claca imediat ce situația copilului devine sigură;

Prejudecata că „discuțiile legate de un incident critic anterior înrăutățesc situația”. Realitatea este că reacțiile de stres traumatic nu se evită prin evitarea confruntării cu emoțiile generate de acesta. Adesea acest tip de stres se consideră risc profesional și se crede că e mai bine să te întorci cât mai repede la lucru. Un pilot, după un zbor de noapte cu incident tehnic - aterizare fără aparatură de bord - a fost pus de șeful său pe planul de zbor pentru a doua zi. Neîndrăznind să refuze, a efectuat acel zbor (fără niciun fel de incident) dar a recunoscut: „acel zbor a fost cel mai greu din viața mea. Dacă ar fi apărut o problemă, cu greu aș fi fost în stare să-i fac față”.

Așadar, chiar dacă nu există un psiholog lângă noi care să ne îndemne să povestim, recomandarea mea este să ne adresăm noi unuia, cu același îndemn: *hai să vorbim despre asta!*

Grup de lucru NATO

În perioada 24-26.09.2019 s-a desfășurat reuniunea grupului de lucru NATO pe probleme de standardizare în domeniul siguranței aeronautice (*Flight Safety Working Group - FSWG*), în Paris, Franța, care are drept scop prezentarea celor mai noi și eficiente metode și instrumente de prevenire proactivă și investigare tehnică a evenimentelor de aviație, în condițiile dinamice ale provocărilor actuale.

În cadrul conferinței s-au evidențiat următoarele amenințări la adresa siguranței aeronautice:

- **tempou operațional ridicat** (*High Ops Tempo*) și **oboseala accentuată a personalului aeronautic**, pe fondul problemelor de personal cu care se confruntă majoritatea statelor membre NATO (*încadrare deficitară în rândul piloților și tehnicilor de aviație*);

- **atacul echipajelor aeronavelor civile și/sau militare cu lumini laser de mare intensitate și prezența dronelor în zonele de operare a aeronavelor**, chiar și la înălțimi foarte mari (*exemplu 6000 m*).

Participarea Forțelor Aeriene Române la această activitate **facilitează desfășurarea proceselor de prevenire și investigare tehnică**

Locotenent-comandor ing. Marius MILEA

la nivelul Statului Major al Forțelor Aeriene, într-o formă clară, standardizată și optimizată, mai ales în contextul amplificării participării la exerciții multinaționale alături de forțe aeriene ale celorlalte state membre NATO.

Locotenent-comandor ing. Marius MILEA

Adrian SULTĂNOIU

ÎNTÂLNIRE CU REPREZENTANȚII LOCKHEED MARTIN

La începutul lunii octombrie, reprezentanții ai Lockheed Martin, USAF și Pratt&Whitney au vizitat Baza 86 Aeriană Borcea pentru susținerea unei informări pe linia **siguranței aeronautice**, în cadrul programului de suport „F-16 Falcon 2020 Sustainment Program” - **Lockheed Martin Flight safety lessons learned briefings**.

Au fost puse în discuție subiecte din domeniile *Flight safety*, *System safety* și *Pratt&Whitney awareness briefing*, dedicate

personalului aeronautic care exploatează aeronava F-16.

„Această activitate a fost utilă personalului tehnic pe de-o parte, dar și piloților români care exploatează aeronava F-16, deoarece reprezentanții LM au împărtășit din experiența lor în exploatare și au răspuns întrebărilor complexe puse de aceștia. Per ansamblu, întâlnirea s-a dovedit o oportunitate pentru specialiștii Forțelor Aeriene Române de a cunoaște anumite

probleme apărute de-a lungul exploatării avionului F-16, dar mai ales acțiunile întreprinse pentru rezolvarea lor. Un aspect important pe care aș vrea să îl menționez este utilitatea echipamentului AGCAS - Automatic Ground Collision Avoidance System, care, din relatările reprezentantului USAF, a fost vital în 8 cazuri de pierdere a controlului asupra aeronavei”, a afirmat **locotenent-comandorul ing. Marius MILEA**.

Flight Data Monitoring

Locotenent-comandor ing. Marius MILEA

Adrian SULTĂNOIU

Flight Data Monitoring (FDM) Monitorizarea datelor de zbor - reprezintă utilizarea sistematică, proactivă și non-punitivă a datelor de zbor, aferente fiecărei misiuni executate, în scopul îmbunătățirii siguranței aeronautice.

Flight Data Monitoring (FDM) oferă capacitatea de a analiza o gamă largă de parametri de zbor și de a identifica factorii care contribuie la evaluarea și înțelegerea cauzelor principale ale evenimentelor de aviație - în plus față de rapoartele sau declarațiile echipajului de zbor.

Deoarece FDM colectează datele complete ale flotei unui operator aerian, iar acestea, furnizate printr-un raport săptămânal sau lunar, permit analizarea unui eveniment într-un context general.

FDM poate fi folosit, printre altele, pentru analiza următoarelor domenii: performanțele aeronavei, performanțele echipajului de zbor, instruirea personalului navigant, proiectarea aeronavei, procedurile organizaționale, proceduri ATC etc.

Obiectivul creării unui program FDM în cadrul unui operator aerian este **treccrea de la un mod pur reactiv (analiza evenimentelor bazate pe rapoartele echipajului de zbor), la un mod proactiv (identificarea timpurie a evenimentelor nedorite și implementarea măsurilor de control).**

Un program de monitorizare a datelor de zbor ajută operatorul aerian să identifice, să cuantifice, să evalueze și să se abordeze la riscurile operaționale.

Scopul FDM este de a identifica zonele/domeniile cu risc potențial din punct de vedere operațional, oferind mai multe informații și o perspectivă mai largă asupra mediului de desfășurare a operațiunilor de zbor, prin analiza datelor de zbor generate în timpul operațiunilor zilnice. Aceste date sunt colectate de la diferite tipuri de înregistratoare de bord (VTR, FDR), echipamente de tip DVR, TCAS, GPWS etc. și furnizează informații referitoare, de exemplu, la numărul de „near-miss”/„mid-air collision”, valoarea factorului de suprasarcină la aterizare, numărul de „hot-brakes”, numărul frânărilor automate etc.

Analiza acestor date permite identificarea tendințelor și a riscurilor potențiale la adresa siguranței aeronautice.

OBIECTIVE

FDM permite operatorului aerian să compare prevederile operaționale din procedurile existente, cu date factuale obținute în urma activității de zbor.

FDM permite luarea într-un timp util a unor măsuri corective pentru situațiile în care există abateri semnificative de la procedurile operaționale.

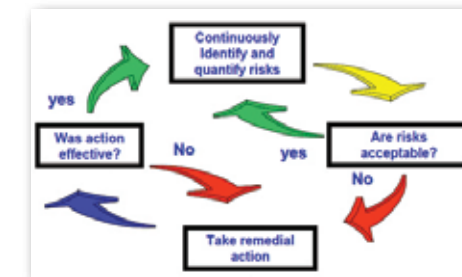
ETAPELE FDM:

- 1. identificarea zonelor de risc operațional și cuantificarea marjelor de siguranță actuale;**
exemplu: rata decolărilor ratate, aterizări dure, apropieri periculoase.
- 2. identificarea și cuantificarea schimbării riscurilor operaționale prin evidențierea acestora, atunci când apar circumstanțe neobișnuite sau nesigure;**
exemplu: creșterea numărului de evenimente de tipul celor menționate la punctul 1, evenimente noi, locații noi.
- 3. utilizarea informațiilor FDM (frecvență și severitate) în vederea analizării riscurilor;**
exemplu: o nouă procedură a introducerii rate mari de coborâre care se apropie de pragul de declanșare a avertizărilor GPWS.

SIGURANȚA AERONAUTICĂ

4. stabilirea măsurilor corective pentru riscurile neacceptate identificate (prezente sau preconizate conform trendului identificat);
exemplu: modificarea procedurii care a dus la existența unor rate mari de coborâre care să se apropie de pragul de declanșare a avertizărilor GPWS, în vederea îmbunătățirii controlului asupra ratelor optime/maxime de coborâre.

5. monitorizarea continuă în vederea determinării eficacității măsurilor de control al riscului;
exemplu: confirmarea faptului că modificarea procedurii care a dus la existența unor rate mari de coborâre apropiate de GPWS, nu a dus la creșterea ratelor maxime de coborâre.

FDM este un proces ciclic

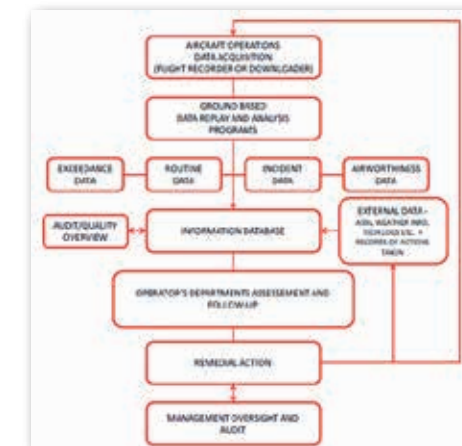

Diagrama FDM (fluxul informațional)

DESCRIEREA PROCESULUI FDM

Datele de zbor colectate sunt descărcate din echipamentul dedicat de la bord (FDR sau QAR-Quick Acces Recorder), stocate într-o bază de date și analizate periodic, luând în considerare următoarele tipuri de informații:

- 1. Depășirea unor valori limită, abateri de la Manualul de zbor, SOP sau bune practici;**
exemple: rată mare a virajelor la decolare, depășirea unghiurilor critice, avertizare GPWS, apropiere rapidă, valori mari/mici față de panta optimă de aterizare, aterizare dură.
- 2. Valorile prestabilite;**
exemple de măsurători: greutatea la decolare, viteze și altitudini de zbor, viteza aeronavei la scoaterea/escamotarea trenului de aterizare, distanța punctului de contact cu pista față de pragul pistei etc.
- 3. Datele obținute în urma investigării tehnice a evenimentelor de aviație;**
exemple de evenimente în care datele FDM pot fi utile: momente cu turbulențe, probleme privind echipamentele de control al zborului, defectarea unor sisteme care afectează

operarea aeronavei, ratarea unor decolări la viteze mari, manevre care au dus la semnalizări tip TCAS sau GPWS.

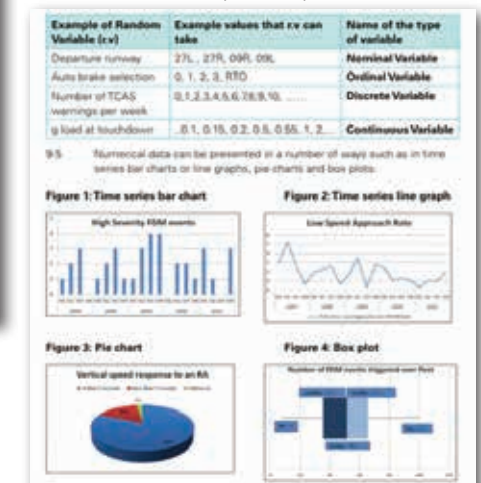
4. Date privind evaluarea continuității navigabilității;
exemple: nivelul de putere al motorului, măsurarea rezistenței la înaintare a aeronavei, performanța elementelor de control al zborului, utilizarea frânelor și a trenului de aterizare, anticiparea daunelor provocate de îmbătrânirea fuzelajului.

Mai departe, după analizarea informațiilor, se stabilesc măsurile de control al riscului potențial, se analizează eficacitatea acestora, apoi se implementează. Ultima etapă o reprezintă supravegherea continuă a eficacității implementării măsurilor de control al riscului.

Utilitatea unui program FDM

Utilitatea unui program FDM este de a furniza date referitoare la zborurile efectuate într-o perioadă semnificativă de timp (în general, cel puțin un an). **O abordare statistică a acestor date permite monitorizarea tendințelor de apariție a evenimentelor și, prin urmare, identificarea pericolelor sau urmărirea/supravegherea evoluției lor în timp.**

Practic, în mod regulat, echipa FDM va produce rapoarte statistice cu date sistematice: top 10 evenimente, top 10 evenimente deosebite, tendințe de top etc. Prin producerea acestor rapoarte într-un format standard este posibilă monitorizarea evoluției situației.

Date de zbor și statistici în încheiere...

FDM este un proces proactiv și non-punitiv pentru colectarea și analizarea datelor înregistrate în timpul zborului, pentru a îmbunătăți performanța echipajului de zbor, procedurile de operare, instruirea, procedurile de control al traficului aerian, serviciile de navigație aeriană, proiectarea și mentenanța. Din ce în ce mai mult, toate datele de zbor sunt păstrate, și nu doar cele semnificative care produc evenimente. Acest lucru permite monitorizarea trendului, dar și a unor tendințe mai subtile înainte de atingerea nivelurilor de declanșare.

Dacă beneficiile utilizării FDM sunt multiple și presupun, în primul rând, identificarea și controlul riscurilor, de departe, cel mai mare cost care trebuie luat în considerare este costul inacceptabil de a avea un eveniment de aviație - care ar fi putut fi prevenit.

Bibliografie:

UK, CAA, CAP 739: Flight Data Monitoring;
FDM booklet for crew – swiss49;
Flight data monitoring on ATR aircraft, 2016.

CONVOCAREA PREOȚILOR MILITARI

Laura MĂCĂRESCU

În perioada 17-19 septembrie, la Baza 71 Aeriană Câmpia Turzii a avut loc Convocarea anuală a preoților militari din Forțele Aeriene. Din partea Patriarhiei Române a fost prezent **Preasfințitul Episcop Vicar Varlaam PLOIEȘTEANUL** și **preotul consilier patriarhal Ciprian IONIȚĂ**. Din partea gazdelor a participat **ÎnaltPreasfințitul Andrei ANDREICUȚ**, Arhiepiscopul Vadului, Feleacului și Clujului și Mitropolitul Clujului, Maramureșului și Sălajului, **comandorul Marius-Mihai OATU**, comandantul Bazei 71 Aeriană „General Emanoil Ionescu” și **preotul militar Sorin MEDREA**, iar din partea Statului Major al Forțelor Aeriene (SMFA) au fost prezenți locțiitorul pentru resurse al șefului SMFA, **generalul de flotilă aeriană dr. ing. Lian SOMEȘAN** și șeful Serviciului personal și mobilizare, **comandorul Cristian MANOLACHI**.

În cadrul convocării a fost expus un rezumat al activității preoților militari din Forțele Aeriene de către **preotul militar George-Nicu MANEA** de la SMFA, probleme legate de statutul preotului militar și propuneri de rezolvare, subliniate de către **preotul militar Sorin PITIC** de la Universitatea Națională de Apărare. Pe lângă aceste subiecte, de interes au fost și lucrările **căpitan-comandorului Alin-Vasile CIOBA**, consilier juridic șef, și ale **Iuliei Maria NERȘ**, consilier juridic, ambii de la Baza 71 Aeriană.

Atât reprezentanții bisericii, cât și cei ai armatei la cel mai înalt nivel și-au reafirmat sprijinul pentru rezolvarea problemelor clerului militar, legate în special de încadrarea preotului și statutul de necombatant al acestuia în Teatrele de Operații și de modificarea legislației existente în acord cu Legea 80, în sensul alinierii acesteia cu prevederile de la Geneva.

Mai jos expunem câteva aspecte ale lucrării „Statutul, rolul și locul capelanului militar în conflictele militare moderne (DIU)”, prezentată de Iulia Maria Ners.

PREOTUL ÎN ARMATĂ

Prima atestare istorică a funcției de preot militar o regăsim în Biblie, la Cap. XX, din „Deuteronom”: „Iar când veți fi aproape de luptă, să vină preotul și să vorbească poporului și să spună: Ascultă, Israele, voi astăzi intrați în luptă cu dușmanii voștri; să nu slăbească inima voastră, nu vă temeți, nu vă tulburați, nici nu vă înspăimântați de ei. Că Domnul Dumnezeu vostru merge cu voi, ca să lupte pentru voi cu dușmanii voștri și să vă izbăvească”.

În România, primul Regulament pentru clerul din armată apare în anul 1870, prin care fiecare regiment obține câte un preot slujitor, urmând ca mai apoi, anume în anul 1921, să ia ființă Episcopia Militară a Armatei Române sau Inspectoratul Clerului Militar, având sediul la Alba Iulia.

Participanții la Convocarea anuală a preoților militari din Forțele Aeriene

Preotul militar devine astfel o prezență permanentă în armată, până la data de 22 august 1948, atunci când funcția este desființată, iar preoții militari sunt trecuți în rezervă.

După mai bine de 47 de ani de la desființarea funcției de preot militar, la data de 11 octombrie 1995, între reprezentanții Bisericii și Armată a fost semnat un protocol, în baza art. 29 din Constituția României, prin care se încep acțiunile premegătoare reînființării funcției de preot militar.

Art. 29, alin. (5) din Constituția României, având titlul marginal „Libertatea conștiinței” prevede: „Culte religioase sunt autonome față de stat și se bucură de sprijinul acestuia, inclusiv prin înlesnirea asistenței religioase în armată, în spitale, în penitenciare, în azile și în orfelinăte”.

În ceea ce privește cadrul legal în care își desfășoară activitatea preoții militari, reglementări în acest domeniu regăsim în Dreptul Internațional Umanitar (D.I.U.), prin Convențiile de la Geneva și Protocoalele adiționale ale acestora.

În dreptul român, legiuitorul a înțeles să adopte Legea nr. 195/2000, prin care să reglementeze constituirea și organizarea clerului militar. De asemenea, preoților militari le sunt aplicabile și prevederi cuprinse în Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare și în Legea nr. 446/2006 privind pregătirea populației pentru apărare.

Conform DEX, **combatant** reprezintă un om care ia parte la lupte, care aparține unei unități militare de luptă, care militează activ pentru triumful unor idei, iar

Locțiitorul pentru resurse al șefului SMFA, generalul de flotilă aeriană dr. ing. Lian SOMEȘAN, împreună cu Preasfințitul Episcop Vicar Varlaam PLOIEȘTEANUL

necombatant, o persoană, militar etc., care în timp de război nu participă efectiv la lupte, îndeplinind misiuni auxiliare în spatele frontului. Trupe care nu participă la lupte, asigură doar misiuni de menținere a păcii, a ordinii etc.

D.I.U. stabilește, prin Protocoalele adiționale ale Convențiilor de la Geneva, că personalul medical și cel religios este personal militar necombatant.

D.I.U. protejează în mod special acest tip de personal militar prin faptul că medicii militari și capelanii militari nu pot fi luați prizonieri, iar dacă sunt reținuți pentru a acorda asistență medicală, respectiv religioasă prizonierilor din armata proprie, aceștia au o serie de drepturi, cum ar fi: libertatea de circulație, acces la corespondență, li se plătesc soldele etc.

Tot conform D.I.U., personalului militar necombatant îi este acordat dreptul de a purta armament ușor în scopul apărării proprii vieți.

În armatele NATO, cutumele în ceea ce privește situația preoților militari sunt de două feluri: în armata S.U.A. și în armata regală britanică, capelanii nu poartă arme, iar în armatele țărilor din nordul Europei, Țările de Jos, capelanii poartă armament ușor, fiind decizia lor dacă folosesc acel armament pe care îl au în dotare.

În cadrul Armatei Române, începând cu anul 2013, preoții militari participă la misiuni în teatre de operații având statut de „asimilați”, statutul lor fiind mai apropiat de cel al unui civil, neavând niciun fel de mijloc/armă pentru apărarea propriei vieți.

De asemenea, până în anul 2015, aceștia au participat la misiuni în teatrele de operații, cum ar fi Irak sau Afganistan și în calitate de ofițeri activi, fiind chemați în activitate pe timpul misiunii în baza Legii nr. 446/2006 privind pregătirea populației pentru apărare. În aceste situații, preoții militari români au primit armament în dotare în aceleași condiții ca orice combatant.

Cu toate că D.I.U. protejează personalul militar necombatant, din care face parte fără îndoială și preotul militar, în situația actuală a războaielor neconvenționale, a conflictelor militare asimetrice, această categorie aparte de personal militar, precum și familia acestuia, trebuie să beneficieze obligatoriu de toate drepturile prevăzute în aceste situații pentru întreg personalul militar.

LĂCAȘ DE CULT LA BAZA 86 AERIANĂ

Laura MĂCĂRESCU

Plutonier major Costel PREDA

Moment din slujba de sfințire a bisericii cu hramurile „Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul” și „Sfinții Mucenici Ciprian și Iustina”. Se pecetluiesc pereții exteriori cu Sfântul și Marele Mir

Acordarea unei plăchete, din partea comandantului Bazei 86 Aeriană, generalul de flotilă aeriană Cătălin BĂHNEANU, preotului militar George-Nicu MANEA, pentru calitatea de ctitor al bisericii

Actul oficial de sfințire care a fost întocmit de episcopul locului, Preasfințitul Vincențiu PLOIEȘTEANUL, unde au semnat ctitorii, comandantul bazei și preoții slujitori în data de 7 octombrie 2019

În data de 7 octombrie 2019, Dumnezeu a rânduit să se facă sfințirea lăcașului de cult din incinta Bazei 86 Aeriană, de către un sobor format din 12 preoți, în frunte cu **Părintele Vicar Eparhial Rafail MÎȚ**, în prezența unui număr mare de credincioși atât din cadrul unității militare, cât și din afara acesteia.

În primăvara anului 2014, **preotul militar Daniel ILIESCU**, împreună cu **generalul de flotilă aeriană Cătălin BĂHNEANU**, au luat decizia de a iniția demersurile pentru construirea unui lăcaș de cult în incinta Bazei 86 Aeriană.

Această intenție laudabilă a început să dea roade în momentul în care proiectului i s-a alăturat **preotul militar George-Nicu MANEA** de la Statul Major al Forțelor Aeriene, care a coordonat lucrările de construcție ale acestui lăcaș de cult, alături de două echipe de lucrători. Prima a finalizat fundația, iar cea de-a doua restul bisericii. Timpul necesar construirii a fost scurt, iar ritmul alert. Construcția este una foarte

solidă, iar grosimea zidurilor este de aproape un metru.

Ctitorul principal al acestei biserici cu hramurile „Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul”, ocrotitorul aviatorilor, și „Sfinții Mucenici Ciprian și Iustina”, prăznuiți la 2 octombrie, este doamna **Irina Carmen PETRESCU**, fostă actriță la Teatrul Bulandra din București care, la moartea ei, a lăsat un testament, prin care cerea urmașilor să îi îndeplinească dorința de a ridica un lăcaș de cult pentru sufletul ei. Din familia ei, această grea făgăduință a preluat-o o nepoată, care a contribuit într-o proporție covârșitoare la realizarea acestei ctitorii.

La data de 30 iulie 2014 s-a făcut slujba de sfințire a locului pe care urma să se construiască biserica și s-a pus piatra de temelie. În octombrie 2017, cu binecuvântarea ierarhului locului, s-a făcut o slujbă, sfințirea mică, prin care i s-a permis preotului slujitor să săvârșească Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie.

Sobor de preoți în timpul slujbei de târnosire (sfințire) a bisericii

Toate actele văzute sunt însoțite de rugăciuni speciale

Din seria: Interpretarea viselor

Laura MĂCĂRESCU ✎

Se întâmplă, câte o dată pe an: Black Friday. Un concept importat care cuprinde mai multe zile, în care scade mult cererea pieței și apar ofertele și promoțiile de tot felul la bunuri și servicii. Mai nou, în funcție de sectorul de activitate, oferta poate apărea în diferite perioade ale anului. Câteodată chiar e reducere, dar, nu de puține ori, pe piața din România, poate fi o mare țepă.

Conjugată cu sezonul sărbătorilor de toamnă-iarnă, această perioadă plină de entuziasmul achiziționării unui bun scump la care îți dorești să scada prețul, urmărit timp îndelungat, are magia ei, a faptului că vei primi ceva în dar sau vei câștiga ceva: un preț mai mic pentru produsul dorit, cumpărat tot cu banii tăi, bineînțeles.

Și aștepti ziua cea mare, adică noaptea reducerilor. Tot așteptând, ca orice naiv entuziasmat de chilipiruri, m-am trezit într-un vis, care s-a dovedit, din primele clipe ale subconștientului, a fi un fel de coșmar, pentru că, probabil, m-a scos din zona de confort, cum ar putea considera unii, care se aseamnă cu un episod special dedicat sărbătorii de Halloween. Dacă următoarele date sau detalii vi se par, pe alocuri, puțin necoerente, nu uitați că este vorba de un vis. Se făcea că eram într-o după-amiază la birou, spre sfârșitul programului și am primit un telefon direct de la cancelaria împărătească, prin care eram solicitată să mă prezint la prima oră a dimineții. Dorind să aflu mai multe detalii, pentru că nu apucasem să înțeleg numele persoanei care s-a prezentat ferm și fulgeros, sau nu mi-l mai amintesc, cum se întâmplă de obicei în vise, și nu m-a lăsat nici măcar să introduc un „dar” în conversație, am întrebat de ținută. După ce am apucat să fac un scurt comentariu la situația în care mă aflam mi s-a comunicat să vin îmbrăcată civil, iar despre asta o să decidă responsabilul ce urmează să se întâmple cu soarta mea, în ceea ce privește detașarea.

Primul gând a fost să-mi informez șeful direct, să-mi infirme potențiala țepă telefonică pe care am primit-o, deoarece totul mi s-a părut că a venit pe o cale mult prea nefirească, ca să nu fie o glumă. Bineînțeles că șeful meu nu știa nimic și a trebuit să săpăm mai mult pentru a afla detalii. Am simțit că ceva atât de enigmatic nu putea să fie de bun augur.

În dimineața din visul meu am ajuns mult mai devreme pentru a căuta un loc de parcare, consecință psihanalitică probabil a faptului că îmi desfășor activitatea în zona Bucureștiului, și pentru că nu l-am găsit am decis să plătesc destul de mult la vecinii aflați vizavi de împărăție, pentru a nu merge pe jos un kilometru și jumătate.

În încăperea de primire am avut senzația că acum vin gărzile să ne preia, așa a fost percepția din visul meu. Scannerul de aeroport ne aștepta să trecem, pe mine și pe mai mulți colegi, cu tot cu banda laterală pentru bagaje. Prin bunăvoința străjerului de la aparat, scannerul s-a oprit special pentru mine și am scăpat de iradiere.

Momentul în care ne-au oprit la poartă telefoanele mobile, lucru care în realitate se întâmplă normal în orice instituție de profil, în vis l-am perceput că se aseamnă cu vizita pe care o făcusem de mult cu plutonul, în academie, la un penitenciar, într-o excursie de studii. De aici încolo nu mai aveam comunicare cu exteriorul. Nimeni nu avea să știe, în afară de mine, ce se va întâmpla cu soarta mea.

Am ajuns cu toții, escortați, în sala tronului. Ne-am așezat instinctual, după culoarea sufletului și a ținutei, de o parte și de alta a mesei ovale. După o scurtă prezență, a sosit și responsabilul cu soarta noastră.

Acesta ne-a dat o veste deosebită. În visul meu, țin să reamintesc, aveam tot statut cazon. Deși de fel nu mă consider un om norocos, am aflat că am fost trași la sorți din „Tombola RESMIL”, pe criteriul peste 2 la STANAG, și am câștigat o detașare de 3 luni pe o funcție în altă armă și specialitate, începând chiar cu acea zi, la o altă unitate, iar despre funcție nimeni nu știa care va fi. Probabil, cei din vis, nici nu stabiliseră încă. Cel puțin așa aveam impresia. Ni s-a spus că oferta nu poate fi refuzată, decât cu motive bine întemeiate, care, prin curtoazia împărăției, ni s-a dat ocazia să le expunem în acel moment.

E posibil ca acțiunea visului să fi fost declanșată de faptul că mi-am amintit atunci, aievea, cum mai face creierul conexiuni în vise ca să îți justifice inconștient lucruri, de ce îmi povestea tata despre cum era înainte de 1989, când erau detașați cu forța la canal, sau la alte munci, iar dacă refuzai, nu era nicio problemă, te detașau și mai departe de casă, tot pe criteriul: „Care e, mă, bun la matematică? Tu? Bine atunci...Lasă lopata și ia târnăcopu” să extragi rădăcinile”.

La jumătate dintre noi, care au expus motive, li s-a cerut să aducă înlocuitor, deoarece altă soluție nu exista, și noi, cei de la baza ierarhiei decizionale, eram de fapt unicii care puteam rezolva problemele instituției. Ni s-a sugerat că problemele personale trebuie să ni le rezolvăm singuri, iar dacă acest lucru înseamnă retragerea copilului de la grădiniță și cheltuirea întregului salariu pe o navetă lungă și o bonă, nu era nicio problemă, că așa au procedat și înaintașii noștri, pentru că depusesem un jurământ militar.

Tot în vis, se făcea că peste vreo două săptămâni, pentru cei care nu au avut motiv, a venit ordin de detașare pe 6 luni, cu posibilitate de prelungire încă șase luni, și încă șase luni...care a sunat, pentru cei în cauză, ca un fel de sancțiune disciplinară, sau reducere bugetară aplicată preferențial. Exagerarea situației din vis a provenit, probabil, din cauză că citisem de curând, pentru un test, un regulament despre detașări.

Visele..., locul în care absurdul situației este la el acasă. Mă întreb oare dacă în realitate ar mai fi posibil să se întâmple ceva asemănător. Bineînțeles că mie, din cauză că a fost un coșmar din care cu greu am reușit să mă trezesc, îmi venea să întreb, moțâind: voi, cei pe care v-am recunoscut că ați fost cu mine în vis, ați visat la fel?

Un 2020 plin de realizări!

CER SENIN!

